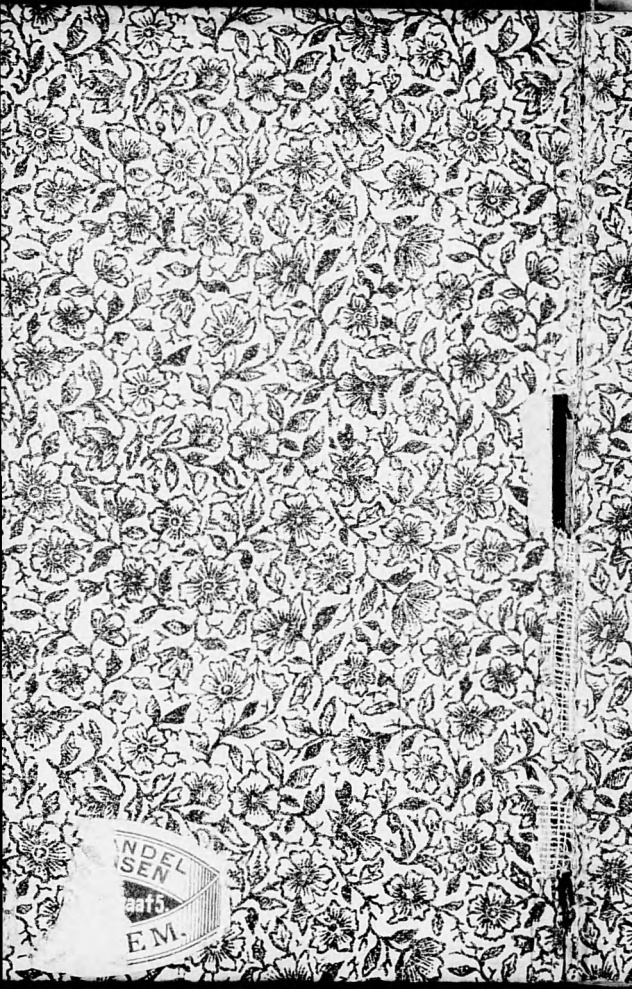

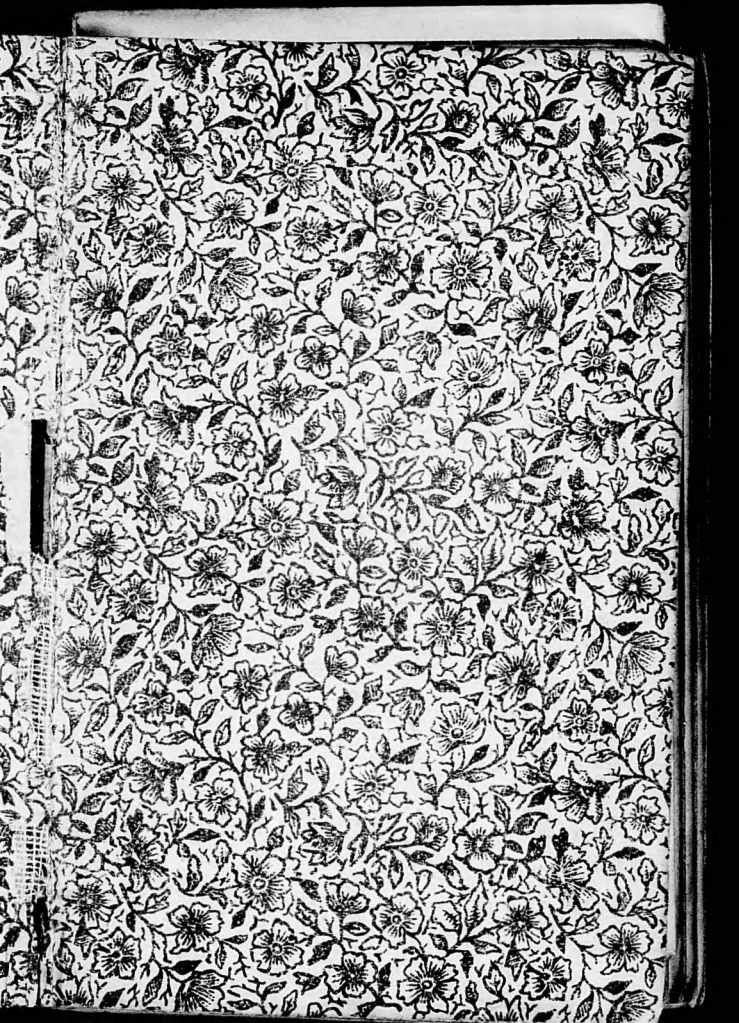
637

Met Genu's Vereenigd

Per.
Vak 167

UNDEL
SEN
aats.
E.M.

Met Jezus vereenigd.

Met Jezus Vereenigd.

Met Jezus Vereenigd.

Adoro te devote, latens Deitas.
Quae sub his figuris vere latitas.

Per 167
637

Met Jezus Vereenigd.

NIEUW COMMUNIEBOEKJE

VOOR

de verschillende tijden des jaars,

den Katholieken van Nederland
aangeboden

DOOR

L. OFFERMANS,

R. K. Priester.

CUYK A/D MAAS,

JOS. J. VAN LINDERT.

Boekdrukker-Uitgever.

Liturgische Vereeniging

Aartsbisdom UTRECHT.

Volgnummer Bibliotheek 423

IMPRIMATUR.

HAAREN, 10 Dec. 1898.

L. BERKVENs,

Libror. Censor.

VOORREDE.

Menigeen heeft er met ons over geklaagd, dat bij de H. Communie, zoowel kinderen als volwassenen, maar al te zeer aan hun lot worden overgelaten, en vele vruchten der H. Communie voor hen verloren gaan, bij gebrek aan eene goede voorbereiding en dankzegging.

Den eenvoudigen geloovigen een doelmatig handboekje op de Communiedagen te verschaffen, ziedaar het doel van dit werkje.

De Oefeningen vóór en na de H. Communie zijn wel zoo lang, dat de vrome christen zich daarmede een goed kwartier zal kunnen bezighouden; wat niet altijd van dergelijke Oefeningen kan gezegd worden.

Ten einde een volledig kerkboek op de Communiedagen te kunnen aanbieden, zijn in dit boekje ook de Morgen- en Avondgebeden, Oefeningen vóór en na de Biecht, Gebeden onder de H. Mis en het Lof en eene Oefening van den Kruisweg opgenomen.

Moge dit boekje, door den lieven Verlosser gezegend, iets bijdragen tot verheerlijking van God en der zielen zaligheid.

L. O., Pr.

CUYK, 11 Jan. 1899.

Morgengebed op Communiedagen.

Met den diepsten eerbied werp ik mij voor U neder, o oneindige Majesteit en aanbid U als mijn Heer en God. Ik dank U voor alle weldaden, die ik gedurende geheel mijn leven van U heb ontvangen, vooral dat Gij mij dezen nacht bewaard hebt. Nu schenkt Gij mij wederom een nieuwen dag, waarop ik het onuitsprekelijk geluk zal hebben, U in mijn hart te ontvangen. Vreugdevol mag ik thans uitroepen: *Deze is de dag, dien de Heer gemaakt heeft.* O mijne ziel, verblijd u, want heden zal u de grootste genade ten deel vallen. Uw goede Verlosser zal bij u zijn

intrek nemen; Hij zal u voeden met zijn goddelijk vleesch en bloed. Engelen des hemels en gij lieve moeder Maria, mijne H. Patronen, mijn H. Engelbewaarder, vereenigt U met mij, om Jezus daarvoor te loven en te danken. Door uwe handen draag ik Hem op mij zelven en alles wat ik dezen dag zal verrichten. Ik wil dit doen tot meerdere eer en glorie van God, tot zaligheid mijner ziel en om de aflaten te verdienen, die eraan zijn toegevoegd. Voor zooveel het kan, wensch ik die aflaten toe te passen aan de zielen des vagevuurs, bijzonder aan de zielen van....

Mijn goede Verlosser, geef mij uw heiligen zegen en de genade om alles te vermijden, wat U maar in het minst zou kunnen bedroeven. Maak, dat ik dikwijls gedurende dezen dag met dankbaarheid denke aan het groote geluk, dat mij weldra zal te beurt vallen. — Ik smee ook uw zegen af over onzen H. Vader den Paus, de geheele H. Kerk,

over mijne bloedverwanten, vrienden en weldoeners.

Schenk de genade van bekeering aan de ongeloovigen en zondaars, de volharding aan de rechtvaardigen en de eeuwige rust aan de zielen des vagevuurs.

Tot Jezus' H. Hart.

(Volgens de H. Gertrudis.)

Ik loof, aanbid en groet U, o allerzoetste Hart van Jezus, honigvloeiende genadebron, waaruit alle goed en vreugde stroomt en zonder einde zal stroomen in den hemel en op aarde. Ik dank U met alle krachten mijner ziel, dat Gij mij dezen nacht hebt bewaard en in mijne plaats den Hemelschen Vader hebt geloofd, geëerd en gedankt. O mijne eenige Liefde, ik bied U mijn ellendig hart als morgenoffer aan. Ik beveel het U en sluit het op in uw allerzoetste Hart, opdat Gij het heden met uwe goddelijke genaden moogt

verrijken en het doen branden door het vuur uwer liefde.

Zoet Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer beminne.

Geloofd, aangebeden en gedankt zij te allen tijde Jezus Christus in het H. Sacrament.

Drie Wees gegroeten ter eere der zuiverheid van Maria.

G Maria, zonder zonde ontvangen, bid voor ons, die onze toevlucht tot U nemen.

J. Jozef, mijne H. Patronen, mijn H. Engelbewaarder, bidt voor mij, helpt mij, om Jezus op eene waardige wijze in mijn hart te ontvangen. Amen.

Avondgebed op Communiedagen.

*Wat zal ik den Heer weder-
geven voor alles, wat Hij
mij geschonken heeft? — Ja waar-
lijk één dag in uwe voorhoven
doorgebracht is beter dan dui-
zenden elders. — Hemel en aarde,
looft den Heer; prijst en verheft
Hem in eeuwigheid. — O mijn
God, ik geloof alles, wat Gij geopen-
baard hebt en mij de H. Kerk
voorhoudt te gelooven. In 't bij-
zonder geloof ik vastelijk, dat het
H. Sacrament, dat ik heden heb
ontvangen, uw waarachtig vleesch
en bloed is. Ik geloof dit, omdat
Gij, die de eeuwige waarheid zijt,
het zelf hebt geleerd. In en voor
dit geloof wil ik leven en sterven.*

Ik hoop, barmhartige God, door de verdiensten van onzen Zaligmaker Jezus Christus van U alles te verkrijgen, wat ik noodig heb om in den Hemel te komen. Ik hoop dit, omdat Gij zijt oneindig goed tot ons, almachtig en getrouw in uwe beloften.

Ik bemin U uit geheel mijn hart, o mijn God, die aller liefde waardig zijt. Ik wensch U meer en meer te beminnen, U boven alles en mijn evennaaste gelijk mij zelve uit liefde tot U.

H. Geest, verlicht mijn verstand, opdat ik mijne zonden moge kennen en geef mij ook de genade van er een oprecht berouw over te hebben.

Men onderzoekt eenige oogenblikken, wat men gedurende den dag voor God misdaan heeft.

Het spijt mij, o mijn God, dat ik U heden door mijne ongetrouwheden wederom heb bedroefd. Ik neem mij voor met de hulp uwer

genade U niet meer door groote en zelfs door geene vrijwillige dagelijksche zonden te beledigen.

Ik draag U op al mijne hartkloppingen en ademhalingen gedurende dezen nacht en ik wenschte U telkenmale te danken voor de groote weldaad, mij heden bewezen.

Drie Wees gegroeten ter eere der zuiverheid van Maria.

Onder uwe bescherming nemen wij onze toevlucht, o heilige Moeder Gods. Verstoot onze gebeden niet in onzen nood; maar verlos ons altijd van alle gevaren, o glorierijke en gezegende Maagd! Onze meesteres, onze middelares, onze voorspreekster, verzoen ons met uwen Zoon, beveel ons aan uwen Zoon, vertoon ons aan uwen Zoon.

Angel Gods, die mijn bewaarder zijt, en aan wiens zorg ik door Gods oneindige goedheid ben toevertrouwd, gewaardig u mij dezen

nacht te verlichten, te bewaken, te geleiden en te bestieren. Amen.

H. Jozef, mijne H. Patroon, bidt voor mij.

Hemelsche Vader, bezoek deze woning en verwijder daaruit alle vervolging van den boozen vijand.

Laat in dezelve uwe engelen wonen en dat dezen ons in vrede beschermen. Uw zegen zij altijd over ons door Jezus Christus, onzen Heer. Amen.

Jezus, Maria, Jozef, ik geef U mijn hart en mijne ziel.

Jezus, Maria, Jozef staat mij bij in mijn doodstrijd.

Jezus, Maria, Jozef, laat mij in uw heilig gezelschap vreedzaam sterven. Amen.

Biechtgebeden.

Vóór de Biecht.

In den naam des Vaders, enz.
1. Mijn Heer en mijn God, ik bedank U voor alle weldaden, bijzonderlijk dat Gij mij sedert mijne laatste Biecht in het leven behouden hebt, en mij nu in de gelegenheid stelt, nogmaals van mijne zonden ontslagen te worden. Duizenden menschen, die nu voor altijd van uw zalig aanschouwen verstoken zijn en voor eeuwig in de vlammen der hel branden, zouden in den Hemel U loven en danken, indien zij, zooals ik nu, nog eenmaal het H. Sacrament der Biecht hadden kunnen ontvangen.

2. Kom, o Heilige Geest, verlicht mijn verstand om mijne zon-

den te kennen; geef mij de genade van een oprecht berouw over dezelfde en van ze alle goed en naar behooren te biechten.

3. Welke zonden heb ik gedaan tegen de Tien Geboden Gods? — tegen de Vijf Geboden der H. Kerk? — tegen de plichten van mijnen staat? — Ben ik waakzaam geweest over kinderen en dienstboden? — Is iemand van mijne zonden getuige geweest? — Heb ik daardoor ergernis gegeven? Aan hoeveel personen? enz.

4. *Geloof.* — Ik geloof: ten 1ste, dat er één God is; — ten 2de, dat er drie Goddelijke Personen zijn: God de Vader, God de Zoon en God de H. Geest, en dat al deze drie Goddelijke Personen waarlijk God zijn, even oud of eeuwig, even wijs of alwetend, even machtig of alvermogend. Ik geloof ten 3de, dat God de Zoon, de tweede Persoon der H. Drievuldigheid, voor ons is mensch geworden, dat wil zeggen: een men-

schelijk lichaam en eene mensche-
lijke ziel heeft aangenomen; ik
geloof, dat Maria zijne moeder is
geweest, en dat Hij voor mij en
voor alle menschen heeft geleden
en gestorven is aan het kruis op
den berg van Calvarië.

Ik geloof ten 4de, dat Gij, o
mijn God, vol liefde zijt voor de
braven en voor de boetvaardige
zondaars, en dat Gij de deugd
beloont in dit, maar vooral in het
andere leven, dat eeuwig zal duren;
— maar dat Gij ook zijt vol
gestrenge rechtvaardigheid jegens
de boozen en de hardnekkige zon-
daars, die hier op aarde, maar
vooral in de hel, door U gestraft
worden.

Ik geloof ten 5de, dat er zeven
heilige Sacramenten zijn, door
Christus zelven ingesteld, opdat wij
hier een heilig leven zouden leiden
en naderhand zalig zouden worden.
— Ik geloof, dat onder deze zeven
heilige Sacramenten eene voorname
plaats bekleedt de Biecht, waar-

door wij vergiffenis kunnen krijgen van alle zonden.

Hoop. — Mijn Heer en mijn God, met een vast vertrouwen hoop ik, door de verdiensten van mijnen Zaligmaker Jezus Christus, de vergiffenis mijner zonden te verkrijgen, dewijl Gij almachtig zijt, en dus de zonde kunt vergeven, — oneindig goed tot mij en ze dus wilt vergeven, — en dit beloofd hebt en ze dus zult vergeven, indien ik met de noodige gesteltenis dit Sacrament ontvang.

Liefde. — O mijn God! ik bemin U uit geheel mijn hart en boven alles, dewijl Gij het hoogste, beminnesswaardigste goed in U zelve zijt. — Ook hoop en verlang ik U voor eeuwig te bezitten, dewijl Gij alleen mijn hoogste goed en al mijne gelukzaligheid uitmaakt.

Berouw. — Mijn Heer en mijn God, al mijne zonden zijn mij van harte leed, niet alleen omdat ik mij daardoor onwaardig heb gemaakt nog meer genaden van U te

ontvangen, en ik uwe rechtvaardige straf in dit en het andere leven verdiend heb, — maar vooral heb ik er spijt over omdat ik U, die het hoogste, het volmaaktste en beminnenswaardigste goed zijt, dien ik nu boven al bemin, heb beledigd. Ik haat en verfoei al mijne zonden en maak het vaste voornemen, om U, mijn beminnenswaardigen God, niet meer te beledigen en de gelegenheden der zonden zorgvuldig te vermijden.

H. Maria, H. Jozef, HH. Patronen, H. Engelbewaarder, staat mij bij, om al mijne zonden oprecht te belijden en een goed berouw er over te hebben.

Na de Biecht.

 barmhartige en liefdevolle God, ik bedank U voor de groote genade, van wederom vergiffenis te hebben bekomen van

mijne zonden. Ik maak het vaste besluit, nooit eene doodzonde (of deze of die vrijwillige dagelijksche zonde) meer te doen, en ik wil U getrouw dienen tot aan mijnen dood.

Hoe gelukkig gevoel ik mij, o God, door de heiligmakende genade met U vereenigd te zijn. Verleen mij, bid ik U, uwen goddelijken bijstand om dien kostbaren schat nooit meer te verliezen. Ik beken gaarne, dat ik zeer zwak ben, en daarom is uwe goedgunstige hulp mij allernoodzakelijkst om staande te blijven in de deugd.

„Vraagt en gij zult verkrijgen,” dit zijn uwe eigene woorden.

Welnu, ik vraag U met vertrouwen om eene gunst, die ongetwijfeld tot uwe glorie en tot mijne eeuwige zaligheid moet strekken, de gunst namelijk, van niet meer in mijne vorige ongetrouwheden te hervallen, maar U steeds getrouw te dienen, U alleen te blijven beminnen. O lieve moeder Maria,

Oefening van Geloof.

 Jezus, ik geloof en belijd van ganscher harte, dat Gij in het Allerheiligste Sacrament des Altaars onder de gedaante, onder den schijn van brood tegenwoordig zijt. Met godheid en menschheid, met ziel en lichaam, met vleesch en bloed; levend en onsterfelijk ontvang ik U in de H. Communie. Gij zijt de Zoon van den levenden God, Gij zijt de Zoon der allervuiverste Maagd Maria, voor mij geboren in een armen stal, voor mij gestorven aan den schandpaal des kruises. Gij zijt dezelfde Jezus, die gedurende uw verblijf op aarde door uw zachtmoedigen blik, door uwe liefstellige woorden, de harten uwer leerlingen aan U wist te verbinden.

Ik geloof alle waarheden, die Gij ons door uwe Heilige Kerk te gelooven voorstelt. Doch mijn geloof is zoo zwak. Wat een verschil, tusschen mij en zoovele heilige mannen en vrouwen! Zij barstten

mijne zonden. Ik maak het vaste besluit, nooit eene doodzonde (of deze of die vrijwillige dagelijksche zonde) meer te doen, en ik wil U getrouw dienen tot aan mijnen dood.

Hoe gelukkig gevoel ik mij, o God, door de heiligmakende genade met U vereenigd te zijn. Verleen mij, bid ik U, uwen goddelijken bijstand om dien kostbaren schat nooit meer te verliezen. Ik beken gaarne, dat ik zeer zwak ben, en daarom is uwe goedgunstige hulp mij allernoodzakelijkst om staande te blijven in de deugd.

„Vraagt en gij zult verkrijgen,”
dit zijn uwe eigene woorden.

Welnu, ik vraag U met vertrouwen om eene gunst, die ongetwijfeld tot uwe glorie en tot mijne eeuwige zaligheid moet strekken, de gunst namelijk, van niet meer in mijne vorige ongetrouwheden te hervallen, maar U steeds getrouw te dienen, U alleen te blijven beminnen. O lieve moeder Maria,

Oefening van Geloof.

 Jezus, ik geloof en belijd van ganscher harte, dat Gij in het Allerheiligste Sacrament des Altaars onder de gedaante, onder den schijn van brood tegenwoordig zijt. Met godheid en menschheid, met ziel en lichaam, met vleesch en bloed; levend en onsterfelijk ontvang ik U in de H. Communie. Gij zijt de Zoon van den levenden God, Gij zijt de Zoon der allazuiverste Maagd Maria, voor mij geboren in een armen stal, voor mij gestorven aan den schandpaal des kruises. Gij zijt dezelfde Jezus, die gedurende uw verblijf op aarde door uw zachtmoedigen blik, door uwe liefvallige woorden, de harten uwer leerlingen aan U wist te verbinden.

Ik geloof alle waarheden, die Gij ons door uwe Heilige Kerk te gelooven voorstelt. Doch mijn geloof is zoo zwak. Wat een verschil, tusschen mij en zoovele heilige mannen en vrouwen! Zij barstten

uit in tranen van geloof als zij zich voorbereidden om U in het geheim uwer liefde te ontvangen. In waarheid mochten zij uitroepen: *mijn hart en mijn lichaam springen jubelend op tot den levenden God*. En ik, ach, nauwelijks kan ik eenige oogeblikken zonder verstrooiing in uwe heilige tegenwoordigheid vertoeven, en terwijl ik mij tot uwe komst voorbereid, is het nog alsof mijne ziel in een slaap van onverschilligheid ligt gedompeld.

Gij dan, lieve Jezus, bij wien alles mogelijk is, aan wien alle verlangens van mijn hart bekend zijn, die mijne zwakheid door en door kent, *kom mijn ongeloof te hulp*. Verleen mij, U in dit heilig gastmaal te ontvangen met een zoo levendig, zoo krachtdadig, zoo vurig geloof, als dat waardoor uwe ijverigste dienaars hebben uitgemuut, toen zij nog hier op aarde aan uw liefdedisch deelnamen en U nog niet van aanschijn tot aanschijn in den Hemel mochten aanbidden.

Oefening van Hoop.

 God, Gij zijt mijne hoop in eeu-
wigheid. Zoude ik, beminnelijke
 Jezus, op het oogenblik dat ik voor
 U nederkniel om U in mijn hart
 te ontvangen, een ander voorwerp
 mijner hoop mogen verkiezen dan
 U? Neen, mijn God, al wat ik
 wil, wat ik verlang, wat ik hoop
 zijt Gij. Van U verwacht ik alle
 goed. De ondervinding heeft mij
 geleerd, dat bij de schepselen het
 ware geluk niet te vinden is; zij *kun-*
nen mij met den besten wil der
 wereld *niet* gelukkig maken. Doch,
 lieve Jezus, wat ik bij de schepse-
 len niet vinden kan, wordt mij
 door uwe liefdevolle hand geschon-
 ken. Gij opent mij uw Hart. Word
 ik door de menschen verstooten,
 Gij drukt mij aan uw boezem;
 word ik door hen koud, onver-
 schillig en liefdeloos behandeld,
 Gij knielt als het ware voor mij
 neder, om mij te overtuigen,
 hoezeer Gij mij liefhebt. Gij buigt

30 EERSTE, ALGEMEENE VOORBEREIDING.

U onder eene kroon van doornen, Gij strekt uwe armen uit aan het kruis, om te toonen, hoezeer Gij verlangt, dat ik op U mijne hoop stelle. Laat dan vrij de schepselen mij verachten, verstooten, verwerpen; laat dan vrij de tegenspoed mij treffen, ik weet, op wien ik mijne hoop moet vestigen; ik weet, dat Jezus ook tot mij de woorden richt: „*Komt allen tot mij, die belast en beladen zijt en Ik zal u verkwikken.* Tot hem zal ik gaan, om te verkrijgen wat de schepselen mij niet kunnen geven: de genade Gods en den vrede des harten.

Ik kniel dan voor U neder, o goede Jezus, en stel op U al mijn vertrouwen. Gij hebt beloofd, mij den Hemel te zullen geven en als onderpand der eeuwige glorie schenkt Gij U zelve reeds hier in het Allerheiligste Sacrament.

Ik hoop en vertrouw, dat deze heilige Spijze voor mij een zeker middel ter zaligheid moge wezen. Gij en Gij alléén *kunt* mij zalig

maken, want Gij zijt de alles vermogende God; — Gij *zult* mij zalig maken, want Gij zijt getrouw in het vervullen uwer beloften; — Gij *wilt* mij zalig maken, want Gij zijt de oneindige goedheid.

Oefening van Liefde.

 Jezus, hoe groot is uwe liefde! Al zou de liefde van alle heiligen, die ooit geleefd hebben bij elkander genomen worden, toch zou deze niet in vergelijking kunnen komen met de oneindige liefde welke Gij ons toedraagt. Gij zijt onze Schepper, die ons uit loutere liefde het aanzijn hebt geschonken: Gij zijt onze Verlosser, die alleen uit liefde voor onze zielen hebt willen sterven aan het kruis. Gij zijt onze Vriend en noodigt ons dringend uit, om aan te zitten aan uw liefdedisch.

O, mijn God, indien uw heilig Hart zoozeer overvloeit van liefde, hoe gaarne zult Gij dan door een

straal van liefde mijn arm en koud hart ontvonken! Indien Gij mij van alle eeuwigheid bemind hebt, waarom zou ik dan een oogenblik aarzelen U zonder ophouden te beminnen gedurende den korten tijd, dien ik op aarde verblijf? Indien uwe liefde jegens mij zoo ver gegaan is, dat Gij voor mij zijt gestorven, waarom zoude ik U dan niet zoozeer beminnen, dat ik aan mij zelven en mijne kwade genegenheden sterve om alleen voor U te leven? Indien Gij in uwe liefde jegens mij dit wonderbaar geheim des Allerheiligsten Sacraments hebt uitgevonden, waarom zou ik dan niet mijn lichaam en mijn ziel geheel en voor altoos aan U offeren?

O liefde, o onbegrijpelijke liefde van eenen God! Hoe is het mogelijk, dat ik nog zoo weinig voor U over heb. Mijn God en mijn Zaligmaker, ik snel tot U, ik werp mij aan uw met eene lans door-

stoken Hart, en bid en smee U, doorboor mijn hart met de vurige pijlen uwer goddelijke liefde.

O Heer, ik durf U de genade niet vragen, van aan uw Hart te mogen rusten, in uwe armen te verwijlen, zooals de Apostel der liefde, de H. Joannes, want ik ben zoo groote gunst niet waardig. Doch laat mij dikwijls nederknielen aan den voet van uw heilig altaar. Geef, dat ik aan uwe brandende liefde beantwoorde, in zooverre een zwak en ondankbaar schepsel dit vermag. Ik verlang niets anders dan uwe liefde. Mijn hart zij U alleen toegewijd; U alleen wil ik boven alles beminnen. Van nu af aan zult Gij in mij leven, en ik in U; alle eigenliefde zij verbannen uit mijn hart; het zal voortaan uw eigendom zijn in leven en in sterven.

Oefening van Berouw.

En vermorzeld en ootmoedig hart,
o mijn God, zult Gij niet ver-
smaden.

O mijn Heer en mijn God, zoo menigmaal heb ik U in mijn hart mogen ontvangen. Hoe is het verklaarbaar, dat ik U na zoo groote genade nog heb kunnen beleedigen! Ach, een bekeerde uit het heidendom kon niet begripen, hoe het mogelijk was, dat iemand U nog vrijwillig kon bedroeven, die eenmaal het geluk smaakte aan uwe H. Tafel aan te zitten. En toch, ik ben zoo ondankbaar geweest!

Ik zie, hoe sommige uwer vrienden bij de minste ongetrouwheid door eene overgroote droefheid overstelpt worden; zij zoeken U dan met smarte, zij kloppen aan de deur uwer barmhartigheid, totdat Gij open doet. En ik, ik val van de eene zonde in de andere zonder het bijna te bemerken, dikwijls zonder eenige poging om

op te staan, zonder droefheid over mijn rampzaligen val!

O lieve Jezus, vervul mijne ziel met eene innige droefheid over al mijne zonden en misslagen. Wasch en reinig mijne ziel in uw kostbaar bloed. Een druppeltje daarvan is genoeg, om al de misdaden van geheel de wereld uit te wischen. Denk vooral niet meer, o goede en barmhartige Jezus, aan de menigvuldige nalatigheden en gebreken, waaraan ik mij sedert mijne laatste H. Communie zoo lichtzinnig heb schuldig gemaakt. Door uwe liefde gesteund, had mijn hart zoo sterk moeten wezen, dat het voor iedere zonde ontoegankelijk was. Waarom toch is uwe genadevolle liefde van zoo weinig invloed geweest op mijn hart? Ik weet zeer goed, dat de zonde U zoo mishaagt en dat Gij zelfs uw goddelijk bloed vergoten hebt om de zonde uit te roeien, en evenwel bedrijf ik ze!

O Heer, help mij en verdrijf de

vijanden mijner ziel, die ook uwe vijanden zijn. De tijd van medelijden en barmhartigheid is nu aangebroken, en Gij komt uw diepbedroefd kind bezoeken. Hoor mijne ziel zuchten onder den last van hare zonden en onvolmaaktheden. Zie met een gunstigen blik neder op mij, voor U nedergeworpen in de volle erkenenis mijner ellende.

Neen, o God, Gij kunt het nederig gebed niet versmaden van een ongelukkige, die ten volle bekent, gezondigd te hebben en niet waardig te zijn van U de geringste genade te erlangen.

Het is mij dan van harte leed, o God van goedheid, dat ik U beleedigd heb door gedachten, woorden en werken. Het spijt mij gezondigd te hebben, niet alleen omdat ik door mijne zonde den Hemel verloren en de eeuwige straffen der hel verdiend heb, maar vooral omdat ik U daardoor heb beleedigd, U, die het hoogste goed

zijt in U zelven en die mij onuitsprekelijke liefdegaven hebt geschonken. Nu en altijd wil ik uwe heilige wet getrouw onderhouden.

Oefening van Ootmoedigheid.

Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts een woord en mijne ziel zal gezond worden.

O mijn God, ik ben niet waardig, de geringste uwer weldaden te ontvangen, en nu schenkt Gij mij de grootste van alle. Gij geeft U aan mij, en dit door eene zoo innige vereeniging, dat daarvan ter wereld geen voorbeeld te vinden is. Eene goddelijke, oneindige liefde alléén kon zoo groot liefdeblijk uitvinden. Het zou als eene onmogelijkheid beschouwd worden, dat een God zich met den mensch kwam vereenigen, door dezen zijn eigen lichaam en bloed te schenken, zich als 't ware te vernietigen, ware het niet, dat uw goddelijk

vijanden mijner ziel, die ook uwe vijanden zijn. De tijd van medelijden en barmhartigheid is nu aangebroken, en Gij komt uw diepbedroefd kind bezoeken. Hoor mijne ziel zuchten onder den last van hare zonden en onvolmaaktheden. Zie met een gunstigen blik neder op mij, voor U nedergeworpen in de volle erkenenis mijner ellende.

Neen, o God, Gij kunt het nederig gebed niet versmaden van een ongelukkige, die ten volle bekent, gezondigd te hebben en niet waardig te zijn van U de geringste genade te erlangen.

Het is mij dan van harte leed, o God van goedheid, dat ik U beleedigd heb door gedachten, woorden en werken. Het spijt mij gezondigd te hebben, niet alleen omdat ik door mijne zonde den Hemel verloren en de eeuwige straffen der hel verdiend heb, maar vooral omdat ik U daardoor heb beleedigd, U, die het hoogste goed

zijt in U zelven en die mij onuitsprekelijke liefdegaven hebt geschonken. Nu en altijd wil ik uwe heilige wet getrouw onderhouden.

Oefening van Ootmoedigheid.

Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts een woord en mijne ziel zal gezond worden.

O mijn God, ik ben niet waardig, de geringste uwer weldaden te ontvangen, en nu schenkt Gij mij de grootste van alle. Gij geeft U aan mij, en dit door eene zoo innige vereeniging, dat daarvan ter wereld geen voorbeeld te vinden is. Eene goddelijke, oneindige liefde alléén kon zoo groot liefdeblijk uitvinden. Het zou als eene onmogelijkheid beschouwd worden, dat een God zich met den mensch kwam vereenigen, door dezen zijn eigen lichaam en bloed te schenken, zich als 't ware te vernietigen, ware het niet, dat uw goddelijk

woord het ons verzekerde: *Dit is mijn Lichaam, dit is mijn Bloed.*

O Jezus, die U zoo diep voor ons vernedert, ik werp mij voor U op mijne knieën neder en belijd, dat ik zonder U niets ben, niets kan. Treed binnen in de woning van mijn hart, zooals gij weleer binnen Jeruzalem uw intocht hield, als een zachtmoedige, ootmoedige en beminnelijke koning. Voor U buigen zich de Engelenkoren des Hemels in allen eerbied neder; op uw woord dreunt de aarde, ratelen de donders, flikkeren de bliksems. Gij zijt mijn God en mijn Schepper. En wat ben ik? Ik ben uw schepsel, het werk uwer handen, een aardworm, ellendig stof en asch! Gij zijt mijn Heer, mijn Meester, mijn Weldoener, ik ben een on-dankbare zondaar, een opstandeling, die de eeuwige straffen der hel verdiend heb. Gij zijt de heiligheid zelve, en ik ben een slaaf der zonde.

O Heer, let dus niet op mijne onwaardigheid, maar alleen op mijn

virig verlangen. Uwe stem noodigt mij uit, ja dwingt mij om tot U te naderen. Gedachtig dan het grenzenloos medelijden, waarmede Gij mij hebt gezocht, de oneindige barmhartigheid, waarmede Gij mij hebt gespaard, nader ik met een onbeperkt vertrouwen op uwe oneindige liefde. — Amen.

Opoffering der H. Communie.

 groote God, ik uw onwaardig schepsel, offer U deze H. Communie op tot uwe eer en glorie, tot uitbreiding uwer H. Kerk, tot vreugde der Heiligen en zaligen, tot lafenis der zielen in het vagevuur, vooral van de zielen mijner dierbaarste betrekkingen, en van...

Ik maak de meening de volle aflaten deelachtig te worden, welke ik heden kan verdienen, en deze toe te voegen aan de zielen van...

Ik offer u deze H. Communie op tot bekeering der zondaren, tot

volharding der rechtvaardigen, tot steun der zwakken, tot vergiffenis mijner zonden, en tot volharding in het weinige goed, dat ik tot nu toe door uwe genade heb mogen verrichten.

Gebed tot de H. Maagd Maria.

 Moeder van goedheid en barmhartigheid, allerheiligste Maagd Maria, ik, een ellendig en onwaardig zondaar, neem van ganscher harte en uit geheel mijne ziel, mijne toevlucht tot U. Ik smEEK uwe goedheid, mij armen zondaar te geleiden tot den liefdedisch van uwen goddelijken Zoon. Geef, dat ik uw lieven Zoon met dezelfde godvruchtige gevoelens in mijn hart ontvang, waarmede Gij Hem in uwen maagdelijken schoot ontvingen hebt.

Gebed tot den H. Jozef.

 Heilige Jozef, Bewaker en Vader der maagden, aan wiens

trouwe hoede Jezus Christus, de ónschuld zelve en de Maagd der maagden zijn toevertrouwd geweest, ik bid en smEEK U, door Jezus en Maria, deze U zoo dierbare panden, maak, dat ik van alle onzuiverheid bewaard, met een onbesmeurd hart en een zuiver lichaam Jezus en Maria te allen tijde allerzuiverst moge dienen. Amen. (100 dagen afl. ééns daags).

O H. Engelbewaarder, alle Engelen en Heiligen Gods, vooral mijne H. Patronen.... weest mijne voorsprekers bij Jezus Christus, opdat ik Hem thans zóó moge ontvangen, dat ik Hem eenmaal in uw gezelschap aanschouwen mag in zijne heerlijkheid en glorie. Amen.

Laatste verzuchtingen.

Liefdevolle Jezus, met een onbeperkt vertrouwen op uwe grenzenlooze barmhartigheid durf ik tot

U naderen. Gij zijt de eeuwige waarheid, de bron van oneindige barmhartigheid, de opperste goedheid. Helaas, menigmaal heb ik U beleedigd door gedachte, woord en werk, nu eens willens en wetens, dan weder uit schuldige onachtzaamheid. Vergeef mij mijne zonden, zij zijn mij van harte leed.

Mogen uw heilig lichaam en bloed mijne ziel bewaren ten eeuwigen leven. Amen.

Terwijl het „Confiteor” gebeden wordt en de priester het tabernakel opent, werp een blik naar het altaar, verlevendig uw geloof, uwe hoop, uwe liefde.

Wanneer de priester de H. Hostie boven de ciborie aan het volk toont en zegt: „Domine, non sum dignus, Heer, ik ben niet waardig,” sla dan driemaal op uwe borst in de volle erkenenis uwer geringe liefde, vergelegken met die van Jezus Christus, het Lam zonder vlek, den Zoon van den levenden God.

Ga langzaam en eerbiedig naar de Communiebank, en doe nog eenige korte verzuchtingen, b.v.:

Mijn Jezus, ik geloof in U.
 Mijn Jezus, ik hoop op U.
 Mijn Jezus, ik bemin U.
 Mijn Jezus, het spijt mij, U ooit
 beleedigd te hebben.
 Mijn Jezus, ik verlang U in mijn
 hart te ontvangen.

NA DE H. COMMUNIE.

Terwijl gij u van de Communiebank ingetogen naar uwe plaats begeeft, dank uwen goddelijken Zaligmaker voor de groote gunst u bewezen, beloof Hem eeuwige trouw en wederliefde.

Zonder u daarna gedurende eenige oogenblikken af van alle wereldsche zaken, alléén met Jezus sprekende. Bid vervolgens langzaam en met aandacht uwe dankzegging.

volharding der rechtvaardigen, tot steun der zwakken, tot vergiffenis mijner zonden, en tot volharding in het weinige goed, dat ik tot nu toe door uwe genade heb mogen verrichten.

Gebed tot de H. Maagd Maria.

 Moeder van goedheid en barmhartigheid, allerheiligste Maagd Maria, ik, een ellendig en onwaardig zondaar, neem van ganscher harte en uit geheel mijne ziel, mijne toevlucht tot U. Ik smEEK uwe goedheid, mij armen zondaar te geleiden tot den liefdedisch van uwen goddelijken Zoon. Geef, dat ik uw lieven Zoon met dezelfde godvruchtige gevoelens in mijn hart ontvang, waarmede Gij Hem in uwen maagdelijken schoot ontvangen hebt.

Gebed tot den H. Jozef.

 Heilige Jozef, Bewaker en Vader der maagden, aan wiens

trouwe hoede Jezus Christus, de onschuld zelve en de Maagd der maagden zijn toevertrouwd geweest, ik bid en smee U, door Jezus en Maria, deze U zoo dierbare panden, maak, dat ik van alle onzuiverheid bewaard, met een onbesmeurd hart en een zuiver lichaam Jezus en Maria te allen tijde allerzuiverst moge dienen. Amen. (100 dagen afl. ééns daags).

GH. Engelbewaarder, alle Engelen en Heiligen Gods, vooral mijne H. Patronen . . . weest mijne voorsprekers bij Jezus Christus, opdat ik Hem thans zóó moge ontvangen, dat ik Hem eenmaal in uw gezelschap aanschouwen mag in zijne heerlijkheid en glorie. Amen.

Laatste verzuchtingen.

Liefdevolle Jezus, met een onbeperkt vertrouwen op uwe grenzenloze barmhartigheid durf ik tot

U naderen. Gij zijt de eeuwige waarheid, de bron van oneindige barmhartigheid, de opperste goedheid. Helaas, menigmaal heb ik U beleedigd door gedachte, woord en werk, nu eens willens en wetens, dan weder uit schuldige onachtzaamheid. Vergeef mij mijne zonden, zij zijn mij van harte leed.

Mogen uw heilig lichaam en bloed mijne ziel bewaren ten eeuwigen leven. Amen.

Terwijl het „Confiteor” gebeden wordt en de priester het tabernakel opent, werp een blik naar het altaar, verlevendig uw geloof, uwe hoop, uwe liefde.

Wanneer de priester de H. Hostie boven de ciborie aan het volk toont en zegt: „Domine, non sum dignus, Heer, ik ben niet waardig,” sla dan driemaal op uwe borst in de volle erkenning uwer geringe liefde, vergeleken met die van Jezus Christus, het Lam zonder vlek, den Zoon van den levenden God.

Ga langzaam en eerbiedig naar de Communiebank, en doe nog eenige korte verzuchtingen, b.v.:

Mijn Jezus, ik geloof in U.
 Mijn Jezus, ik hoop op U.
 Mijn Jezus, ik bemin U.
 Mijn Jezus, het spijt mij, U ooit
 beleedigd te hebben.
 Mijn Jezus, ik verlang U in mijn
 hart te ontvangen.

NA DE H. COMMUNIE.

Terwijl gij u van de Communiebank ingetogen naar uwe plaats begeeft, dank uwen goddelijken Zaligmaker voor de groote gunst u bewezen, beloof Hem eeuwige trouw en wederliefde.

Zonder u daarna gedurende eenige oogenblikken af van alle wereldsche zaken, alléén met Jezus sprekende. Bid vervolgens l a n g z a a m en met a a n d a c h t uwe dankzegging.

EERSTE, ALGEMEENE DANKZEGGING.

Oefening van Aanbidding.

O Jezus, op dit oogenblik in mijn hart tegenwoordig, Gij zijt mijne liefde, mijn grootste schat. Ik aanbid U met diepe nederigheid en verheug mij over uwe genadevolle komst in mijn armzalig hart. Welkom, o dierbare Vriend, o Bruidegom mijner ziel; ontvang als een onderpand mijner wederliefde mijn lichaam en mijne ziel, mijn hart met al zijne genegenheden.

Hoe gelukkig gevoel ik mij, U te bezitten. Gij zijt de Heer van hemel en aarde, aan U behoort alles toe; Gij zijt de Zoon van den almachtigen God; Gij zijt mijn Verlosser, Gij zult eenmaal mijn Rechter wezen. Gij, mijn Heer en mijn God, hebt U gewaardigd tot mij af te dalen, en mijn hart tot uwe verblijfplaats te maken. O, hoe kan mij armen zondaar, zoo groot

geluk te beurt vallen! Hoe ver gaat uwe liefde, dat Gij U zoo vernedert en mij zoozeer wilt verheffen!

Met den diepsten eerbied kniel ik voor U neder en aanbid ik U, o heilige God, o sterke God, o onsterfelijke God!

Gehoor gevende aan uwe dringende uitnoodiging, heb ik het durven wagen, neder te zitten aan de H. Tafel, en Gij hebt niet alleen mij uwe genaden willen mededeelen, maar U zelven aan mij geschonken. Uw heilig vleesch en bloed schenkt Gij aan mijne ziel tot voedsel, opdat ik voortdurend heilig moge leven en naderhand eene eeuwige zaligheid mijn deel zij. O Jezus, hoe hartelijk is uwe liefde jegens mij, armen, ellendigen zondaar! Laat mijne ziel zich verheugen en verlustigen in uw bezit. Laat al mijne gedachten, al mijne zinnen op U gevestigd zijn; op U, die weleer om mijne ziel te redden den smartelijksten dood gestorven zijt.

EERSTE, ALGEMEENE DANKZEGGING.

Oefening van Aanbidding.

 Jezus, op dit oogenblik in mijn hart tegenwoordig, Gij zijt mijne liefde, mijn grootste schat. Ik aanbid U met diepe nederigheid en verheug mij over uwe genadevolle komst in mijn armzalig hart. Welkom, o dierbare Vriend, o Bruidegom mijner ziel; ontvang als een onderpand mijner wederliefde mijn lichaam en mijne ziel, mijn hart met al zijne genegenheden.

Hoe gelukkig gevoel ik mij, U te bezitten. Gij zijt de Heer van hemel en aarde, aan U behoort alles toe; Gij zijt de Zoon van den almachtigen God; Gij zijt mijn Verlosser, Gij zult eenmaal mijn Rechter wezen. Gij, mijn Heer en mijn God, hebt U gewaardigd tot mij af te dalen, en mijn hart tot uwe verblijfplaats te maken. O, hoe kan mij armen zondaar, zoo groot

geluk te beurt vallen! Hoe ver gaat uwe liefde, dat Gij U zoo vernedert en mij zoozeer wilt verheffen!

Met den diepsten eerbied kniel ik voor U neder en aanbid ik U, o heilige God, o sterke God, o onsterfelijke God!

Gehoor gevende aan uwe dringende uitnoodiging, heb ik het durven wagen, neder te zitten aan de H. Tafel, en Gij hebt niet alleen mij uwe genaden willen mededeelen, maar U zelven aan mij geschenken. Uw heilig vleesch en bloed schenkt Gij aan mijne ziel tot voedsel, opdat ik voortdurend heilig moge leven en naderhand eene eeuwige zaligheid mijn deel zij. O Jezus, hoe hartelijk is uwe liefde jegens mij, armen, ellendigen zondaar! Laat mijne ziel zich verheugen en verlustigen in uw bezit. Laat al mijne gedachten, al mijne zinnen op U gevestigd zijn; op U, die weleer om mijne ziel te redden den smartelijksten dood gestorven zijt.

46 EERSTE, ALGEMEENE DANKZEGGING.

Mijne ziel, verheug u in het bezit van uwen liefdevollen Verlosser, den Zaligmaker der menschen, het geluk der zaligen. Zijt gij arm, Hij is rijk; zijt gij een verachtelijk schepsel, Hij is uwe glorie; zijt gij vol zwakheid, Hij is uwe sterkte; zult gij eenmaal dit leven verlaten, Hij is uwe hoop, uwe zaligheid; Hij is uw vrede, uwe vreugde, uw al.

Dankbetuiging.

Gmijn God en mijn Zaligmaker, ik weet niet, hoe ik U genoeg zal loven en danken. Want hoe groot en verheven zijt Gij, en hoe klein en gering ben ik! En toch, Gij verzekert mij, dat het uwe vreugde is, te zijn met de kinderen der menschen. Het is den mensch eene voldoening voor ontvangene weldaden zijne dankbaarheid te kunnen uitdrukken; maar als ik zie, hoe een God zelf zich aan mij schenkt, wat kan ik dan meer

doen, dan in stille verbazing en verwondering mijn Schepper prijzen? Hoe kan ik Hem naar waarde danken, zooals Hij het verdient?

O God, geheel mijn wezen, mijn lichaam en mijne ziel, moesten zijn als ééne stem, die U ter eere lofen dankgezangen aanhief. Mijne oogen moesten zijn als twee waterbronnen, waaruit een vloed van tranen ontsproot over mijne ongetrouwheden en onverschilligheden. Mijn hart moest altijd branden van wederliefde jegens U; op U alleen moesten al mijne gedachten gevestigd zijn. Geen oogenblik moest ik aarzelen om alle krachten mijner ziel en mijns lichaams te besteden tot uwe eer en glorie. Dit ware slechts een gering bewijs van dankbaarheid voor de onbegrijpelijke goedheid, waarmede Gij U eenmaal aan het kruis ten offer bracht en U nog dagelijks aan uwe vrienden ten spijsz aanbiedt in het Allerheiligste Sacrament. Intuschen ontwelt er nooit een liefde-

48 EERSTE, ALGEMEENE DANKZEGGING.

traan aan mijn oog, ontsnapt er nimmer een liefdezucht aan mijn hart, vormt zich maar zelden eene goede gedachte in mijn geest!

O Heer, wat zijn de lofzangen, de dankgebeden aller Heiligen en Engelen in vergelijking met de geringste uwer genadegaven! Wat zal ik dan zeggen van de onbegrijpelijke weldaad der Verlossing, van de nooit volprezen liefdegave, die Gij ons aanbiedt in het Allerheiligste Sacrament! Moest ik niet met een dankbaar hart voortdurend met mijne gedachten vertoeven bij U in uw liefdegeheim? Ik zal ten minste mijn best doen, lieve Jezus, om dagelijks als het eenigszins kan, U in het Allerheiligste te komen aanbidden en tegenwoordig te zijn bij het H. Misoffer. — Welk bewijs van wederliefde zal ik U aanbieden? Geen ander dan mijn hart met al zijne verlangens, met al zijne begeerten. Dit verzoekt Gij van mij, zeggende: „*Mijn kind, geef mij uw hart.*”

U alleen wil ik dus eeren, beminnen en dienen. Ontvang genadig het offer, dat ik U heden aanbied als eene onwaardige vergelding voor al de weldaden, waarmede Gij mij overlaadt.

Bede.

Mijn lieve Jezus, op dit oogenblik bezit ik U in mijn hart. Wat kan ik nog meer verlangen? Gij toch zijt het opperste, het hoogste, het oneindige goed, Gij zijt de vreugd en de zaligheid der hemelingen. Mag ik dezen kostbaren tijd laten voorbijgaan zonder veel van U te vragen? Weinu, lieve Jezus, slechts één ongeluk kan mij overkomen, slechts ééne ramp heb ik te vreezen, namelijk van U te verliezen door de zonde. Slechts ééne genade heb ik U dus te vragen: van nooit meer van U gescheiden te worden.

Overvloeiend van geluk, mag ik

50 EERSTE, ALGEMEENE DANKZEGGING.

nu zeggen: ik bezit Hem in mijn hart, dien ik eeuwig wil beminnen en wiens liefde ik nooit meer wil verliezen. Maar Gij, lieve Jezus, Gij weet, hoe zwak de mensch is. De droevige val van zoovele zielen, die U vroeger veel vuriger beminden dan ik, mijne eigen herhaalde ongetrouwheden zeggen mij, dat het zeer te vreezen is, of ik in mijne goede voornemens zal volharden en deze schoone beloften vervullen.

O goede God, bij de onovertroffen liefde, waarvan uw Heilig Hart ontstoken is, verhoor de welgemeende, de vurige bede, welke ik tot U richt voor mij en voor allen, die U liefhebben. Geef ons uwe genade als een steun in onze zwakheid; geef, dat wij alle gevaren van zonden vermijden, den omgang schuwen van personen, die ons tot zonden brengen; onze driften be-teugelen en U alléén als den Koning onzer harten erkennen en dienen.

EERSTE, ALGEMEENE DANKZEGGING. 51

Zie ook, goede Jezus, weldadig neder op al degenen, voor wie ik verplicht ben te bidden, zij mogen dan nog in dit leven zijn, of ons reeds verlaten hebben, maar nog in den lijdenskerker des vagevuurs vertoeven. Ik beveel U mijne bloedverwanten, mijne vrienden en weldoeners, zoomede degenen die iets tegen mij misdaan hebben, en allen, die mij verzocht hebben, voor hen te bidden. Ik bid U, bewaar ons allen in het ware geloof, versterk ons in de hoop, volmaak in ons de liefde. Houdt de braven op den goeden weg, versterk de zwakken, schenk den zondaars de genade der bekeering, troost de bedroefden, neem de armen onder uwe hoede. Wees de beschermers van alle verlatenen, geef den zieken genezing of verzachting hunner smarten. Zegen de vruchten der aarde, behoud den vrede onder de volken, verhef uwe H. Kerk, breng alle menschen tot het ware geloof, en geleid ons allen tot U,

om U te bezitten en te verheerlijken in de eeuwen der eeuwen.
Amen.

Offer.

Wat zal ik den Heer wedergeven
voor al wat Hij mij geschonken
heeft?

O lieve Jezus, een oneindigen
schat bezit ik in mijn hart; Gij
zelf, de Koning der koningen,
de Heer der heerscharen hebt
goedgunstig op mij neergezien en
zijt mijne ziel komen versterken.
Wat moet ik doen, om U op eenig-
zins waardige wijze dankbaar te
zijn voor deze weldaad? Met de
woorden van den H. Petrus moet
ik tot U zeggen: „*goud of zilver
heb ik niet, maar wat ik heb, dat
geef ik U.*” Tot nu toe heb ik,
helaas, mijn hart al te veel opge-
houden met wereldsche bekomme-
ringen, menigmaal mij aan zonde
overgeven en aldus mijne ziel ver-
pand aan uwen vijand. Zal ik mij

nogmaals aan zulke ondankbaarheid plichtig maken? Neen, lieve Jezus, ik hoop het niet. Ik schenk U mijn hart voor eens en voor altijd, ik schenk U mijn verstand, mijne zintuigen, mijne verlangens; dit alles behoort U toe, het is uw eigendom.

Gij toch hebt voor mij uw bloed en leven veil gehad; om mij te redden zijt Gij den zoendood des kruises gestorven. Neem op dezen heuglijken dag met vaderlijke teederheid mijn arm hart in bezit, bescherm het als uw eigendom, zegen het als eene U aangename offerande.

Doch, lieve Jezus, te gelijk met mijn hart bied ik U aan al mijne gebreken, al mijne fouten en zonden. Ach, aan hoevele ondankbaarheden heb ik mij van af mijne prilste jeugd schuldig gemaakt, hoe menigmaal heb ik mijne ziel, uw evenbeeld, onteerd. Zal dit nog meer gebeuren? Ik hoop, ik wil het niet. En daarom bid en smeek ik U,

liefdevolle Zaligmaker, zuiver mijn hart van alle gehechtheid aan de zonde, reinig het door de verdiensten van uw kostbaar bloed, opdat het U alléén steeds diene, U alléén beminne.

Heb ik ooit met den bijstand uwer genade eene goede handeling, een verdienstelijk werk verricht, hoe onvolmaakt het ook moge geweest zijn, ook dit offer bied ik heden aan, U smeevende om uw weldadigen zegen over geheel mijn volgend leven.

Hernieuwing der Doopbeloften.

Goede Jezus, terwijl ik hier voor U nederkniel, gesterkt door uw heilig lichaam en bloed, herinner ik mij de beloften welke, ik U eenmaal bij het H. Doopsel, door den mond van Peter en Meter of van die hunne plaats bekleedden, gedaan heb. Ik heb mij verbonden, alles te gelooven, wat Gij mij door

uwe H. Kerk voorstelt te gelooven. Ik heb toen verzaakt aan den duivel en aan al zijne werken, dat is, aan alle zonden; ik heb beloofd, U alléén als den koning mijns harten te erkennen, mij aan uwe heilige wet te onderwerpen. Ik heb beloofd, uwe Heilige, Katholieke, Apostolieke, Roomsche Kerk als mijne Moeder te eeren en ijverig gebruik te zullen maken van de genademiddelen, welke Gij door hare hand ons uitdeelt.

Gij van uwen kant, o Heer, Gij hebt mij de erfzonde vergeven, Gij hebt mij onder het getal uwer leerlingen en der erfgenamen van uw rijk opgenomen.

Hoe grooten dank moet ik U brengen, o mijn God, voor zoovele weldaden, vooral op dezen dag, waarop ik wederom het geluk had, aan uwe Heilige Tafel aan te zitten, en mij te versterken met uw eigen lichaam en bloed.

O heilige Engelen, mijne heilige Patronen, vereenigt U met mij,

om den Heer met mij de verschuldigde dankbaarheid te betuigen.

Maar terwijl Gij den Heer looft, o mijne ziel, moet gij u met schaamte uwe vorige en talrijke ongetrouwheden te binnen brengen. Ja, mijn God, al te dikwijls heb ik door mijne zonden de beloften van het Doopsel geschonden. Ik vraag U daarvoor ootmoedig vergeving. In dezen oogenblik, versterkt door het Brood der Engelen, neem ik het besluit, van tegen den vijand mijner zaligheid moediger dan tot nu toe den goeden strijd des geloofs te voeren.

Ik verzaak den duivel en al zijne werken. Weg met de ijdelheden, de valsche vermaken, de schijn-goederen en de grondbeginselen der wereld! Ik verzaak aan alle zonden: geene ongodsdienstigheid, geene godslastering, geene ongehoorzaamheid, geene onrechtvaardigheid, geene onmatigheid, geene onzuiverheid meer! Liever wil ik sterven,

dan nog eene enkele doodzonde te bedrijven. Geholpen door uwe genade zal ik U aanhangen uit geheel mijn hart. Zonder mij te storen aan het menschelijk opzicht, zal ik uwe geboden en die uwer Kerk getrouw onderhouden. Zegen, o Heer, deze heilige voornemens, opdat ik aan dezelve tot aan mijnen dood getrouw blijve. Amen.

Heilige Maagd Maria, sta mij bij door uwe machtige voorspraak, opdat ik uwen goddelijken Zoon onverdeeld diene, al mijne werken steeds tot zijne eer en glorie ver-richte en aldus een rijken schat van verdiensten moge vergaderen voor den Hemel, waar ik U met uwen lieven Zoon eeuwig hoop te loven en te prijzen. Amen.

Heilige Jozef, die zoo menigmaal het Kind Jezus op uwe armen hebt mogen dragen en vertrouwelijk met Jezus omgaan, verwerf voor mij de genade, van denzelfden Jezus immer met vrucht in mijn hart te ontvangen, opdat iedere H. Com-

munie voor mij zij het onderpand
der eeuwige zaligheid. Amen.

GEBED,

waaraan een *volle aflaat* verbonden is,
wanneer men het, — na waardig gebiecht
en gecommuniceerd te hebben, — voor
eene afbeelding van den gekruisten Zalig-
maker bidt.

Zie mij hier, o goede en aller-
zoetste Jezus, voor uw aan-
schijn werp ik mij op mijne knieën
neder, en smeeke en bid U met
al de vurigheid mijner ziel, dat
Gij in mijn hart wilt drukken

levendige gevoelens van geloof, hoop en liefde met een waar berouw over mijne zonden en den vasten wil mij daarvan te beteren; terwijl ik met groote aandoening en droefheid des harten uwe vijf Wonden bij mij zelven overweeg en in den geest beschouw, datgene voor oogen hebbende, wat reeds de profeet David U over U zelven in den mond legde, o goede Jezus: „zij hebben mijne handen en voeten doorboord; zij hebben al mijne beenderen geteld.” (Psalm XXI. 17—18.)

Vervolgens bidt men tot intentie van Z. H. den Paus vijfmaal „Onze Vader” en „Wees gegroet”; of wel het volgende

G e b e d.

 Jezus, mijn Heer en mijn God, doordrongen van het levendigst berouw over mijne zonden, draag ik deze zwakke en ootmoe-

dige gebeden op voor uwe eer en uwe verheerlijking en voor het welzijn der heilige Kerk. Heilig dit gebed, geef dat het door uwe genade eenige waarde erlange. Ik verlang mij in algeheele overeenstemming te brengen met de inzichten van Zijne Heiligheid den Paus, die dezen aflaat voor het heil der geloovigen heeft toegestaan. Op uwe oneindige goedheid mij beroepende, durf ik U smeeken, dat Gij gelievet de ketterijen van de aarde weg te nemen, een duurzamen vrede, eene ware eendracht tusschen de christenvorsten te onderhouden, opdat èn vorst èn volk U dienen in zuiverheid des harten, in onderlinge liefde en heilige eensgezindheid.

Vervul Z. H. den Paus met uwen geest, wend van hem alle listen en lagen af, bewaar hem lange jaren. Gewaardig U, minnelijke Zaligmaker, door de verdiensten der allerheiligste Maagd Maria en van alle Heiligen des hemels, mij deel te doen hebben in den schat,

waarmede Gij uwe Kerk verrijkt hebt, door voor haar uw dierbaar bloed te vergieten; verleen mij heden de vrucht van dezen vollen aflat.

Geef, o mijn God, dat de straffen, die ik voor mijne zonden verdiend heb, en in dit of het andere leven moet boeten, mij door uwe eindelooze barmhartigheid worden kwijtesgescholden. Ik maak een vast voor-nemen, om van dit oogenblik af met de hulp uwer genade een boetvaardig en verstorven leven te leiden. Ik neem het besluit, om zooveel in mijn vermogen ligt, aan uwe rechtvaardigheid te voldoen, de zonden met afschrik te vermijden, en boven alles, als de grootste aller rampen, te verafschuwen, daar zij eenen God beleedigen, die oneindig beminnelijk is, en dien ik nu ook hartelijk liefheb, en immer boven alles zal beminnen. Amen.

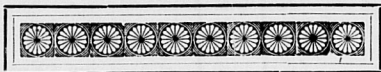
SCHIETGEBEDEN.

Ik aanbid U ieder oogenblik, o
Brood van het hemelsch leven,
o goddelijk Sacrament!

Goddelijke Jezus, Hart van Maria,
ik bid U, zegent mij!

O zoete Jezus, mijn goede Ver-
losser, ik geef U voor altijd
mijn hart.

(200 dagen afl., telkens.)

Tweede Communie-oefening

IN DEN ADVENT.

TWEEDE VOORBEREIDING.

Rorate, coeli, desuper . . .
Dauwt, hemelen van boven . . .
(Is. 45, 8.)

*Stel u voor, mijne ziel, hoe de
Heiligen van het Oud Verbond, met
grootte vurigheid des harten, de komst
van den Heiland afsmeecken en ver-
eenig u met hen.*

Oefening van Verlangen.

D*auwt, hemelen van boven, en
dat de wolken den Rechtvaar-
dige regenen. Zoo baden en ver-
zuchtten, o mijn goede Verlosser,*

de Heiligen van het Oud Verbond. Naar U hadden Adam en Eva onder het storten van vele tranen verlangd. Uwe komst hadden de profeten vele eeuwen te voren aangekondigd, en zoo hadden zij de hoop des volks levendig gehouden. Alle brave menschen smachtten van verlangen naar uwe komst. Doch zij verlieten deze aarde zonder U te hebben aanschouwd. Hoeveel gelukkiger dan zij allen ben ik, o mijn goede Jezus. Ik zal U inderdaad zien, ik zal U ontvangen in mijn hart. O, ik verlang naar U. Met den profeet mag ik uitroepen: Gelijk een dorstig hert verlangt naar de waterbronnen, zoo verlangt mijne ziel naar U. En met uwen beminden leerling voeg ik er bij: Kom, Heer Jezus, kom! Nog slechts weinige oogenblikken en Gij zult rusten in mijn hart. O groot geluk! Komt, gij alle Heiligen des Ouden Verbonds, komt en helpt mij mijn arm hart voorbereiden tot de komst van den grooten

Koning. Kom, Heer Jezus, kom;
mijn ziel verlangt naar U.

Oefening van Geloof.

Zie, de Maagd zal ontvangen en eenen Zoon baren en zijn naam zal genoemd worden Emmanuel, d. i. God met ons. De koning, tot wien de profeet deze woorden richtte, sloeg daaraan geen geloof, o mijn God. Doch ik erken, voorgelicht door de H. Kerk, in het Kind, dat aan de Maagd Maria beloofd werd, mijnen Heer en God, den Schepper van hemel en aarde. Ik geloof en belijd tevens, o mijn Jezus, dat door een wonder uwer almacht, onder de nietige gedaante van brood, die de priester mij welhaast op de tong zal leggen, uwe Godheid en menschheid, uwe ziel en uw lichaam, uw heilig vleesch en bloed tegenwoordig zijn. Met den H. Thomas roep ik uit: *Ik geloof, wat de Zoon Gods heeft gezegd.* (Credo quidquid dixit Dei Filius)

Uw woord is mij genoeg. Dit is mijn lichaam, dit is mijn bloed, zoo spreekt Gij, o eeuwige Waarheid. Welnu, ik geloof, Heer, vermeerder mijn geloof! Kom, Zoon van de Maagd Maria; kom, Emmanuel, God met ons.

Oefening van Hoop.

Ik weet, dat mijn Verlosser leeft en dat ik Hem eenmaal zien zal met mijne eigene oogen. Welk een geluk voor den wreedbeproefden lijder, de zoete hoop te mogen koesteren, dat hij eenmaal zijnen Verlosser zien zou en hij zich in zijn bezit zou verheugen. Maar ben ik niet duizendmaal gelukkiger? Ja, mijn Jezus, mijn zoete Verlosser, ik weet, dat Gij leeft. Gij leeft hier verborgen in het H. Sacrament; weldra zal ik U zien onder de nederige gedaante van brood; wat meer is, ik zal U ontvangen in mijn hart. Gij, mijn goddelijke Verlosser, komt mijne ziel van ha_{re}

gebreken zuiveren. Gij, medelijden-
de Geneesheer, komt hare wonden
heelen. Gij, mijn milddadige Ko-
ning, komt uw arm schepsel met
uwe kostbaarste gaven en genaden
verrijken. O, wat mag ik niet van
U hopen op het oogenblik, waar-
op Gij mij U zelve tot spijze
mijner ziel aanbiedt! *Op U, o
Heer, heb ik mijne hoop gesteld;
in eeuwigheid zal ik niet beschaamd
worden.*

Oefening van Liefde.

Liefdevolle Zaligmaker, mij
dunkt, ik hoor U van uit
het tabernakel mij de woorden toe-
spreken, die Gij eertijds door den
mond van uwen profeet tot uw
teergeliefd volk gericht hebt: *Ik
heb u met eene eeuwige liefde bemind;
daarom heb ik u uit medelijden tot
Mij getrokken.* O hoe groot is uwe
liefde jegens mij; Gij wilt mij niet
alleen tot U trekken, Gij wilt voor
mij en voor alle menschen zijn de

Emmanuel, de God met ons. Gij wilt in dit aardsche tranendal, in dit droevig ballingsoord tot ons afdalen en altijd bij ons wonen, om ons te troosten, te ondersteunen, te sterken en te helpen in den strijd des levens. *Mijn vermaak*, zoo spreekt Gij, *is het, te zijn met de kinderen der menschen*. Ach, mijn God, hoezeer verdient Gij door mij bemind te worden. En toch, hoe weinig heb ik U lief gehad! Ik schonk mijn hart aan mijn bloedverwanten, aan mijne vrienden, aan de aardsche goederen, aan nietige beuzelingen, en U beminde ik niet, o mijn hoogste goed, o opperste schoonheid. Wel mag ik met den H. Augustinus uitroepen: *te laat heb ik U gekend, te laat heb ik U bemind!* Maar nu wensch ik U uit geheel mijn hart te beminnen. Ik wensch U te beminnen, gelijk de cherubijnen en serafijnen en al de koren der zalige geesten U beminnen. Ik wensch U te beminnen, gelijk de H. Jozef U be-

mint. Ja, ik wensch in mijn hart de liefde te hebben, waarmede uwe goddelijke Moeder U bemint. O liefdevolle Zaligmaker, doe mijn hart branden van liefde tot U. *O, zoet Hart van Jezus, maak dat ik U altijd meer en meer beminne!* (300 dagen afl.)

Oefening van Berouw.

Wie ben ik, o Heer, zoo sprak de wijze en deugdzame koning Salomon, wie ben ik, om voor uwen naam een huis te bouwen! Maar, wat zal ik dan zeggen, o mijn Jezus, nu mijn hart een tempel, een tabernakel zal worden, waarin Gij, o groote God, o Koning der eeuwige glorie, zult rusten? Wie ben ik? Een arme zondaar, die U duizendmaal in mijn leven beleedigd en bedroefd heb. Gij hebt mij bevolen, dat ik U beminnen moest, en ik heb het niet gedaan. Gij gebodt mij uwen wil te volbrengen, en ik deed het kwaad,

waartoe mijne driften en lusten mij aanzetten. Gij wildet, dat ik uwen heiligen naam zou verheerlijken, mijnen naaste zou liefhebben, de waarheid zou spreken, aan mijne overheden zou gehoorzamen, alle onrecht zou vermijden, een kuisch leven zou leiden, en ik deed het niet. Hoe menigmaal hebt Gij mijn hart gevraagd, en ik schonk het aan uwen aartsvijand, den duivel. O mijn God, mijn Verlosser en Zaligmaker, hoeveel kwaad heb ik tegen U bedreven. Ach, Heer Jezus, het is mij thans van harte leed, dat ik U zoo dikwijls beleedigd heb. Vergeving, Heer, vergiving! *Mijn Jezus, barmhartigheid.* (100 d. afl.) Door uwe genade geholpen, en gesterkt, door uw kostbaar vleesch en bloed, zal ik voortaan de zonden vermijden uit liefde tot U, die het opperst, het hoogste goed in U zelveu zijt.

Oefening van Ootmoedigheid.

Het oogenblik nadert, o mijn zoete Verlosser, waarop Gij uwe intrede zult doen in mijn arme ziel. Moet ik niet met den H. Petrus uitroepen: *Heer, ga weg van mij, want ik ben een zondig mensch?* Doch neen, o Heer, ga niet weg van mij. Om de zondaars te zoeken en zalig te maken zijt Gij op aarde neergedaald. Uw profeet had het lang te voren gezegd: *Hij zal het gekrookte riet niet breken en het rookende lemmet niet uitdooven.* Neen, Gij versmaadt de arme zondaars niet, die weenend hunne schuld belijden. *Een vermorzeld en ootmoedig hart zult Gij niet versmaden*, o Heer. Ik ben niet waardig voor U te verschijnen, veel minder waardig dan uw heilige voorlooper om uwe schoenriemen te ontbinden; geheel en al onwaardig uw goddelijk vleesch en bloed als spijs mijner ziel te ontvangen. Doch almachtige en oneindig barmhar-

waartoe mijne driften en lusten mij aanzetten. Gij wildet, dat ik uwen heiligen naam zou verheerlijken, mijnen naaste zou liefhebben, de waarheid zou spreken, aan mijne overheden zou gehoorzamen, alle onrecht zou vermijden, een kuisch leven zou leiden, en ik deed het niet. Hoe menigmaal hebt Gij mijn hart gevraagd, en ik schonk het aan uwen aartsvijand, den duivel. O mijn God, mijn Verlosser en Zaligmaker, hoeveel kwaad heb ik tegen U bedreven. Ach, Heer Jezus, het is mij thans van harte leed, dat ik U zoo dikwijls beleedigd heb. Vergeving, Heer, vergeving! *Mijn Jezus, barmhartigheid.* (100 d. afl.) Door uwe genade geholpen, en gesterkt, door uw kostbaar vleesch en bloed, zal ik voortaan de zonden vermijden uit liefde tot U, die het opperst, het hoogste goed in U zelveu zijt.

Oefening van Ootmoedigheid.

Het oogenblik nadert, o mijn zoete Verlosser, waarop Gij uwe intrede zult doen in mijn arme ziel. Moet ik niet met den H. Petrus uitroepen: *Heer, ga weg van mij, want ik ben een zondig mensch?* Doch neen, o Heer, ga niet weg van mij. Om de zondaars te zoeken en zalig te maken zijt Gij op aarde neergedaald. Uw profeet had het lang te voren gezegd: *Hij zal het gekrookte riet niet breken en het rookende lemmer niet uitdooven.* Neen, Gij versmaadt de arme zondaars niet, die weenend hunne schuld belijden. *Een vermorzeld en ootmoedig hart zult Gij niet versmaden*, o Heer. Ik ben niet waardig voor U te verschijnen, veel minder waardig dan uw heilige voorlooper om uwe schoenriemen te ontbinden; geheel en al onwaardig uw goddelijk vleesch en bloed als spijze mijner ziel te ontvangen. Doch almachtige en oneindig barmhar-

tige Jezus, spreek slechts één woord en mijne ziel zal van hare vlekken gereinigd worden. Ja, ik herhaal met den honderdman van het Evangelie: *Heer, ik ben niet waardig, dat Gij ingaat onder mijn dak; maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden (driemaal)*. Kom, Heer Jezus, mijne ziel verlangt naar U.

Zie verder *Opoffering der H. Communie* enz. bl. 39.

Tweede Communie=oefening.

IN DEN ADVENT.

DANKZEGGING.

Aanbidding.

Welkom, dierbare Jezus, welkom in mijn hart. Welkom, lang verwachte der volkeren. Met de aartsvaders, profeten en alle brave menschen des ouden verbonds heb

ik naar U verzucht, en nu zijt Gij tot mij gekomen. Vol zachtmoedigheid en liefde hebt Gij uwen intrek in mijn hart genomen; Gij zetelt daar, niet op een troon van glorie als de Koning der koningen, maar als de Koning der liefde op den troon der liefde. Wees welkom, liefdevolle Jezus, in mijn hart. Ik aanbid U, ik loof U, ik prijs U, o Jezus, groote, liefdevolle God, Koning der eeuwige glorie, Schepper van al wat leeft en bestaat. Ik aanbid U, verborgen onder de gedaante van brood en wonend in mijn hart. Ik vereenig mij met de engelen, die onzichtbaar voor mijne oogen om het tabernakel zweven, die ook rondom mij in dit oogenblik nederknielen, en vol geloof en liefde stem ik met hun lofzang in: *Heilig, heilig, heilig is de Heer, de God der heerkrachten! Hemel en aarde zijn vol van uwe glorie! Hosanna in den hooge! Gezegend, die komt in den naam des Heeren! Glorie zij den Vader, den*

Zoon en den H. Geest, gelijk het was in het begin, nu en altijd en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Ieder oogenblik zij het allerheiligst en allergoddelijkst Sacrament geloofd en gedankt. (100 d. afl.)

Dankbetuiging.

Dank, duizendmaal dank, dierbare Jezus, omdat Gij in mijne ziel gekomen zijt. O, met welke vurigheid zouden de aartsvaders en profeten U dank gebracht hebben, indien zij het geluk hadden genoten U te aanschouwen, naar wien zij zoo smachtend verlangd hadden. Met den koninklijken zanger zouden zij hebben uitgeroepen: *Looft den Heer, alle natiën; looft hem alle volkeren, want groot is zijne barmhartigheid jegens ons, en eeuwig duurt des Heeren trouw.*

Met David zouden zij alle schepselen hebben uitgenoodigd om U te danken en te prijzen.

Wat zij verlangden, heb ik ont-

vangen, ik arm, nietig schepsel. Wat Gij hun geweigerd hebt, hebt Gij aan mij, ellendigen zondaar geschonken. O, hoe groot, hoe oneindig groot is uwe liefde jegens mij. Ja met een eeuwige, met eene grenzenlooze liefde hebt Gij mij bemind. Heb dank, lieve Jezus, heb dank. O moge van nu af mijn hart branden van liefde tot U. Moge het alleen kloppen voor U. Moge ik alleen denken aan U, alleen spreken van U, alleen werken voor U, alleen leven voor U, o eeuwige Liefde, o bron van goedheid en barmhartigheid.

Bede.

Thans, o mijn liefdevolle Jezus, zetelt Gij in mijn hart als Koning. Gij zijt er de Koning van liefde, uwe handen zijn vervuld met genaden; Gij wenscht vurig die aan mij te schenken. Met Salomon die U eenen heerlijken tempel gebouwd had, roep ik uit: *Nu*

dan, Heer, God van Israël, vervul aan uwen dienstknecht al hetgeen Gij gesproken hebt. Vervul aan mij, o goede Jezus, alles wat Gij beloofd hebt aan hen, die U waardig in uw allerheiligst Sacrament ontvangen. Gij hebt gezegd: Wie mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Vervul uwe belofte: blijf in mij en leef in mij; laat mijn hart ondervinden, dat Gij mijn God zijt. O moge ik in U blijven als een zwak, hulpeloos kind in de armen van zijn goeden vader. Blijf bij mij en leef in mij, opdat ik altijd in U blijve, in U leve.

Gij hebt gezegd: Hij die Mij eet, zal ook om Mij leven. Ach, moge ik altijd in en door uwe genade, in en door uwe liefde leven. Dat toch nooit uwe genade en uwe liefde in mij sterven. Laat mij zoodanig in U leven, dat al mijne gedachten, woorden en werken geen ander doel hebben dan uwe glorie, geen anderen oor-

sprong dan uwen heiligen wil, geen andere werking dan uwe liefde. Leef in mij, goede Jezus, opdat ik niets hoogachte en beminne dan wat Gij hoogacht en bemint; dat ik niets hate en verfoeie, dan wat Gij haat en verfoeit. O moge ik altijd in U verblijven, moge ik mij altijd met U bezig houden, altijd in uwe tegenwoordigheid wandelen, en alles met volmaakte onderwerping aan uwen wil uit uwe liefdevolle handen aannemen. Zegen mij, zoete Verlosser, zegen allen, die mij dierbaar zijn, zegen ons allen in leven en sterven.

Offer.

Wat zal ik den Heer wedergeven voor alles, wat Hij mij geschonken heeft. Zoo zuchtte reeds uw dienaar, o Jezus, in het oude verbond. En wat had Hij ontvangen? Voorzeker groote genaden en zoete vertroostingen, waarvoor hij U nooit

dankbaar genoeg kon zijn. Doch met hoeveel meer reden roep ik dankbaar uit: *Wat zal ik den Heer wedergeven voor alles wat Hij mij geschonken heeft?* Aan mij, Heer, schonkt Gij meer dan uwe genaden, meer dan zoete vertroosting. Aan mij hebt Gij gegeven, wat nooit in de gedachten der Heiligen van het oude verbond is opgekomen: Gij gaaft mij uw heilig vleesch tot spijs, uw kostbaar bloed tot drank mijner ziel. Gij schonkt mij U zelve, met alles, wat Gij zijt, met alles, wat Gij hebt. O, wat zal ik U wedergeven? Wat heb ik, dat niet reeds het uwe is?

Toch weet ik, o mijn Jezus, dat ik iets bezit, wat ik U kan schenken, iets, wat Gij met aandrang vraagt. *Mijn kind, geef Mij uw hart.* Zoo spreekt Gij. Welnu dan, o Heer, ik schenk U mijn hart; ik geef het U koud, verwarm het door uwe liefde; ik geef het U zwak, versterk het door uwe goddelijke kracht; ik geef het U arm,

verrijk het met uwe genaden; ik geef het U vol hoogmoed, maak het nederig; ik geef het U ongeduldig, maak het zachtmoedig en vreedzaam; ik geef het U ongevoelig en hardvochtig, maak het barmhartig als het uwe; ik geef het U, verlangend naar tijdelijk goed, naar zondige vermaken; doe het inzien, hoe het alleen smaak moet vinden in de eeuwige goederen, die een zuiver genot schenken. Bewaar het, verdedig het als uw eigendom. Laat niet toe, dat ik het ooit van U terugische.

Vernieuwing.

Toen uw heilige voorlooper, o mijn Jezus, uwe komst aankondigde en het volk daarop voorbereidde, sprak hij: *Bereid den weg des Heeren; alle heuvel zal geslecht en alle dal gevuld worden; en de kromme wegen zullen tot rechte worden, en de oneffene tot effene wegen.*

Niets, wat aan uwe heilige oogen

mishaagt, o goede Verlosser, mag er gevonden worden in de ziel, waar Gij uwen intrek zult nemen. Nu Gij eenmaal in de mijne gekomen zijt, wilt Gij mij volgaarne de behulpzame hand bieden, om alles daaruit te verwijderen, wat U niet welgevallig is. En wat mishaagt U meer, o Jezus, dan de zonde? O, niets ter wereld. Ik hernieuw daarom in dit gezegend oogenblik de beloften, die ik U bij monde van peter en meter in het H. Doopsel gedaan heb. Ik verzaak den duivel, uwen en mijnen vijand. U en U alleen erken ik als mijn koning, als den eenigen meester van mijn hart. Ik verzaak de werken des duivels, de zonden en alles, wat mij tot de zonde voeren kan. Ik verzaak dat alles uit liefde tot U. Ik hernieuw de plechtige beloften en de heilige voornemens, op den dag mijner eerste H. Communie met zooveel liefde en dankbaarheid uitgesproken. Ik herhaal thans, wat ik bij mijne laatste heilige

Biecht beloofd heb, dat ik namelijk alle vrijwillige zonden, vooral de doodzonden, met alle mogelijke zorg zal vermijden, en de gevaarlijke gelegenheden der zonde zal schuwen, wat het mij ook moge kosten. Zegen, Heer Jezus, deze heilige voornemens, opdat ik daaraan tot mijnen dood getrouw blijve. Dan zal uw woord in mij bewaarheid worden: *Zoo iemand van dit Brood eten zal, hij zal in eeuwigheid leven.*

Hernieuwing der Doopbeloften en Afsaatgebeden, bl. 54 en volgende.

Derde Communie-oefening.

IN DEN KERSTTIJD.

VOORBEREIDING.

Parvulus natus est nobis.
Een kindeken is ons geboren.
Is. 9. 6.

*Stel u voor, mijne ziel, dat gij
met Maria, met den H. Jozef, met
de herders en de wijzen voor de
kribbe van Jezus ligt neergeknield en
maak hunne gevoelens tot de uwe.*

Oefening van Verlangen.

*Ik verkondig u eene groote vreugde :
heden is u een Zaligmaker geboren.
Met deze troostvolle woorden, o
mijn Jezus, deelt Gij den armen
herders uwe geboorte aankondigen.*

Ook mij heeft mijn goede engel de blijde tijding gebracht: Heden zult gij gelukkig zijn; heden zal de Verlosser der wereld op geestelijke wijze in uw hart geboren worden. O, welk een geluk, welk eene vreugde! Nog weinige oogenblikken en Gij zult wonen in mijn hart, o zoete, o beminlijke Jezus. Door de engelen uitgenoodigd, kom ik in den geest naar Bethlehems kribbe; daar zie ik mijnen God, mijnen Schepper in de gedaante van een kind. Hij, die het gansche heelal uit het niet trok, heeft slechts zwakke handjes, Hij, die de wereld bestiert, is in arme doeken gewikkeld.

O Jezus, Gij strekt uwe kleine handjes tot mij uit, om mij te roepen en te omhelzen. Gij ziet mij minzaam aan; uwe oogjes zijn met tranen gevuld. O bewonderenswaardig, aandoenlijk schouwspel. Zoo ligt Gij in uwe kribbe, beminzenswaardige Heiland. Ik geloof, dat Gij ook hier in het allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt. Gij

strekt nog uwe handen tot mij uit, opdat ik niet zou vreezen, maar beminnen. O kom, o Jezus, toef niet langer. Ik begeer vurig U te ontvangen, U aan mijn hart te drukken.

Oefening van Geloof.

 Jezus, wanneer ik U in het kribbetje beschouw, zien mijne oogen slechts een arm, zwak, hulpeloos wichtje. Doch in dat kleine kind aanbid ik, door het geloof verlicht, mijnen Heer en God.

Maar, wanneer ik U in uw Sacrament van liefde aanschouw, zien mijne oogen alleen de gedaante van brood. Toch geloof ik op uw woord, dat Gij hier wezenlijk en waarachtig tegenwoordig zijt, Gij, de eeuwige Zoon des Vaders, het evenbeeld van zijn wezen, de weerglans zijner heerlijkheid, de onbevleete spiegel der Godheid, de zon der gerechtigheid, de allerreinste Zoon der zuiverste Maagd Maria;

de schoonste onder de kinderen der menschen, de liefderijkste, beminnenswaardigste Bruidegom der zielen, de Koning der engelen, de kroon der maagden, het loon aller uitverkorenen, de schoonheid des hemels, het heil der wereld, de schrik der hel, de Verlosser van het menschelijk geslacht. Met meer zekerheid, dan wanneer ik het met mijn lichamelijke oogen aanschouwde, geloof ik, dat na de H. Communie in mij zal tegenwoordig zijn het teederste, zuiverste, uit het vleesch en bloed der maagdelijke Maria gevormde lichaam van den menschgeworden Zoon Gods, van U, o mijn Jezus, mijn Verlosser en Zaligmaker. Ik geloof, Heer, vermeerder mijn geloof.

Oefening van Hoop.

 liefdevolle Zaligmaker, waarom ligt Gij daar als een zwak en machteloos kind in eene arme kribbe? Is het niet, opdat ik met

een zoet vertrouwen, zonder vrees tot U zou naderen? Wat zou ik vreezen? Alles spreekt hier van liefde en vertrouwen. Die vriendelijke oogjes, die uitgestrekte handjes, die zoete trekken in uw minnelijk gelaat noodigen mij uit, om met een zoet vertrouwen tot U, als tot den teedersten der vrienden te naderen. En waarom ligt Gij in eene kribbe? Bevat zij niet het voedsel der redelooze dieren, die uwe arme wieg omgeven?

Toont Gij mij daardoor niet duidelijk, dat Gij zelf het voedsel mijner ziel wilt zijn? Ja, o zoete Jezus, Gij wilt mij heden voeden met de spijs der engelen, met den wijn, die maagden voorbrengt. O, ik zal dan met een groot vertrouwen naderen; dat vertrouwen vereert U en spoort U aan, mijne ziel met uwe rijkste gaven te overladen.

Oefening van Liefde.

kindgeworden God, hoezeer hebt Gij mij bemind! Uit liefde

tot mij hebt Gij den schoot uws Vaders verlaten, om op aarde neder te dalen. Uit liefde tot mij hebt Gij de vreugde des hemels vaarwel gezegd, om in dit droevig ballingsoord te komen wonen. Ja, het is waarlijk uw vermaak met de kinderen der menschen te zijn. Uit liefde tot mij lijdt Gij armoede en koude, rust en slaapt Gij op een weinig stroo. O hoezeer hebt Gij mij bemind. Gij zijt als dwaas van liefde geworden, o eeuwige, ongegeschapen wijsheid. En waartoe zoovele bewijzen van de teederste en grootmoedigste liefde? Ach, mijn Jezus, opdat ik U op mijne beurt zou beminnen. Gij verlangt bemind te worden. Gij, groote God, oneindig en volmaakt gelukkig in U zelve, Gij begeert door mij bemind te worden. Vandaar de gedaante van een lief, onschuldig, hulpbehoevend, arm kindje, die Gij aanneemt, om mijn hart te bekoren, om mijne liefde, als het ware af te bedelen. O, hoe zou

ik U dan niet beminnen, liefdevolle, beminnelijke Zaligmaker mijner ziel. Ja, ik bemin U, ik bemin U uit geheel mijn hart. Waarom heb ik U niet eerder gekend, niet vroeger bemind? Waarom heb ik slechts één hart, om U te beminnen?

o Jezus, mijne liefde, kon ik U met de harten van alle menschen beminnen! Gij verdient met eene eindelooze liefde bemind te worden, Moge ik U nu en altijd beminnen met al de liefde, waartoe een menschenhart in staat is.

Oefening van Bêrouw.

Wordt mijn hart met vertrouwen en liefde vervuld, o liefste Jezus, wanneer ik U als een aanminnig kind in Bethlehems kribbe aanschouw, niet minder ontwaar ik een gevoel van droefheid bij het zien der tranen, die Gij stort. Ik weet het maar al te wel, o mijn God, Gij weent over mijne zonden. De tranen, die uit uwe oogen vloeien,

getuigen van het medelijden, dat Gij met mijne arme ziel hebt. Zij toonen mij ook den afschuw, dien mijne zonden U inboezemen. Ach, weent Gij wellicht ook over de vele fouten, die nog op dit oogenblik mijne ziel ontsieren? Over de weinige zorg, waarmede ik mij tot deze H. Communie voorbereid heb? Vergeving, Goddelijk Kind, vergeving! Ja, ik beken en belijd mijne schuld; ik heb U, die het hoogste goed in U zelven zijt, dikwijls beleedigd en bedroefd. Ik ben de oorzaak van de bittere tranen, die Gij stort. Ach, zoete Verlosser, laat ze niet vruchteloos voor mij vergoten zijn. Wasch met die kostbare tranen mijne ziel van hare vlekken en doof daarmede het vuur van mijne slechte verlangens en begeerten uit. Ik smeek U met den koninklijken profeet: *Wasch mij meer en meer, o Heer, van mijne ongerechtigheden.*

Oefening van Ootmoedigheid.

G*ij zijt mijn Zoon ; Ik heb U heden geleeld.* Zoo spreekt heden uw hemelsche Vader, o Jezus. Gij zijt dus de Zoon des Allerhoogsten, de Heilige der heiligen. Welk een geweld moet Gij, o God, U zelve aandoen, wanneer gij ingaat in mijne ziel, waarin Gij niets vindt dan boosaardige, ijdele, wereldsche en zinnelijke gedachten, begeerten, inbeeldingen en verwachtingen. Hoe hard moet het U vallen, o mijn Verlosser, als Gij, de Schepper, ingaat in het ellendigste schepsel; Gij, zuivere geest, in een onrein lichaam; Gij de oorsprong aller heiligheid in een vat van booze begeerlijkheid.

O onbegrijpelijke ootmoedigheid van een God! Laat mij toe, o Heer, mij hoovaardig schepsel, mij, die geene ootmoedigheid bezit, dat ik U uwe nederigheid aanbiede en mijn arme ziel daarmede versiere. Kom, o zoete Jezus, kom; mijn

hart is wel arm, doch ook de stal uwer geboorte was arm; mijn hart is koud, doch ook de spelonk en de kribbe van Bethlehem waren koud. Kom, verrijk mijn hart, kom ontvlam het door het vuur uwer liefde. Kom, zoete Heiland, laat mij de zaligende vruchten uwer geboorte ondervinden. Mijn hart zal uwe kribbe zijn; o kom en rust daar.

Zie verder O p o f f e r i n g d e r
H. C o m m u n i e enz. bladz. 39.

Derde Communie=oefening.

IN DEN KERSTTIJD.

DANKZEGGING.

Aanbidding.

*Glorie aan God in den Hooge en
vrede op aarde den menschen
van goeden wil. Wij loven U, wij
zegenen U, wij aanbidden U, wij
verheerlijken U.*

Zoo zongen uwe heilige engelen in blijde verrukking over de velden van Bethlehem; zoo zingt onze moeder, de H. Kerk; zoo mag ook ik juichen, o goede Jezus, in dit gezegend oogenblik. *Een Kindje is ons geboren*, zoo riep de profeet in geestvervoering uit, *een Zoon is ons geschonken*. Wat hij in de verre toekomst aanschouwde, heeft plaats gehad in mijn hart. De Zoon des Allerhoogsten is daarin neergedaald onder de gedaante van brood, even waarachtig als Hij vóór vele eeuwen, onder de gedaante van een beminnelijk kindje nederdaalde in de grot van Davids stad. O zoete, o minnelijke Jezus, ik vereenig mij met uwe allerliefste Moeder, met uwen H. Voedster-vader, met de arme herders, met de wijzen uit het Oosten. Ik aanbid U als mijnen Heer en God, als mijnen Schepper, als mijnen liefdevollen Verlosser en Zaligmaker. Ik erken U, vernederd in de kribbe, als den Koning der glorie; liggende

tusschen de stomme dieren, als den Heer der heerscharen; in de schamele doeken, als den Almachtige; in het sprakeloos kind, als de ongeschapen Wijsheid. O, lieve Jezus, ware mijn hart in dit oogenblik vervuld met de liefde, den eerbied, de dankbaarheid, de hoogachting, die ik U, kind geworden God, schuldig ben. Mocht ik met dezelfde gevoelens bezielde zijn, waarmede engelen en menschen, vooral uwe H. Moeder en uw goede Voedstervader vervuld waren, toen zij U in de kribbe aanschouwden.

Dankbetuiging.

 liefste Jezus, toen Gij nog verborgen in den schoot uwer Moeder, het huis van Zacharias binnengingt, riep de H. Elisabeth in vervoering van vreugde uit: *Van waar komt mij het geluk, dat de Moeder des Heeren tot mij komt?* (Luc. I. 4.) Met welke verwondering, met welke dankbaarheid moet

ik dan in deze ure uitroepen : Vanwaar komt mij de overgroote eer, het onbegrijpelijk geluk, dat Gij, o zoete Jezus, tot mij komt, om mij met uw aanbiddelijk lichaam en kostbaar bloed te spijzen. Ach, wat hebt Gij dan toch in mij gevonden, dat Gij mij zulk eene eer, zulk eene overgroote weldaad bewijst? Alles wat in mij is moest U veeleer aansporen, om mij eene eer te ontzeggen, die Gij zelfs aan uwe reinste geesten niet vergund hebt. De eenige beweegreden om mij deze genade te schenken, is uwe oneindige goedheid, die U doet vergeten, wie Gij zijt en wie ik ben. Hier, als welcer in den stal van Bethlehem, zegepraalt uwe liefde over uwe eigene glorie. O liefde, o overmaat van liefde, o waarlijk goddelijke liefde, zult Gij dan ook niet over mijn hart zegepralen, zooals Gij over God zelven de zege behaald hebt! Zal mijn hart ondankbaar genoeg zijn, om zijne liefde te weigeren aan zijn

grootsten Weldoener, die alles gedaan heeft om zijne liefde te winnen? Neen, lieve Jezus, laat dat niet toe. Ik dank U voor uwe overgroote liefde, voor de vernederingen in uwe menschwording, voor de armoede in uwe geboorte, voor de tranen uwer liefde, voor de koude en de smarten uwer kindsheid; voor al de smarten en droefheden, voor de verlatenheid, de ondankbaarheid, voor de versmadingen, die Gij om mijnentwil nog voortdurend in het H. Sacrament uwer liefde verduurt.

Bede.

Zoo is dan nu mijn hart eene kribbe, o goede Jezus, waarin Gij met groote liefde rust. Ometwelk een zoet vertrouwen werp ik mij aan uwe voeten neder, in de vaste overtuiging, dat mij niets zal geweigerd worden. Wijn het uw vermaak is bij de kinderen der menschen te zijn, laat het nu ook mijn

eenig vermaak zijn, altijd bij U te blijven. Geef, dat mijn hart U getrouw blijve en zich nooit weer aan het zoete juk uwer liefde onttrekke. Als ik met U vereenigd blijf, vindt mijne ziel immer in U haren Heiland en liefsten Bruidgom. Help mij in den strijd tegen mij zelven, tegen mijne booze neigingen, tegen mijne kwade hartstochten. Dan zal op dien strijd de zoete vrede volgen, dien de engelen bij uwe geboorte hebben aangekondigd. Sterk mijnen zwakken wil, maak hem volmaakt goed, en ik zal vrede hebben met U, dien ik door mijne zonden niet meer zal bedroeven; vrede met mijne meerderen, door hun om uwentwil eerbied en onderdanigheid te bewijzen; vrede met mijne minderen door te hunnen opzichte goedaardig, barmhartig, geduldig en vriendelijk te zijn; vrede met mijns gelijken, door hen immer met hartelijke liefde te bejegenen. Geef mij, Heer, dien zoeten vrede, die

hier op aarde voor mij een voor-
smaak van den eeuwigen vrede
des hemels wezen zal.

Offer.

Grootmoedige Verlosser, wat zal ik U wedergeven voor het groote geschenk, waarmede Gij U gewaardigd hebt mij te begiftigen? Welk offer kan ik U aanbieden? Kan mij iets te veel of te zwaar zijn, als ik U zooveel zie doen en lijden voor mij? Hoe hebt Gij mij zoo zeer kunnen beminnen? Hebt Gij dan vergeten, o God, wie ik ben? Ik zal het nooit vergeten. Ik ben beschaamd, als ik aan mijne ondankbaarheid, aan het misbruik uwer genade denk. Doch heden zijt Gij gekomen, om mijn Heiland, mijn Verlosser te zijn; Gij hebt U geheel aan mij geschonken als een pand uwer liefde. Laat mij toe, o mijn Jezus, dat ik mijne schamele offers vereenige met de rijke gaven, die de Wijzen uit het Oosten U

hebben aangeboden. Ontvang, zoete Verlosser, met het goud der koningen de liefde mijns harten, ja, mijn hart, geheel mijn hart; ik geef het U voor altijd, 't is het kostbaarste, wat ik bezit. Ontvang met den wierook der Wijzen mijne lofprijzingen en dankbetuigingen voor de groote weldaden, die Gij mij bewezen hebt. Ontvang met hunne mirrhe het voornemen, dat ik maak, van mijne booze begeerlijkheden zoodanig te bedwingen en mijne zinnelijkheid zoodanig te versterven, dat ik in de toekomst in geen enkel punt uwe heilige wet moedwillig overtreed. Help mij, Heer, sterk mijnen zwakken wil, opdat uw last mij licht en uw juk mij zoet zijn.

Vernieuwing.

D*u laat Gij, o Heer, uwen dienaar in vrede gaan, want mijne oogen hebben uw heil (den Zaligmaker) aanschouwd. Zoo verzuchtte*

uw grijze dienaar Simeon, toen hij U, o zoete Jezus, aanschouwd, op zijn armen gedragen, aan zijn minnend hart gedrukt had. Zoo bid ik met hem. Ja, Heer Jezus, laat mij nu in vrede gaan. In vrede, goede Verlosser, God van vrede. Doch de vrede is eene vrucht van den strijd. Wil ik uwen vrede smaken, dan moet ik strijden tegen den duivel, de wereld en het vleesch. Dat wil ik, Heer, en dat zal ik doen, om U mijne liefde te betuigen. Als de duivel mij weer tot de zonde aanzet, als de wereld mij met hare valsche vermaken uitlokt, als het bedorven vleesch mij uwe wet wil doen overtreden, dan wil ik strijden met moed en volharding, strijden onder uwe oogen, strijden onder uwe bescherming, strijden naar uw voorbeeld. Dan wil ik mij zelven een heilig geweld aandoen, en alzoo verdienen den zoeten vrede te mogen smaken, dien Gij bij uwe geboorte den menschen van goeden wil hebt doen

aankondigen. Help mij, Heer, deze goede voornemens volbrengen. Amen.

Heer, ik ga U nu verlaten, doch laat in mijne plaats uwe lieve Moeder, den H. Jozef, de H. Engelen, de herders en de Wijzen aan uwe voeten neergeknield, om U in mijne plaats te loven, te danken, te prijzen, te beminnen en te verheerlijken. Amen.

Hernieuwing der Doopbeloften en Aflaatgebeden, bl. 54 en volgende.

Vierde Communie-oefening.

IN DEN VASTENTIJD.

VOORBEREIDING.

O vos omnes, qui transitis per viam.
attendite et videte si est dolor sicut
dolor meus.

O gij allen, die langs den weg
gaat, geeft acht en ziet, of ér eene
smart is, gelijk mijne smart.

(Jer. Kl. 1, 12.)

Oefening van Verlangen.

***I**k moet een doopsel ontvangen en
hoe zeer word Ik geprangd, tot
dat het volbracht zij.*

Zoo spraakt Gij, o mijn goede
Verlosser, toen Gij dacht aan het
schandelijk en smartvol lijden, aan
den wreeden dood, die U wachtten.
O hoezeer verlangde uw liefdevol
Hart tot den laatsten druppel van

zijn kostbaar bloed te storten om mij, arm zondig schepsel, vrij te koopen en tot kind van uwen hemelschen Vader te maken. Mocht ik met een even groot, met een even vurig verlangen naar U, o mijn goede Zaligmaker, bezield zijn. Mocht mijn hart gloeien van begeerte naar U, die slechts weinige oogenblikken vóór uwen smartelijken doodstrijd in de vervoering uwer liefde uitriep: *Met (groot) verlangen heb ik verlangd dit paaschmaal met u te eten.*

O koudheid, o ongevoelheid van het menschelijk hart! Gij, Heer Jezus, verlangt naar den dood, om mij het leven te geven, en ik toon zoo weinig verlangen naar U, het leven mijner ziel. Gij verlangt zoo vurig mijne ziel te spijsen met uw goddelijk vleesch en bloed, dat Gij mij als een laatste pand van liefde op den vooravond van uw heilig lijden aanbiedt, en ik heb slechts eene flauwe begeerte om mij in dezen heiligen maaltijd met

U te vereenigen. Ach, Heer, verwek in mij eenen heiligen honger naar het gastmaal der engelen; immers naar mate ik vuriger naar U verlangd, en mij beter tot uwe komst bereid heb, zullen ook de vruchten dezer H. Communie overvloediger zijn.

Oefening van Geloof.

Het is U aangenaam, dierbare Zaligmaker, dat de mensch zich dikwijls uw heilig lijden en uwen bitteren dood in het geheugen terugroept. Ja, Gij beveelt ons door den mond van den H. Apostel Paulus, bij het ontvangen der H. Communie uwen dood te gedenken: *Zoo dikwijls gij dit Brood zult eten, den Kelk zult drinken, zult gij den dood des Heeren verkondigen.* Ik erken U hier in de gedaante van brood en wijn, o Jezus, onder welke Gij U den hemelschen Vader als slachtoffer opdraagt, als mijnen Heer en mijnen God. Ik belijd U

hier tegenwoordig, U denzelfden goeden Jezus, die in den hof van Olijven benauwd en bedroefd zijt geweest tot den dood; U, wiens bloed en tranen in die droeve ure de aarde hebben besproeid en doorweekt; U, die met vaderlijke zorg over uwe beangstigde leerlingen hebt gewaakt; U, die door den verraderlijken kus van Judas aan uwe vijanden zijt overgeleverd; U, die met goddelijke macht uwe vijanden ter aarde hebt geworpen; U, die den snooden knecht des hoogepriesters door een wonder uwer almacht hebt genezen; U, die vrijwillig in den dood gegaan zijt; U, die lafhartig door uwe leerlingen verlaten zijt. Ja, Gij zijt hier in het H. Sacrament tegenwoordig; doch niet meer lijdend, bedroefd, versmaad, veracht, verlaten, maar vol heerlijkheid en macht, gelijk Gij aan de rechterhand uws Vaders in den hemel zijt gezeten. O, ik dank U voor uw heilig lijden en uwen kostbaren

dood; ik dank U ook voor uwe groote glorie en heerlijkheid.

Oefening van Hoop.

Alles boezemt mij in het mysterie van uw lijden vertrouwen en moed in, o zoete Verlosser. Het bloed en de tranen, die Gij stort, zijn een heilzame balsem tot genezing van de wonden mijner ziel. De wreede soldaten mishandelen, bespotten en verguizen U, en Gij geeft hun geen enkel hard woord. Petrus verloochent U, en Gij werpt op hem een oogslag van liefde; nauwelijks hebben tranen van berouw zijne wangen bevochtigd, of Gij vergeeft hem zijne misdaden en ontvangt hem weder in uwe liefde. Judas zelfs, die uit boosheid zondigde, ontving eene liefderijke vermaning uit uwen goddelijken mond, opdat hij zich zou bekeeren, en zich den naam van vriend zou waardig maken, waarmede hij door U werd aangesproken.

O goede Jezus, welk een smaad zou ik U aandoen, indien ik niet met een groot vertrouwen tot U naderde. Zijt Gij niet altijd dezelfde barmhartige Verlosser, die Gij waart tijdens uw lijden? Of zijn de bewijzen van liefde, die Gij mij hier in het Sacrament van uw lichaam en bloed geeft, minder groot dan die Gij tijdens uw smartvol lijden gegeven hebt? *Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke*, zoo roept Gij uit. Hier vloeit het water der genade bij stroomen, gelijk uw bloed bij stroomen vergoten werd in uw lijden. Daarom nader ik in het zoete vertrouwen, dat mij niets zal geweigerd worden.

Oefening van Liefde.

Groot en talrijk, o Heer, zijn de bewijzen van liefde, die Gij mij tijdens uw lijden gegeven hebt. Ach, bij het overwegen uwer smarten roep ik met den H. Paulus uit:

De liefde van Christus dwingt ons. En waartoe dwingt zij ons, Heer? O zij eischt gebiedend wederliefde. Wederliefde tot eenen God, die ons het eerst, en met eene eeuwige liefde bemind heeft.

Ach, mijn Jezus, elke druppel zweet, die daar parelt op uw heilig aanschijn, roept mij toe: Bemin uwen God. De stroomen bloed, die langs uw heilig lichaam vloeien, gebieden mij: Heb uwen Verlosser lief. De gapende wonden in al uwe ledematen spreken: Gij zult uwen Heiland beminnen. De geeselskolom, de spotmantel, de rietstok, de doornenkroon, het kruis, de lans, de nagelen, zij roepen als uit éénen mond: Bemin uwen God, die zoo- veel geleden en uit liefde tot U den kruisdood ondergaan heeft.

Ik dank U, Heer, voor zoovele dringende uitnoodigingen tot liefde. Ja, ik bemin U, ik bemin U uit geheel mijn hart, Koning der liefde. O konde ik U op dit oogenblik beminnen, zooals uwe lieve

O goede Jezus, welk een smaad zou ik U aandoen, indien ik niet met een groot vertrouwen tot U naderde. Zijt Gij niet altijd dezelfde barmhartige Verlosser, die Gij waart tijdens uw lijden? Of zijn de bewijzen van liefde, die Gij mij hier in het Sacrament van uw lichaam en bloed geeft, minder groot dan die Gij tijdens uw smartvol lijden gegeven hebt? *Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke*, zoo roept Gij uit. Hier vloeit het water der genade bij stroomen, gelijk uw bloed bij stroomen vergoten werd in uw lijden. Daarom nader ik in het zoete vertrouwen, dat mij niets zal geweigerd worden.

Oefening van Liefde.

Groot en talrijk, o Heer, zijn de bewijzen van liefde, die Gij mij tijdens uw lijden gegeven hebt. Ach, bij het overwegen uwer smarten roep ik met den H. Paulus uit:

De liefde van Christus dwingt ons.
En waartoe dwingt zij ons, Heer?
O zij eischt gebiedend wederliefde.
Wederliefde tot eenen God, die
ons het eerst, en *met eene eeuwige*
liefde bemind heeft.

Ach, mijn Jezus, elke druppel
zweet, die daar parelt op uw heilig
aanschijn, roept mij toe: Bemin
uwen God. De stroomen bloed,
die langs uw heilig lichaam vloeien,
gebieden mij: Heb uwen Verlosser
lief. De gapende wonden in al uwe
ledematen spreken: Gij zult uwen
Heiland beminnen. De geeselkolom,
de spotmantel, de rietstok, de door-
nenkroon, het kruis, de lans, de
nagelen, zij roepen als uit éénen
mond: Bemin uwen God, die zoo-
veel geleden en uit liefde tot U
den kruisdood ondergaan heeft.

Ik dank U, Heer, voor zoovele
dringende uitnoodigingen tot lief-
de. Ja, ik bemin U, ik bemin U
uit geheel mijn hart, Koning der
liefde. O konde ik U op dit oogen-
blik beminnen, zooals uwe lieve

Moeder, uw geliefde leerling en de boetvaardige Maria Magdalena U beminden, toen zij stonden aan den voet van uw kruis. Ik vereenig mijn koud hart met hunne van liefde vlammente harten en smeeek tot U: *Zoet hart van Jezus, maak dat ik u altijd meer en meer beminne.* O Bruidegom mijner ziel, kom en ontvlam mijn hart in liefde.

Oefening van Berouw.

Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel en tegen U. Ik heb gezondigd door mijne oogen en ben alzoo de oorzaak geweest van de tranen, die uwe oogen hebben gestort. Ik heb gezondigd door mijne ooren en ben alzoo de oorzaak geweest van het leed, dat de vloeken, verwenschingen, godslasteringen en ontuchtige gesprekken uwer vijanden uwen heiligen ooren hebben aangedaan. Ik heb gezondigd door mijnen mond en ben

alzoo de oorzaak geweest, dat men U met bittere gal heeft gelaafd. Ik heb gezondigd door mijne handen en voeten en ben daardoor de oorzaak geweest van de wreede wonden, die U bij de kruisiging werden toegebracht. Ik heb gezondigd door mijne gedachten en ben daardoor de oorzaak geweest van de vreeselijke smarten, die de doornenkroon U aandeed. Mijne hoovaardige gedachten en onkuische begeerten en werken hebben U de schande en de smarten der wreede geeseling veroorzaakt. O goede Jezus, hoezeer heb ik U mishandeld en onteerd. Geen lidmaat is aan U gespaard, omdat ik met al de ledematen van mijn lichaam, met al de vermogens mijner ziel gezondigd heb. Zal ik nog op uwe barmhartigheid hopen? Ja, Heer, ik zal op U hopen, omdat uwe barmhartigheid grooter, oneindig grooter is dan de maat mijner zonden. Zijn Petrus, de goede moordenaar en Magdalena hiervan

geene welsprekende bewijzen? Ach Heer, ik beken mijne schuld, mijne allergrootste schuld. Ach, ontferm U over mij. Wasch mijne arme ziel in uw kostbaar bloed, en zij zal witter worden dan sneeuw. Ik beloof U, lieve Jezus, gevoed en gesterkt met uw kostbaar lichaam en bloed in deze H. Communie, zal ik mijn best doen, om U nooit weer door eenige vrijwillige zonde te bedroeven. Tot den goeden moordenaar hebt Gij gezegd: *Heden zult gij met Mij zijn in het paradijs.* Zeg nu aan mijne ziel: *Kom spoedig af, want heden moet ik in uw huis verblijven.*

Kom, Heer Jezus!

Oefening van Ootmoedigheid.

Weldra, o mijn zoete Verlosser, zal mijn hart als een nieuw graf zijn, waarin Gij zult rusten. Doch het zal niet het doode lichaam van mijnen God bevatten; neen, levend en vol heerlijkheid zult Gij

daarin nederdalen. De profeet heeft eeuwen te voren gezegd: *Zijn graf zal heerlijk zijn.* Ach, mijn Jezus, maar mijn hart is niet heerlijk. Het is door vele vlekken en onreinheden ontsierd. Daarom roep ik met allen ootmoed uit: *Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijn ziel zal gezond worden* (driemaal). Reinig Gij zelf mijn hart, zuiver het, versier het, opdat het eene Uwer waardige woonplaats worde.

Zie verder. Opoffering der H. Communie enz. bl. 39.

Vierde Communie=oefening.

IN DEN VASTENTIJD.

DANKZEGGING.

Aanbidding.

Goede Verlosser, wees welkom in mijn hart. Met de H. Kerk

juich ik in dit gezegend oogenblik:
Ik aanbid U, o verborgen Godheid,
die onder deze gedaante (van
brood) waarlijk schuilt. Ja, ik aanbid
U, H. Hostie, die rust in mijn
hart en die waarlijk het levend
lichaam van den Zoon Gods zijt.
Aan het kruis, zeg ik met mijne
moeder, de H. Kerk, verborgt Gij
alleen uwe Godheid, maar hier
verschuilt zich eveneens uwe
menschheid. Met den honderdman
roep ik uit: *Waarlijk, deze is de
Zoon Gods*. Met de treurende zon,
die haar licht aan de bevende
aarde onttrekt, met de splijtende
steenrotsen, met de verrezen heili-
gen erken ik U als den God van
hemel en aarde, den Heer, den
Meester, den Bestierder van het
heelal. Ik aanbid uw goddelijk
hoofd, met ontelbare doornen door-
stoken uit liefde tot mij; uwe ge-
zegende handen, waaruit voor mijne
zaligheid stroomen bloeds gevloeid
zijn; uwe heilige voeten, aan het
kruis vastgenageld om mij af te

wachten; uw verscheurd en doorwond lichaam, *door welks striemen wij genezen zijn*; uwe heilige ziel, die Gij in troostelooze smart den Vader hebt weergegeven. Ik aanbid U, dierbare Verlosser, hangend aan uw kruis. Ik aanbid U in den staat van diepe vernedering in het H. Sacrament. Ik aanbid U in heerlijkheid gezeten aan de rechterhand uws Vaders. *Geloofd zij Jezus Christus in eeuwigheid. Amen.* (100 d. afl.)

Dankbetuiging.

Laat ons den Heer onzen God danken, dat is passend en rechtvaardig. Met deze woorden noodigt uwe Bruid, de H. Kerk, hare kinderen uit, om U, groote en barmhartige God, de hulde onzer dankbaarheid te brengen. Ja, voegt zij er bij, het is passend en rechtvaardig, billijk en heilzaam, dat wij U altijd en overal dank zeggen. Is dat dan altijd passend, Heer, hoeveel te meer op dit oogenblik,

nu Gij mij de grootste aller weldaden, de verhevenste en heiligste aller gaven, uwe Godheid en menschheid, uwe ziel en uw lichaam, uw heilig vleesch en bloed geschonken hebt. O heb dank, lieve Jezus, voor zooveel weldaden, dank voor zooveel liefde. Ja, uit de volheid mijns harten zeg ik U dank voor uwe bittere tranen, voor uw bloedig zweet, voor uw vergoten bloed, voor uwe vreeselijke benauwdheid, voor uwe smadelijke mishandelingen, voor uwe diepe vernederingen, voor uwe pijnlijke wonden, voor uwe smartvolle verlatenheid, voor uwen schandelijken dood, voor uwe overgroote barmhartigheid, voor de grenzenlooze liefde, die U nog voortdurend onder ons doet wonen. Schenk mij de genade, o Heer, van al deze kostbare gaven immer een goed gebruik te maken. Dat is de schoonste dankbaarheid, die ik U bewijzen kan. Laat niet toe, dat Gij ooit tot mij deze verpletterende woorden

zoudt moeten richten: *Wat nut is er in mijn bloed?* Neen, Heer, maar help mij, opdat ik van uwe weldaden een zoo goed gebruik make, dat deze mij nieuwe aanspraak geven op meer genaden en op de eeuwige glorie des hemels.

Bede.

Wat mag ik U op dit oogenblik niet vragen, goede Verlosser, nu Gij in mijn hart zijt neerge-daald? Wat zoudt Gij mij kunnen weigeren na zulke groote bewijzen van barmhartige liefde? Zie ik U aan het kruis met vastgenagelde voeten om mij af te wachten, met uitgestrekte armen om mij te ontvangen, met voorovergebogen hoofd om mij den liefdekus te geven; in mijn hart, op den troon der liefde hoor ik U uitroepen: Vraag en U zal gegeven worden. Wat zal ik U vragen, lieve Jezus? *Ik ben behoeftig en arm.* Ik heb aan alles gebrek. Uwe kruiswoorden indach-

tig smee ik U om de algeheele vergeving der zonden, die de oorzaak van uw lijden geweest zijn en die mij uiterharte leed doen. Gij immers hebt zelfs voor uwe beulen vergeving gevraagd aan uwen Vader. Ik smee U mij eenmaal de vreugde des hemels te geven, die Gij den rouwmoedigen moordenaar belooft. Ik vraag U eene teedere liefde tot uwe allerheiligste Moeder, een onbepaald vertrouwen op hare macht en goedheid, en de genade van mij altijd het teederminnend kind te toonen van haar, die Gij mij in uw stervensuur tot Moeder gegeven hebt. Moge ik altijd dorstig zijn naar alles, wat mijne zaligheid en die van mijnen evenmensch bevorderen kan, gelijk Gij dorst hebt gehad naar de zielen uwer arme schepselen. Geef mij moed en onderwerping in de kwellingen des levens, Gij die geduldig de harde verlatenheid van den kant uws Vaders verduurd hebt. Bovenal smee ik U, mijn dierbare

Verlosser, mij de genade te verleenen, dat ik hier op aarde altijd zoo volmaakt mogelijk uwen heiligen Wil moge volbrengen, opdat ik gerust en tevreden op mijn sterfbed mijne ziel in uwe heilige handen kunne overgeven, zooals Gij uwen geest in de handen uws Vaders bevolen hebt.

Vol vertrouwen verwacht ik al deze kostbare genaden, o goede Jezus, omdat Gij zijt oneindig goed, almachtig en getrouw in uwe beloften, omdat Gij door uw lijden en dood alle genaden voor mij verdiend hebt.

Offer.

Als ik van de aarde (aan het kruis) zal zijn verhoogd, zal ik alles tot *Mij trekken*. Dit zijn uwe eigene woorden, o Jezus. O, wie zou zich niet tot U getrokken gevoelen, bij het zien van zooveel liefde? Hoe zou ik niet als Magdalena uw kruis omklemmen, zoo vast om-

klemmen, dat niets in staat is mij daarvan los te rukken? Ja, liefdevolle Zaligmaker, ik gevoel mij aangespoord, om met den H. Paulus uit te roepen: *Wie zal mij scheiden van de liefde van Christus?* Wat ter wereld zou in staat zijn mij van uwe liefde te scheiden? Lijden of vervolging, haat of verachting van den kant der wereld, het verlies mijner eer, mijner goederen, mijner gezondheid, van mijn leven zelfs? O, neen. Nu ben ik aan U en met de hulp uwer genade ben ik verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch de onrechtvaardigheid der menschen, noch de boosheid der hel, noch mijne dwaze eigenliefde, noch mijne oproerige driften mij van mijnen Heiland zullen kunnen losrukken. Laat mij toe, o Jezus, met Judith te bidden: Sterk mij Heer, in deze ure. Zouden zoovele genaden, die in mijn hart zijn uitgestort, eenmaal moeten bijdragen tot mijne verdoemenis? Voltrek, wat Gij in mij begonnen

hebt. Laat niet toe, dat de woorden en voorbeelden der wereldlingen, die mij door hunne dwaasheden zoeken te verleiden, mij van U mijn opperst, mijn eenig goed af-trekken. Bewaar mijn hart voor U, geheel en alleen voor U.

Vernieuwing.

Heer, ik heb den kelk van uw kostbaar bloed gedronken, het bloed van het nieuw verbond. Gij hebt met mij uw verbond gesloten. En welke zijn de voorwaarden van dit heilig verbond, dat met uw bloed bezegeld is?

Gij beveelt mij, U uit ganscher harte te beminnen en liever te sterven, dan U moedwillig te be-leedigen. Zoo zal het zijn, o Heer: *Ik heb gezworen en vast besloten uwe gerechtige voorschriften te onderhouden.* Liever den dood ondergaan dan U ongehoorzaam zijn.

Gij beveelt mij de zorg voor mijne tijdelijke en geestelijke be-

klemmen, dat niets in staat is mij daarvan los te rukken? Ja, liefdevolle Zaligmaker, ik gevoel mij aangespoord, om met den H. Paulus uit te roepen: *Wie zal mij scheiden van de liefde van Christus?* Wat ter wereld zou in staat zijn mij van uwe liefde te scheiden? Lijden of vervolging, haat of verachting van den kant der wereld, het verlies mijner eer, mijner goederen, mijner gezondheid, van mijn leven zelfs? O, neen. Nu ben ik aan U en met de hulp uwer genade ben ik verzekerd, dat noch dood, noch leven, noch de onrechtvaardigheid der menschen, noch de boosheid der hel, noch mijne dwaze eigenliefde, noch mijne oproerige driften mij van mijnen Heiland zullen kunnen losrukken. Laat mij toe, o Jezus, met Judith te bidden: Sterk mij Heer, in deze ure. Zouden zoovele genaden, die in mijn hart zijn uitgestort, eenmaal moeten bijdragen tot mijne verdoemenis? Voltrek, wat Gij in mij begonnen

hebt. Laat niet toe, dat de woorden en voorbeelden der wereldlingen, die mij door hunne dwaasheden zoeken te verleiden, mij van U mijn opperst, mijn eenig goed af-trekken. Bewaar mijn hart voor U, geheel en alleen voor U.

Vernieuwing.

Heer, ik heb den kelk van uw kostbaar bloed gedronken, het bloed van het nieuw verbond. Gij hebt met mij uw verbond gesloten. En welke zijn de voorwaarden van dit heilig verbond, dat met uw bloed bezegeld is?

Gij beveelt mij, U uit ganscher harte te beminnen en liever te sterven, dan U moedwillig te beledigen. Zoo zal het zijn, o Heer: *Ik heb gezworen en vast besloten uw gerechtige voorschriften te onderhouden.* Liever den dood ondergaan dan U ongehoorzaam zijn.

Gij beveelt mij de zorg voor mijne tijdelijke en geestelijke be-

langen in uwe handen te stellen, en mij slechts daaraan gelegen te laten, dat ik U aangenaam zij, U beminne en uwe eer bevordere. Zoo zal het zijn, o Heer. Gij alleen zijt mijn God, *in uwe handen ligt mijne lotsbestemming, mijn voor- en tegenspoed*. U beminnen en U eeren, zooveel in mijn vermogen is, zal het eenig doel van al mijn doen en laten, van mijne gedachten, woorden en werken zijn.

Gij beveelt mij de tong, door uwe tegenwoordigheid geheiligd, niet meer te misbruiken om U te beleedigen, ze niet te ontheiligen door eerrooverij, morren, vleierij, smaadwoorden, leugentaal of onzedige gesprekken, maar ze alleen te gebruiken, om U te loven en mijnen evenmensch te stichten. Welnu, o Jezus, *bewaken zal ik mijne wegen, opdat ik niet zondige met mijne tong. Stel, o Heer, eene wacht aan mijnen mond en eene verschanste poort aan mijne lippen, neig mijn hart niet tot booze woor-*

den. O Gij, oorsprong van alle goed, ook van deze goede voornemens, zegen mij, help mij, versterk mij, opdat ik tot aan mijnen dood daaraan getrouw blijve. Amen. Leve Jezus, mijne liefde! Leve Maria, mijne hoop! Amen.

Hernieuwing der Doopbeloften en Afsaatgebeden, bl. 54 en volgende.

Vijfde Communie=oefening.

IN DEN PAASCHTIJD.

VOORBEREIDING.

Surrexit Christus, Spes mea.
Christus, mijn Hoop, is verezen.
(Kerk. Off.)

*Stel u voor, mijne ziel, hoe Christus
met heerlijkheid omstraald, uit het
graf opstijgt en daarna vol liefde
aan Maria, aan de heilige vrouwen
en de leerlingen verschijnt. Juich en
jubel met hen, den verrezen Heiland
ter eere.*

Oefening van Verlangen.

Met welk een heiligen eerbied, o
Heer, stonden de Israëlieten
om den disch geschaard, waarop
hun voor de eerste maal het

paaschlam werd aangeboden. Het was, had Mozes hun gezegd, de tijd van 's Heeren voorbijgang. Met welke jubelvreugde vierden zij het veertig jaren later ten tweeden male, toen zij op het punt stonden in te gaan in het land, dat de Heer hun beloofd had. Maar, hoe moet dan mijn hart opspringen en juichen van vreugde in dit hoogheilig en gezegend oogenblik.

*Zeker man richtte een groot feestmaal aan, zoo spreekt Gij zelf tot ons in het heilig evangelie. Wie is die man? Zijt gij het zelf niet, o allerzoetste Jezus? En voor wie richt Gij dat feestmaal aan. Is het niet voor mij, arm en ellendig schepsel? En welke spijs biedt Gij mij? Is het niet uw eigen goddelijk vleesch en bloed? Zijn deze niet uwe eigene woorden: *Mijn vleesch is waarlijk spijs en mijn bloed is waarlijk drank?* O heilige Maaltijd, waarin Christus genuttigd wordt..., waarin de ziel met genaden wordt vervuld, waarin ons het onderpand*

der toekomstige glorie wordt gegeven. Hoe zou ik naar dien heiligen maaltijd niet verlangen, o Jezus! Ja, ik verlang naar U, Spijze mijner ziel, Spijze der onsterfelijkheid. Kom, o Almacht, sterk mijne zwakheid! Kom, o Wijsheid, onder-richt mijne onwetendheid! Kom, o Heiligheid, verdrijf mijne boosheid! Kom, o Weg, voer mij tot de volmaaktheid! Kom, o Waarheid, neem mijne dwalingen weg! Kom, o Leven, wek mij op uit mijne sluimering! Kom, o Liefde, zuiver mijne meeningen! Kom, o Rechtvaardigheid, bedwing mijne driften! Dan zal ik van de slavernij tot de vrijheid der kinderen Gods overgaan. Dan zal ik met U verrijzen. Dan zal ik opstaan uit den dood der zonde, om te verrijzen tot het leven der liefde hier op aarde, en tot het leven der glorie in de eeuwigheid: Kom, Heer Jezus, en vervul in mij uwe belofte: *Indien iemand van dit Brood eet, hij zal leven in eeuwigheid.*

Oefening van Geloof.

Ik stel mij voor, o mijn dierbare Verlosser, hoe uwe beminde leerlingen acht dagen na uwe glorie-rijke verrijzenis vergaderd waren. Ook Thomas was met hen. Hij had geen geloof geslagen aan hetgeen de anderen hem aangaande uwe verrijzenis verhaald hadden. Hij wilde zich met eigen oogen van de waarheid overtuigen. Eensklaps stondt Gij in hun midden, en het woord tot Thomas richtend, gebodt Gij hem zijne vingers te steken in de gaten uwer handen, en zijne hand te leggen in de wonde uwer heilige zijde. Toen riep Thomas uit: *Mijn Heer en mijn God!* Gelukkige leerling, omdat hij geloofde na gezien te hebben. Doch, Heer Jezus, ben ik thans minder gelukkig? Ik zie U hier in het allerheiligst Sacrament niet. Het is mij niet vergund uwe verheerlijkte wonden aan te raken. En toch roep ik, hier neergebogen voor de

gedaante van brood uit: *Mijn Heer en mijn God!* Ik heb geen ander bewijs noodig, Heer, dan uw goddelijk, onfeilbaar woord: *Dit is mijn lichaam.* En van uwe lippen klinkt dit zoete woord mij tegen: *Zalig zij, die niet gezien en toch geloofd hebben.* Al mijne zinnen, mijn gezicht, mijn gehoor, mijn smaak, mijn reuk, mijn gevoel, alsmede mijn geest, mijn verstand geven zich zonder tegenspraak gevangen. Ik geloof vastelijk, dat hier onder de gedaante van brood tegenwoordig is het ware lichaam, de ziel, de godheid, de menschheid, het vleesch en het bloed van den Godmensch, die aan het kruis gestorven en ten derden dage vol glorie en majesteit uit den dood verrezen is. Dit geloof ik, Heer, omdat Gij, die de eeuwige Waarheid zijt, dit zelf geopenbaard hebt. Heer, vermeerder mijn geloof.

Oefening van Hoop.

Goede Zaligmaker, de glans der glorie van uw verheerlijkt lichaam schrikt mij niet af. Op den vreugdevollen dag uwer verrijzenis toch toont Gij allerduidelijkst, dat Gij nog altijd dezelfde goede en zachtmoedige Verlosser zijt, die in naamlooze foltering en uw leven voor het heil der wereld ten beste geeft. Wie toch zijn de eersten, aan wie Gij verschijnt? Zijn het niet Maria Magdalena, de bekeerde zondares, en de H. Petrus, die U tijdens uw smartvol lijden, zooveel smaad en oneer aangedaan, zulk een grievend harteleed veroorzaakt had? En geeft Gij aan uwe zwakke en lafhartige leerlingen niet den zoeten naam van broeders? O oneindige barmhartigheid van mijnen God! Waarom zou ik dan niet met een groot vertrouwen tot U naderen, zoete Jezus? Zeker, ik heb U beleedigd, dikwijls beleedigd, zwaar beleedigd; maar ik vertrouw,

dat mijne zonden mij door het Sacrament van boetvaardigheid vergeven zijn; dat mijne ziel in uw kostbaar bloed van al hare vlekken is gewasschen en gereinigd. Ik kom met vertrouwen, zeggend met de H. Kerk: Christus, mijne hoop, is verrezen.

Oefening van Liefde.

Hoe gelukkig waren uwe twee leerlingen, o mijn Jezus, die U op den weg naar Emmaüs tot reisgezel mochten hebben. *Was ons hart niet brandend in ons* (van liefde) *terwijl Hij sprak op den weg?* Zoo riepen zij vol vreugde uit, toen Gij uit hunne oogen verdwenen waart. Ach mijn Jezus, mocht ook mijn hart nu van liefde branden! Waarom is het altijd lauw en koud! Gij, mijn opperste Goed, beveelt mij U te beminnen; dit gebod is rechtvaardig, zoet en licht. Gij bedreigt mij met de hel, als ik het niet volbreng; Gij belooft mij den

hemel voor mijne liefde; Gij bewijst mij ontelbare weldaden, en toch wil het vuur der liefde in mij niet branden. Wat blijft mij dan nog over, dan tot het verblijf der liefde te gaan, en mij daar met de zuiverste en sterkste liefde te verrijken? Met eene vurige begeerte om mijnen God te beminnen, kom ik tot U, o eeuwige Liefde en bid om liefde. Gij bemint mij, en zou ik U niet kunnen lief hebben? Ach, neem dezen smaad van mij weg. Ontvlam mijn hart in liefde tot uw H. Sacrament, tot dien vuuroven der liefde. *Ik bemin, die mij beminnen*, zoo zegt Gij. O bemin ook mij, ofschoon ik U niet bemin, zooals ik U moet beminnen. Ik verlang toch, o Jezus, U volmaakt te beminnen. Van uit uw heilig tabernakel antwoordt Gij mij: Ik heb u lief gehad, *vrees niet, want Ik ben met u*, zoo vaak gij Mij ontvangt. Daarom heb Ik u heden boven zoo vele duizenden uitgenoodigd aan mijnen disch. Kom

slechts; dat is juist het teeken uwer liefde tot Mij, dat gij Mij ontvangt en Mij uw hart tot woning biedt. Ik kom vol vertrouwen, o goede Jezus; kom Gij tot mij. Hoe vreugdevol zal de ontmoeting zijn.

Oefening van Berouw.

 mijn Jezus, sta mij toe, dat ik mij nog eerst voor U verneder, mij aan uwe voeten werpe en U vergeving vrage voor alles, wat ik ooit tegen U misdeed, voor de fouten, die ik zelfs in deze voorbereiding tot de H. Communie bedreven heb. O, hoe smart mij deze mijne slechte voorbereiding tot de ontvangst van uw allerheiligste Sacrament. Als de boetvaardige Magdalena val ik aan uwe voeten neder; ik wil ze met mijne tranen wasschen, met mijne goede voornemens afdrogen en met rouwmoedige liefde kussen. Zeg ook tot mij, gelijk Gij weleer tot haar gezegd hebt: Vele zonden

worden U vergeven, omdat gij veel bemind hebt. O Gij, die Petrus vergeven, den moordenaar het paradisijs beloofd en de treurende Magdalena met eene verschijning begunstigd hebt, Gij, die gekomen zijt om de zondaars te zoeken en zalig te maken, vergeef mij mijne overgroote schuld, reinig mijne ziel, opdat zij eene uwer waardige woonplaats worde.

Oefening van Ootmoedigheid.

Wie ben ik, Heer, om U te ontvangen! Ach, om wille uwer oneindige, onbegrijpelijke grootheid en waardigheid, ben ik niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak. Hoe, uw allerheiligst vleesch en bloed, uit het heiligste der schepelen, uit Maria aangenomen, zal ingaan in mijn gebrekkig, ellendig, door de zonden verontreinigd lichaam! Uw verheerlijkt lichaam, meer schitterend dan duizend zon-

nen, begaafd met onsterfelijkheid, fijnheid, klaarheid, snelheid en alle denkbare gaven, zal zijn intrek nemen in mijn lichaam, dat niets anders is dan het aas der wormen, dan stof en asch. Uwe allerzuiverste godheid, voor wier heiligheid alle heilige zielen en engelen, ja zelfs uwe allerreinste Moeder Maria zich niet rein genoeg achten; uwe aanbiddelijke majesteit, waarvoor de grondvesten en zuilen des hemels beven, waarvoor de koningen en machtigen dezer aarde in het niet verzinken, zal ik niet slechts aanschouwen en aanbidden, maar zelfs ontvangen, ik, zondig schepsel! Ach Heer, de moed zou mij ontzinken, indien ik niet wist, dat juist mijne zwakheid en mijne ellende eene reden te meer zijn, om tot U te naderen. *De gezonden hebben, volgens uwe eigen uitspraak, den geneesheer niet noodig, maar zij, die ziek zijn.* Ik kom dus, goede Verlosser, niettegenstaande mijne onwaardigheid; ik kom, omdat Gij

mij roept en ik aan U eene groote behoefte heb.

Zie verder O p o f f e r i n g d e r
H. C o m m u n i e enz. bl. 39.

Vijfde Commune=oefening.

IN DEN PAASCHTIJD.

DANKZEGGING.

Aanbidding.

Is het wel gelooflijk, dat God bij
de menschen op aarde woont?
*Als de hemel en de hemelen der
hemelen U niet kunnen bevatten, o
Heer, hoeveel minder dan dit huis!*
Zoo riep Salomon in levendige
dankbaarheid en eerbiedige bewon-
dering uit, toen in zijn nieuwge-
bouwden tempel uwe heerlijkheid,
in de gedaante eener wolk ver-
scheen, en het vuur des hemels

nen, begaafd met onsterfelijkheid, fijnheid, klaarheid, snelheid en alle denkbare gaven, zal zijn intrek nemen in mijn lichaam, dat niets anders is dan het aas der wormen, dan stof en asch. Uwe allerzuiverste godheid, voor wier heiligheid alle heilige zielen en engelen, ja zelfs uwe allerreinste Moeder Maria zich niet rein genoeg achten; uwe aanbiddelijke majesteit, waarvoor de grondvesten en zuilen des hemels beven, waarvoor de koningen en machtigen dezer aarde in het niet verzinken, zal ik niet slechts aanschouwen en aanbidden, maar zelfs ontvangen, ik, zondig schepsel! Ach Heer, de moed zou mij ontzinken, indien ik niet wist, dat juist mijne zwakheid en mijne ellende eene reden te meer zijn, om tot U te naderen. *De gezonden hebben*, volgens uwe eigen uitspraak, *den genceesheer niet noodig, maar zij, die ziek zijn*. Ik kom dus, goede Verlosser, niettegenstaande mijne onwaardigheid; ik kom, omdat Gij

mij roept en ik aan U eene groote behoefte heb.

Zie verder O p o f f e r i n g d e r
H. C o m m u n i e enz. bl. 39.

Vijfde Communte=oefening.

IN DEN PAASCHTIJD.

DANKZEGGING.

Aanbidding.

Is het wel gelooflijk, dat God bij
de menschen op aarde woont?
*Als de hemel en de hemelen der
hemelen U niet kunnen bevatten, o
Heer, hoeveel minder dan dit huis!*
Zoo riep Salomon in levendige
dankbaarheid en eerbiedige bewon-
dering uit, toen in zijn nieuwge-
bouwden tempel uwe heerlijkheid,
in de gedaante eener wolk ver-
scheen, en het vuur des hemels

het brandoffer verteerde. Wat zou die wijze koning gezegd hebben, als hij getuige geweest was van het wonder, dat de Allerhoogste thans in mij gedaan heeft? Want God woont werkelijk in mij, niet door voorafbeelding, maar met de wezenlijke tegenwoordigheid van het aanbiddelijk lichaam en bloed van Jezus Christus. In welke be-
woordingen zal ik dan mijne verwondering en aanbidding uitdrukken, ik, die door eigen ondervinding getuige ben van het wonder, dat de goddelijke Heiland in ons uitwerkt? Niet alleen verblijft Hij in ons midden, maar woont in mijn hart. Ja, mijn hart is waarlijk zijn tabernakel geworden. O gelukzalige geesten, vereenigt u met mij, om den in mijn hart verborgen God alle aanbidding en eer te bewijzen, die ik Hem schuldig ben. Engelen des Heeren, die zijne bevelen volbrengt, helpt mij Hem naar waarde te loven en te prijzen. Alle heerscharen van den Koning

des hemels, helpt mij Hem te zegenen en te danken. Ik offer U, o Heer, al hunne liefde- en huldebewijzen, waarmede ik mij vereenig. Ik erken U als mijn God, ik aanbid U, ik werp mij aan uwe voeten en huldig uwe hoogste majesteit.

Dankbetuiging.

Gij, Heer Jezus, ons waarachtig Paaschlam, zijt geslacht en heden heb ik deel genomen aan den allerheiligsten maaltijd van uw goddelijk vleesch en bloed. Uw heilig vleesch zal mijne boosheid van mij wegnemen. O wees duizendmaal geloofd en gedankt. *Jubel en juich, woning van Sion, want de Heilige Israëls is groot in uw midden.* Die woning van Sion, o Jezus, is op dit oogenblik mijn bevoorrecht hart. Hoe zou ik U dan niet loven, prijzen en bedanken, U den allerhoogsten Gast, den Heilige der heiligen, die tot

mij, die in mij zijt gekomen! Toen Zacheüs U in zijne woning had ontvangen, hebt Gij met eigen mond verklaard: *Heden is aan dit huis zaligheid geschied*. Maar een veel grooter geluk is mij te beurt gevallen, toen Gij bezit naamt van mijn hart. O Gij wilt, dat mijne vreugde volmaakt zij. Zal dan mijn hart niet opspringen van blijdschap, zoo dikwijls ik slechts denk aan het vreugdemaal, dat Gij voor mij in uw allerheiligst Sacrament bereid hebt! Konde ik toch deze weinige kostbare oogenblikken, gedurende welke uwe heilige, verheerlijkte menschheid in mijn hart tegenwoordig is, zoo doorbrengen, als uw goddelijk Hart van mij verlangt. O mijn goede Heiland, vul aan wat aan mijne liefde, lofprijzing en dankzegging ontbreekt, geef mij de brandende liefde, waarvan Maria's hart gloeide op het oogenblik, waarop zij U in de glorie uwer verrijzenis mocht aanschouwen; geef mij het hart van een serafijn om

U te beminnen, altijd meer en meer te beminnen.

Gij gebiedt mij: *Als gij zult gegeten en u verzadigd hebben, gedenk dan, dat gij den Heer uwen God moet loven en danken.* Maar hoe is het mogelijk, Heer, U voor deze bovennatuurlijke spijs naar behooren te danken. Komt, engelen des hemels, rechtvaardigen der aarde, zon, maan en sterren, aarde en zee, alle levende en levenlooze schepselen, looft en dankt en prijst den Heer, met mij, *want Hij die machtig is, heeft aan mij groote dingen gedaan.*

Bede.

Overrezen Zaligmaker, hoe heerlijk zijt Gij opgestaan uit het graf. Uw gewaad was wit als sneeuw, uw goddelijk aanschijn glinsterde als de zon; uwe heilige wonden straalden van glorie. Gij hebt dood en hel, duivel en wereld overwonnen. Ik roep met de Kerk uit:

Ik dank U voor uwe groote glorie. Ja, mijn Jezus, het doet goed aan mijn hart, aan mijn minnend hart, dat ik U, die zoo diep vernederd, zoo schandelijk versmaad en veracht zijt geweest, die onder de wreedste smarten den onteerendsten kruisdood hebt geleden, nu verheerlijkt, vol glorie en majesteit aanschouw. Dat alles moest de Christus, volgens uwe eigen getuigenis aan de leerlingen van Emmaüs lijden, en alzoo zijne heerlijkheid ingaan. Welk een zoete troost ook voor mij, o mijn Jezus, want uwe verrijzenis is het onderpand der mijne. Met recht mag ik zeggen: *Christus, mijne hoop is verreezen.* Gij zijt verreezen, opdat ik met U verrijzen zou. Gij zijt verreezen, om niet meer te sterven. Ook ik ben opgestaan uit het graf der zonde; moge nu immer uwe liefde in mij leven, opdat ik den dood der zonde niet weer sterve. Gij zijt bekleed met een blank gewaad; moge ik nu door

uwe genaden en verdiensten mijne ziel zuiver bewaren, niet alleen van de doodzonden maar ook van elke vrijwillige, voorbedachte dagelijkse zonde. Uw verheerlijkt lichaam is begaafd met snelheid; moge mijne ziel alle traagheid afleggen en immer vaardig en vlug zijn in het volbrengen van alles, wat Gij van mij vraagt, in het vervullen van al de plichten van mijnen staat. Geef mij al deze genaden, o Heer, dan zal ook mijn lichaam eenmaal deelen in al de eigenschappen van uw verheerlijkt lichaam, en uit het graf opgestaan, U in alle eeuwigheid in de vreugde des hemels aanschouwen, U, die nu onder de gedaante van het H. Sacrament de vreugde en de wel-lust van mijn hart zijt.

Offer.

Weinige dagen na uweglorievolle verrijzenis, dierbare Jezus, ontmoet ik U in het midden uwer

leerlingen. Petrus, die U wellicht meer dan de andere bedroefd had, wenschte zijne fouten te herstellen. Uw goddelijk oog las dat verlangen in zijn hart en Gij wildet aanstonds zijne vurige begeerte voldoen. Petrus, zoo vraagdet Gij hem tot driemaal toe, bemint gij mij? En Gij wildet zelf hem het middel aanwijzen, om U zijne liefde te toonen. En welk was dit middel? Niets anders dan de trouwe vervulling der plichten van den staat, waartoe hij door U was uitverkoren.

Mij dunkt, goede Jezus, dat Gij in deze gezegende ure ook tot mij de vraag richt: Mijn kind, bemint gij Mij? Ik antwoord met uwen ootmoedigen Apostel: Heer, Gij weet alle dingen, Gij weet, dat ik U bemin. Ja, ik bemin U, mijn opperst, mijn eenigst, mijn hoogste Goed. Maar, dan begrijp ik ook, o Heer, wat Gij van mij verlangt. Gij wilt, dat ik als bewijs mijner liefde de plichten van mijnen staat, mijne godsdienstige plichten, mijne

plichten ten opzichte mijner gelijken, mijner minderen volbrengende. Dat wil ik Heer, welke offers er ook van mij gevraagd worden. Het moge mij soms lastig en zwaar vallen, het moge mij misschien bespottend en verachtend van den kant uwer vijanden op den hals halen, het moge mij moeite of opoffering kosten, ter oorzake van mijn ongeduldig, traag of hoovaardig karakter, ik wil U dit bewijs van liefde geven. Herinner mij dan altijd aan uw heilig woord: *Moest niet de Christus deze dingen lijden en alzoo ingaan in zijne heerlijkheid?* De gedachte aan de glorie en de vreugde, die mij wachten, zullen mij immer nieuwen moed geven, om de wederwaardigheden des levens met geduld en zelfs met vreugde voor U te verdragen.

Vernieuwing.

Tot dusverre, o Jezus, heb ik een al te natuurlijk en zinnelijk leven geleid. Doch op dezen grooten

dag, *dien de Heer, gemaakt heeft*, nu de gansche natuur als uit den doodslaap ontwaakt, nu de planten zich met een nieuw groen tooien, nu alles vernieuwd en verjeugdigd wordt, nu Gij zelf, o Heer, een nieuw en glorievol leven begint, is ook mij een nieuw leven geschonken. Uw aanbiddelijk Sacrament, dat uwe godheid en menschheid bevat, is als een oneindig kostbare ent in mijne ziel geplant. En gelijk een wilde stam, waarop een veredelde tak geënt wordt, niet meer bittere, wrangen vruchten voortbrengt, maar zoete en aangename vruchten, overeenkomstig de ent, die daarop geplaatst is, zoo kan en mag ik van nu af niet meer de slechte, bittere vruchten mijner natuur voortbrengen. Neen, vruchten van reinheid en heiligheid, de waardige vruchten uwer genaden en liefde. Help mij, goede Verlosser, immer zulke aangename vruchten van deugden en goede werken voortbrengen. Als mijne

driften wederom het hoofd opsteken, als de schijnvermaken der wereld mij weder uitlokken, als mijne eigenliefde mij weder voortdrijft, als mijne booze lusten hare voldoening eischen, help mij dan al deze wilde loten afsnijden, opdat zij de goddelijke ent niet verstikken of haar beletten zoete vruchten te dragen.

Zou ik nog ooit den dood der zonde willen sterven, na met U tot een nieuw leven verreezen te zijn? Sta mij bij, o Jezus, opdat ik kloekmoedig alles vermijde en van mij verwijdere, wat mij wederom tot de zonde kan brengen. Ik ben aan U en Gij zijt aan mij. Laat ons te zamen leven, o Jezus, zoodat niets in staat zij ons van elkander te scheiden.

Hernieuwing der Doopbeloften en Afsaatgebeden, bl. 54 en volgende.

Zesde Communie-oefening.
HET H. HART VAN JEZUS.
VOORBEREIDING.

Venite ad Me omnes.
Komt allen tot Mij.
(Matth. II. 28.)

*Stel u voor, mijne ziel, hoe Jezus
aan de gelukzalige Magareta Maria
verschijnt, haar zijn H. Hart ver-
toont en zich bij haar beklaagt over
de ondankbaarheid der menschen.
Vereenig u met de gelukzalige Bruid
des Heeren, om Jezus uwe liefde te
betuigen en Hem eerherstel te bieden
voor de beleedigen, die Hem,
vooral in zijn aanbiddeijk Sacra-
ment, worden aangedaan.*

Oefening van Verlangen.

Hoe zoet, o mijn Jezus, liefderijke
Bruidegom mijner ziel, hoe zoet

is toch uwe uitnoodiging: *Komt allen tot Mij, die belast en beladen zijt en Ik zal u verkwikken.* Gij beveelt mij tot U te komen, als kunt Gij door de overmaat uwer liefde den tijd niet afwachten, waarop Gij U in den hemel met mij vereenigen zult. Ik zal dan komen, goede Verlosser. Gij wacht mij met vreugde en verlangen, totdat Gij mij, en ik U, in dit Sacrament van liefde omhelze. O neen, mijn Jezus, ik wil uw verlangen niet weerstreven, ik wensch met den H. Joannes aan uw Hart te rusten. Sta mij toe, dat ik ook U uitnoodige tot mij te komen: Kom, Heer Jezus! Kom en verkwik volgens uwe belofte mijne benauwde ziel, die door duizend zorgen en angsten gekweld wordt. Verkwik haar met die bovennatuurlijke spijs, die Gij zelf zijt.

Zoo zal ik dan in mij opnemen het oneindig Goed, dat als de oorsprong en de oceaen van alle goed is, dat alleen den naam van

een goed verdient te dragen. Ach, mijne onwaardigheid moest mij terughouden, maar uwe minzame en dringende uitnoodiging doet mij naar U verlangen en dorsten. *Kom*, zoo spreekt Gij tot mijne ziel, *kom, mijne vriendin, mijne duif, mijne schoone*. Gij let er niet op, dat ik arm en ellendig ben. *Is iemand een kind*, zoo zegt Gij, *hij kome tot Mij*. En tot die kleinen, die nederig zijn in hunne eigene oogen, zegt Gij: *Komt, eet van mijn brood en drinkt van den wijn, dien ik U* (in het geheim mijner menschwording en bij de instelling van dit wonderbaar Sacrament) *gemengd heb*. O kom, goede Jezus, geliefde mijns harten, neem bezit van mijn hart, heersch daar als koning.

Oefening van Geloof.

Als Gij mij, liefdevolle minnaar der zielen, gelijk eertijds den H. Bernardus, zoudt uitnoodigen, om

uw kostbaar bloed, den prijs mijner verlossing uit de geopende wonde uwer zijde te drinken, dan zou ik te recht meenen, zulk eene groote gunst onwaardig te zijn. Hoe zorgvuldig zou ik mij tot zulk eene heilige daad voorbereiden. Maar is dan de genade, die Gij mij in het Sacrament van liefde aanbiedt, minder groot? Hier biedt Gij mij niet alleen uw bloed uit de wonde uwer zijde, maar uw vleesch en bloed, uwe ziel en uw lichaam, uwe godheid en menschheid. En hoe lauw is mijne voorbereiding! O mijn Jezus, mijn geloof kwijnt; vermeerder, verlevendig mijn geloof.

Als Gij, o zoete minnaar der menschen, uw allerheiligst Hart uit uwe borst zoudt nemen en in de mijne leggen, zooals Gij weleer bij de H. Catharina van Siëna gedaan hebt, welk een groot geluk, welk een ongehoord bewijs uwer liefde zou dat zijn! Maar wat gebeurt er anders in de H. Communie? Gij, o mijn Jezus, wordt

daar het Hart van mijn hart, het leven van mijn leven, opdat ik voortaan niet meer door mijn hart, maar door uw Hart leven zou. En ach, hoe slecht bereid ik mij tot zulk eene gewichtige daad voor. O mijn Jezus, de grootheid uwer weldaden treft mij niet genoeg, omdat ik de grootheid van den Weldoener niet besef. Zijt Gij, die hier schuilt onder de gedaante van brood, dan niet de Schepper van het heelal, de Koning der glorie, voor wiens aanschijn de zalige geesten sidderen en uit eerbied hun aangezicht met hunne vleugelen bedekken! O, ik erken U als zoodanig, goede Jezus; wek Gij zelf mijn geloof op, opdat ik U met allen mogelijken eerbied ontvange.

Oefening van Hoop.

 liefdevolle Verlosser, met welke groote liefde roept Gij allen, die belast en beladen zijn, tot U. Hoe-

zeer dank ik U voor zooveel liefde en goedheid. Als Gij maar alleen de heilige, volmaakte, heldhaftige zielen tot U toeliet, ik zou niet zoo vermetel zijn tot U te durven naderen. Maar nu ik U erken in den vader des huisgezins, die de armen, gebrekkigen, kreupelen en blinden uitnoodigde tot zijn avondmaal; nu ik U de armen zie uitstrekken tot allen, die belast en beladen zijn; nu ik U, den Geneesheer der zielen, hoor uitroepen: *De gezonden hebben geen geneesheer noodig, maar de zieken*; nu ik U, de goede Herder der zielen, hoor zeggen: *Ik ben gekomen om te zoeken en zalig te maken wat verloren was*; nu, o Jezus, stel ik alle vrees en mistrouwen ter zijde, en kom ik met een groot vertrouwen tot U, om door de goddelijke spijs van uw vleesch en bloed gevoed en gesterkt, door U van de ziekten en wonden mijner ziel genezen, door U als het verloren schaap aan uw minnend Hart gekoesterd

te worden. Ik hoop vele en groote genaden van U te ontvangen. *Op U, o Heer, heb ik mijne hoop gesteld, in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden.*

Oefening van Liefde.

Dierbare Zaligmaker, wanneer ik uw liefdevol Hart, hier in het H. Sacrament tegenwoordig, aandachtig beschouw, dan spreekt alles mij van de groote liefde, die Gij mij, arm, nietig schepsel hebt toegedragen. Ik zie uw Hart, door de lans van den hoofdman geopend en stortend zijn laatsten druppel bloed tot uitboeting 'der zonden, die ik door dwaze, zinnelijke en vleeschelijke genegenheden bedreven heb. Het is met een krans van doornen omstrengeld; het zijn de doornen, die uw goddelijk hoofd op de wreedaardigste wijze hebben gepijnigd, om te voldoen voor de zonden, die ik bedreef door hoovaardige, ijdele, afkeerige

gedachten. Ik zie in uw H. Hart het kruis geplant, waaraan Gij in al de deelen van uw goddelijk lichaam zijt gefolterd, omdat ik met al mijne ledematen uwe heilige wet heb overtreden. Ik zie het eindelijk omgeven door de vlammen van liefde, als wilden deze mij toeroepen, dat Gij niet opgehouden hebt mij te beminnen, niettegenstaande mijne lauwheid en traagheid, mijne zonden en gebreken.

O liefdevol Hart van Jezus, ja Gij zijt waarlijk een fornuis, een brandoven van liefde. O moge mijn hart aan dat gloeiend liefdevuur ontstoken worden. Zal het na zoo-vele bewijzen van liefde nog koud en ongevoelig blijven! O neen, mijn Jezus! Ik wil U beminnen, beminnen uit geheel mijn hart, uit geheel mijne ziel, uit geheel mijn verstand, uit al mijne krachten. Als de priester, uw dienaar, mij aanstonds de H. Hostie zal toonen, wil ik met den H. Philippus Nerijs uitroepen: Ziedaar mijne liefde!

O Zoet Hart van Jezus, maak, dat ik U altijd meer en meer beminne
(300 dag. afl.)

Oefening van Berouw.

Hoe droevig klinken mij de klaagtonen in de ooren, goede Jezus, die Gij eertijds tot uwe dienaars Margareta gericht hebt: „Ziedaar het Hart, dat de menschen zoozeer bemind heeft, dat het niets heeft gespaard, om hun zijne liefde te toonen. En toch ontvang Ik van het meestendeel niets dan lauwheid, koudheid en onverschilligheid tot dank. En wat Mij het meeste grieft, is te zien, dat zielen die Mij zijn toegewijd, mijne liefde met ondankbaarheid vergelden.”

O liefdevolle Zaligmaker, die bittere klachten verscheuren mijn arm hart. Ja, ik ben eene dier bevoorrechte zielen, een der meest begunstigde kinderen van uw goddelijk Hart. Gij hebt mij uwe

liefde doen kennen; Gij hebt mij de schatten van uw Hart geopenbaard; Gij hebt mij herhaalde malen aan uwen liefdedisch ontvangen; Gij hebt niet opgehouden mij uwe zoete stem te doen hooren en mij uit te noodigen, om U liefde voor liefde te geven. Waarlijk met alle recht moogt Gij tot mij deze woorden richten: *Mijn volk, wat heb ik U gedaan, of waarin heb ik U bedroefd*, dat Gij al mijne weldaden vergeet; Mij, uwen Verlosser miskent, hoont en bedroeft door uwe tallooze zonden?

Ach Heer, ik smeeek het U, wil zoo niet langer spreken. Mijn arm hart breekt van droefheid over de vele zonden, die ik bedreven heb. O nu zijn zij mij van harte leed. Ik vraag U ootmoedig vergeving. Mijn bedroefd hart, dat ik vereenig met uw doorwond Hart, is bereid om zich van alle zonden en onvolmaaktheden te verbeteren. Kom, Heer, stel U als een zegel op mijn hart, tot bevestiging van het ver-

bond, dat ik in dit plechtig oogenblik met U sluit.

Oefening van Ootmoedigheid.

Wederom hoor ik uwe zoet stem, o Jezus. Gij spreekt: *Ik sta aan de deur en klop aan.* Maar, weet Gij wel, Heer, aan wiens deur Gij klopt? Gij zijt de Heiligen der heiligen, en ik ben een arme, verachtelijke zondaar. Gij de zachtmoedigheid zelve, en ik ben vol drift en gramschap. Gij de ootmoedige bij uitnemendheid, en ik ben vol hoogmoed, ijdelheid en verwaandheid. Gij zijt een zuivere Geest, en ik ben een vat van onreinheid. Gij zijt de eeuwige Liefde, ik ben vol afkeer, haat en wraaklust. Ach Heer, moet ik niet met den H. Petrus uitroepen: *Ga van mij, Heer, want ik ben een zondig mensch.* Maar, o Jezus, als Gij niet tot mij komt, als Gij van mij weggaat, dan zal ik altijd blijven, zooals ik nu op dit oogenblik ben.

En ik wensch toch waarlijk aan U gelijkvormig te worden. Ik zal dan gedenken, dat Gij *een vermor-zeld en verootmoedigd hart niet zult versmaden*. Ik zal de deur van mijn hart voor U ontsluiten, en U met open armen ontvangen. Kom dan, o Jezus, kom als een barmhartige Samaritaan; stort de olie uwer liefde en de balsem uwer genade over mijne zielewonden uit en zij zullen geheeld en genezen worden.

—

Zie verder O p o f f e r i n g d e r
H. C o m m u n i e enz. bl. 39.

Zesde Communie-oefening.

HET H. HART VAN JEZUS.

DANKZEGGING.

—

Aanbidding.

Ik aanbid U, allerliefste Jezus, ik
aanbid U, niet in den hemel,

niet op het altaar, maar in mijn hart, in mijn arm, ellendig, zondig hart, dat de liefde van uw goddelijk Hart zich tot woonstede heeft uitgekozen. Ach, mijn Jezus. wie heeft U tot zoo verregaande liefde gebracht? Ach, het is uw goddelijk Hart, uw van liefde gloeiend Hart. O Hart van mijnen God, waardige woonplaats van den H. Geest, tempel van de allerheiligste Drievuldigheid, oneindig in majesteit; goddelijk Hart, glorie en vreugde der engelen, voorwerp aller liefde, wellust van hemel en aarde, licht van geheel de wereld, fontein van alle rechtvaardigheid, oorsprong van alle goedheid en barmhartigheid, ik aanbid U, ik prijs U met alle engelen en uitverkorenen, met al de leden der strijdende en lijdende kerk. O goddelijk Hart, alle lof en eer waardig, aan wie alle aanbidding toekomt, o afgrond aller hemelsche gaven, fontein der wateren, springend tot het eeuwig leven, wees gedankt,

geloofd, geëerd, geprezen, bemind, verheerlijkt door alles, wat leeft in den hemel en op aarde. O Hart van Jezus, met bitterheden voor ons vervuld, met versmadingen voor ons verzadigd, om onze boosheden doorwond, om onze zaligheid gestorven aan het kruis, met eene lans doorstoken, ontvang de hulde mijner liefde, mijner dankbaarheid, mijner aanbidding tot eerherstel van al de versmadingen, die U op onze altaren in het Sacrament uwer liefde zijn aangedaan.

Bemind, geloofd, verheerlijkt,
Geëerd, gebenedijd
Zij 't Heilig Hart van Jezus
In alle eeuwigheid.

Dankbetuiging.

Ik erken, o allerliefste Zaligmaker, uw Hart als de bron van alle genaden en gaven, waarmede ik ben verrijkt. Het is daarom op dit oogenblik eene behoefte van mijn hart uw goddelijk Hart dank te

zeggen voor al de gunsten en genaden, die ik van het eerste oogenblik van mijn bestaan heb ontvangen. Voor de daad mijner schepping, van mijne roeping en uitverkiezing tot kind Gods, voor de reiniging mijner ziel in de wateren van het H. Doopsel; voor de instorting der goddelijke deugden van geloof, hoop en liefde en van al de bovennatuurlijke deugden, die mijn hart gelijkvormig moeten maken aan het uwe, dat een spiegel van volmaaktheid is. O hoevele genaden, dierbare Jezus, heb ik van U ontvangen! Zoovele Sacramenten, die de kanalen zijn, waardoor de gunsten en gaven van uw H. Hart over mijne ziel afvloeien; zoovele heilige inspraken, verlichtingen, verlangens, aansporingen tot het goed; zooveel kracht, moed, sterkte, troost, aanmoediging; zoovele goede voorbeelden, opwekkingen en vermaningen. Dat alles zijn gunsten, kostbare gunsten van uw H. Hart en welsprekende

bewijzen van uwe overgroote liefde en barmhartigheid. Heb dank, allerliefste Jezus, voor zooveel goed. O had ik de tongen aller menschen, om U naar behooren te danken, de geheele eeuwigheid door. Maar, wat zeg ik: naar behooren? Weet ik dan niet, dat de gansche eeuwigheid niet lang genoeg is, om U naar waarde te danken voor de geringste bovennatuurlijke gave, die ik van U ontving?

O laat mij toe, U al de verdiensten van uw eigen goddelijk Hart op te dragen, om mijne schuld van dankbaarheid te kwijten, en geef mij nog de genade, van al uwe gunsten een zoo heilig gebruik te maken, dat ze alle tot uwe eer en glorie en de zaligheid mijner ziel mogen strekken.

Bede.

Wat mag ik U vandaag niet vragen, liefdevolle Bruidegom mijner ziel, nu Gij mij in deze H.

Communie de bron, de oorsprong aller genaden, uw H. Hart geschonken hebt. O liefste Jezus, sta mij toe, dat ik U op dit oogenblik de grootste, de kostbaarste aller genaden, vraag, de genade zonder welke al uwe gunsten en weldaden alleen tot mijne grootere schande en straf zouden dienen. O Jezus, om de oneindige verdiensten van uw allerheiligst Hart smee ik U, laat mij tot mijnen dood in uwe liefde volharden en in uwe liefde sterven. O goede Verlosser, eenmaal zal het sterfuur voor mij slaan, dat is zeker; doch ik weet niet wanneer. Dan zal mijn hart moeten scheiden van alles, wat het hier op aarde bemind heeft. Dan zullen angst en droefheid, onrust en vrees mijn arm stervend hart benauwen. Schrikkelijk oogenblik! Beslissende ure! De duivel zal zijne laatste pogingen wagen; hij zal trachten mij de zoete hoop op U te ontnemen, om mij in wanhoop te storten. O liefdevolle Ver-

losser, door de benauwdheid van uw H. Hart in den hof van Olijven, door de angsten van uw H. Hart, stervend aan het kruis, troost, be-
moedig, sterk dan mijn zwak, af-
gemat hart. Strijd met mij en voor
mij tegen den vijand mijner zalig-
heid. Doe dan aan mijne ziel
de zoete woorden hooren: *Kom
mijne bruid, gij zult gekroond
worden.*

Dan, o mijn Jezus, *zal ik de barm-
hartigheden des Heeren in eeuwigheid
bezingen.*

Offer.

Wat zal ik den Heer wedergeven
voor al hetgeen Hij mij geschon-
ken heeft? Het eerste bewijs van liefde
is te geven. Men schenkt zijne
tijdelijke goederen en, nog niet
voldaan zijnde, geeft men zich
zelve. Dat hebt Gij gedaan,
o mijn Heer en mijn God, en dat
zou ook wederkeerig uw arm

Communie de bron, de oorsprong aller genaden, uw H. Hart geschonken hebt. O liefste Jezus, sta mij toe, dat ik U op dit oogenblik de grootste, de kostbaarste aller genaden, vraag, de genade zonder welke al uwe gunsten en weldaden alleen tot mijne grootere schande en straf zouden dienen. O Jezus, om de oneindige verdiensten van uw allerheiligst Hart smee ik U, laat mij tot mijnen dood in uwe liefde volharden en in uwe liefde sterven. O goede Verlosser, eenmaal zal het sterfuur voor mij slaan, dat is zeker; doch ik weet niet wanneer. Dan zal mijn hart moeten scheiden van alles, wat het hier op aarde bemind heeft. Dan zullen angst en droefheid, onrust en vrees mijn arm stervend hart benauwen. Schrikkelijk oogenblik! Beslissende ure! De duivel zal zijne laatste pogingen wagen; hij zal trachten mij de zoete hoop op U te ontnemen, om mij in wanhoop te storten. O liefdevolle Ver-

losser, door de benauwdheid van uw H. Hart in den hof van Olijven, door de angsten van uw H. Hart, stervend aan het kruis, troost, be-
moedig, sterk dan mijn zwak, af-
gemat hart. Strijd met mij en voor
mij tegen den vijand mijner zalig-
heid. Doe dan aan mijne ziel
de zoete woorden hooren: *Kom
mijne bruid, gij zult gekroond
worden.*

Dan, o mijn Jezus, *zal ik de barm-
hartigheden des Heeren in eeuwigheid
bezingen.*

Offer.

Wat zal ik den Heer wedergeven
voor al hetgeen Hij mij geschon-
ken heeft? Het eerste bewijs van liefde
is te geven. Men schenkt zijne
tijdelijke goederen en, nog niet
voldaan zijnde, geeft men zich
zelve. Dat hebt Gij gedaan,
o mijn Heer en mijn God, en dat
zou ook wederkeerig uw arm

schepsel willen doen. Maar, wat moet ik U schenken, ik die niets ben, aan U, die alles bezit! Ach, ik hoor U tot mij zeggen: Ik geef u mijn Hart, geef Mij het uwe. Gij alleen, o Heer kunt zoo ver gaan in uwe liefde, van twee zaken tegenover elkaar te stellen, die toch zoo ver van elkaar zijn verwijderd en tusschen welke niet de minste gelijkheid bestaat. Mijn hart voor het uwe! Wie zou kunnen denken, dat Gij U zoozeer zoudt verneren.

O ja, gaarne wil ik mijn hart in ruil geven voor het uwe. Maar ik wil U nog een geschenk aanbieden dat uwer meer waardig is! Gij hebt namelijk uw eigen Hart in mijn bezit gesteld. Welnu, ik offer U uw eigen Hart, met dat van Maria, met de harten van alle heiligen, die U het vurigst bemind hebben. Ik heb gezegd: Nu begin ik met U lief te hebben. O Heer, zoo menigmaal heb ik het reeds gezegd, en het groote

werk mijner heiligheid, mijner volmaaktheid, met zooveel vurigheid begonnen, is onvoltooid gebleven. Mag ik U beloven, dat dezen keer mijn besluit krachtdadig, ernstig gemeend zal zijn? Schoone beloften, grootmoedige besluiten beteekenen wel iets, maar zijn nog niet alles.

Opdat de wereld erkenne, dat Ik den Vader liefheb en zoo doe, gelijk de de Vader Mij geboden heeft, staat op en laat ons van hier gaan, zoo spraakt Gij tot uwe Apostelen na het laatste Avondmaal. En waarheen richttet Gij uwe schreden? Naar den hof van Olijven, die getuige zou zijn van uwen wreeden doodstrijd; naar de vierschaar uwer vijanden; naar het rechthuis van Pilatus, waar de geeselskolom en de doornenkroon U wachtten; naar het kruis, waaraan Gij sterven zoudt! O Heer, Gij verlangt zulke zware offers van mij niet, en ik wankel, ik trek mij terug. Wat vraagt Gij? Een meer verstorven geest, een

minder ijdel hart, een weinig meer gehoorzaamheid aan mijne oversten, meer standvastige getrouwheid in mijne geestelijke oefeningen, meer eerbied in uw heilig huis; meer nauwkeurige volbrenging van de plichten van mijnen staat, minder liefdeloosheid jegens mijne evennaasten, minder zucht naar de ijdele vermaken en uitspanningen, waar de deugd op harde proef gesteld wordt. Mijn God en Heer, dat wil ik ook. Stel uw edelmoedig Hart in plaats van het mijne, schenk het mij, als een voortdurend onderpand der grenzenlooze liefde die gij mij betoond hebt, met tot mij te komen en met uwe genade kan ik alles, alles.

Vernieuwing.

Ik ga U nu verlaten, o dierbare Jezus. Vele goede besluiten en voornemens heb ik aan uwe voeten neergelegd. Ik smeek U ze te

zegenen en mij uwe hulp te verleenen, ten einde ze te kunnen volbrengen.

Mij dunkt, dat Gij mij nu de woorden toespreekt: *Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig en ootmoedig van Harte ben.* Ik begrijp, wat Gij mij zeggen wilt: Wees zachtmoedig en nederig en gij zult al de heilige voornemens uitvoeren, die gij bij het ontvangen der H. Communie gemaakt hebt.

Ik dank U, goede Jezus, voor deze les. Ik wil ze met uwe genade in oefening brengen. Help mij in de oogenblikken van strijd en ik zal getrouw zijn. Dan zal ook uwe belofte in mij vervuld worden: *Gij zult rust voor uwe ziel vinden.* Zoo zij het, goede Jezus. Amen.

O Zoet Hart van Jezus, maak, dat ik U immer meer en meer beminne! (300 dagen afl. telkens.) Zoet Hart van Jezus, wees mijne liefde. (300 dagen afl.) Moge het H. Hart van Jezus alom bemind worden! (100 dagen afl.) Jezus, zacht-

moedig en ootmoedig van Harte,
maak mijn hart gelijk aan het uwe.
(300 dagen afl. eens daags).

*Hernieuwing der Doopbeloften en
Aflaatgebeden, bl. 54 en volgende.*

Zevende Gemeente-oefening.

DE HEMEL.

VOORBEREIDING.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine...
Hoe liefelijk zijn uwe woontenten, Heer...
(Ps. 83, 2.)

Oefening van Verlangen.

O goede Verlosser, het uur is wederom aangebroken, waarop Gij mij uitnodigt met de woorden: *Smaakt en ziet, dat de Heer goedertieren is.* Vol vreugde roep ik met uwen profeet uit: *Wanneer zal ik komen en verschijnen voor het aanschijn van God?* Hoe liefelijk zijn uwe woontenten, Heer der heerscharen, mijne ziel verlangt naar U. Wat heb ik in den hemel en

wat op aarde begeerd, buiten U,
o God mijns harten in eeuwigheid!
O onbegrijpelijke liefde! Gij zult
dan waarlijk in mij komen. Ja,
Gij noodigt mij nogmaals aller-
vriendelijkst uit: Kom, mijne
geliefde; Ik wil mijnen troon in u
oprichten; nog in deze ure zal uw
hart mijne woonplaats zijn; Ik zelf
zal daar zijn en waar Ik ben, daar
is de hemel.

O kom, beminde mijns harten,
neem bezit van mijn hart; heersch
daar als koning. Al mijne zinnen,
al de vermogens mijner ziel zullen
U den eed van trouw zweren en
voor eeuwig huldigen. In mijn hart
zullen alle zalige geesten U aanbid-
den: daar zullen de duivelen voor
U sidderen. Nu dan, Jeruzalem,
(mijne ziel), sta op; zie welke vreug-
de uw God u bereidt. *Sta op Jeru-
zalem, uw Licht komt.* De Heer,
dien gij zoekt zal spoedig komen
en de Engel des verbonds, naar
wien gij verlangt. Kom dan, Heer
Jezus, vervul mijne vurige begeerte;

kom tot mij; kom tot mij gelijk
Gij verheerlijkt aan de rechterhand
uws Vaders gezeten zijt, en mijn
hart zal een hemel op aarde zijn.

Oefening van Geloof.

Van uit Sion, uit het paleis der wijsheid, dat voorzien is van zeven zuilen, (die de zeven heilige sacramenten zijn), straalt de luister zijner schoonheid; vandaar zal uw God zichtbaar tot u komen. Ja, mijn Jezus, zoo is het. Ik zie het. Ik zie U onder de gedaante van brood, met al uwen glans en al uwe heerlijkheid in mijn hart binnengaan, volgens de voorzegging van Isaias: *Zie, de Heer zal stijgen op eene lichte wolk en komen naar Egypte, en wankelen zullen Egypte's afgodsbeelden voor zijn aangezicht.* Onder de gedaante van brood, o Heer, als in eene witte wolk, komt Gij waarlijk in mijn hart, dat door zijne zonde als een ander Egypte geworden is. Gij zult de goden,

mijne eigenliefde en andere on-
deugden vernietigen. Zie, mijne
ziel, uw Koning komt inderdaad
tot u, Hij, de Rechtvaardige, uw
Heiland. Zie, uw Koning komt,
vol zachtmoedigheid. Ja, bij de
H. Communie wordt het woord
van Isaias bewaarheid: *De Heer
is over u opgegaan en zijne heerlijk-
heid verschijnt in u.* O welk een
groot geluk, welk eene hooge eer
voor mij, arm, zondig schepsel,
U, o goede Jezus, in mijn hart te
ontvangen, in wien de hemelsche
Vader al zijn welbehagen gesteld
heeft; U, die met den Vader en
den H. Geest leeft en regeert in
alle eeuwen der eeuwen; U, die
de vreugde van al de engelenkoren,
van al de heiligen des hemels
uitmaakt. Vermeerder, Heer, mijn
geloof, opdat ik goed doordrongen
zij van uwe grootheid en liefde, en
U met een heiligen eerbied ont-
vange.

Oefening van Hoop.

 driewerf zalig oogenblik, waarop Gij, allerliefste Verlosser, in mijn arm hart zult nederdalen; waarop uwe liefde en goedheid met al hare schatten en rijkdommen in mijne ziel zullen wonen. Juist om mij met uwe genadegaven te overladen, komt Gij als een goddelijke Gast tot mij. Wat mag ik dan niet van U hopen, dierbare Zaligmaker! Zijt Gij ooit, zoolang Gij op aarde verbleeft, eene woning binnengetreden, zonder hare bewoners met uwe genaden te overladen en hen op de mildste wijze te beloonen? Martha ontving U in haar huis, en uit dankbaarheid hebt Gij hare zuster Maria bekeerd en haren gestorven broeder Lazarus opgewekt. Gij gingt in het huis van Petrus, en zijne schoonmoeder werd verlost van de koorts. Gij werdt te Kana op de bruiloft genoodigd en beloondet deze beleeftheid met uw eerste wonder.

Bij Zacheüs noodigdet Gij U zelve uit. Hoe rijkelyk hebt Gij hem zijne vreugdevolle ontvangst vergolden! Gij hebt hem tot een waren zoon van Abraham gemaakt en zijn huis met zegen vervuld. O wat kan ik dan niet van U hopen? Hebt Gij niet door den mond uws Apostels verklaard: *Allen, die U opnemen, hebt Gij de macht gegeven om kinderen Gods te worden.* Ik kom dan met een onbepaald vertrouwen, goede Jezus, en hoop in deze H. Communie te ontvangen het onderpand der eeuwige glorie, waarin ik eens met al uwe heiligen hoop te deelen.

Oefening van Liefde.

Wat heb ik in den hemel en wat bemin ik op aarde, buiten U, God mijns harten en mijn aandeel in eeuwigheid. Mogen andere menschen hunne vreugde stellen in de goederen der aarde, in eer en genoegens, *ik wil mij verheugen in*

den Heer en juichen in God, mijnen Zaligmaker, dien ik weldra bezitten zal. Wie geeft mij vleugelen als eene duif, dat ik wegvlieg in U, o God, als in mijn hoogste goed? Ja, mijn hoogste goed, dat zijt Gij, o mijn God, o mijn allerliefste Jezus. Ik zelf, zoo spreekt Gij, zal uw overgroot loon zijn. Alles, wat ik verlangen kan, alles wat mijn hart slechts kan begeeren, zal ik eenmaal in U vinden, in den schoonen hemel. Daar zult Gij U aan mij vertoonen in al uwen glans en al uwe glorie; daar zult Gij mijne ziel verzadigen met eene allerreinste, onvermengde, eeuwige vreugde. Daar zal ik deelen in den roem der apostelen, die hun bloed voor U ten beste gaven; in de glorie der martelaren, die om uwe liefde hun leven onder de wreedste martelingen lieten; in de blijdschap der maagden, die U de genoegens der zinnen ten offer brachten; in de schatten der heilige kluizenaars, die alles verlieten om U te volgen;

in de vreugde der belijders, die een leven van zelfbedwang geleid hebben om uwe liefde te bewaren. Wanneer zal dat gelukkig oogenblik voor mij slaan? Ach mijn Jezus, laat mij U hier in dit ballingsoord beminnen, beminnen, zooveel ik kan, en schenk U dikwijls aan mij in de H. Communie; dat zal voor mij een voorsmaak des hemels zijn. Ach Heer, *wanneer zal ik komen en voor uw aanschijn verschijnen? Hoe gelukkig zijn zij, die in het huis uwer heerlijkheid wonen. Zij zullen U loven in eeuwigheid.* O mijn God, hoe gelukkig zal ik zijn, als ik U eenmaal van aanschijn tot aanschijn zal aanschouwen.

Oefening van Berouw.

Zie, dierbare Jezus, het oogenblik nadert, waarop Gij het tabernakel zult verlaten, om in mijn hart neder te dalen. Ach, hoe beschaamd lig ik hier aan uwe voe-

ten neergekniel. Gij de Heilige der heiligen, die zelfs in uwe engelen vlekken gevonden hebt, komt tot mij. Ik huiver, goede Jezus, gedachtig het woord van uwen Apostel: *De Zoon des menschen zal in de handen der zondaren overgeleverd worden.* Ja, Heer, een zondaar ben ik, ik beken het rouwmoedig. Uit de diepten der ellenden heb ik tot U geroepen: Heer, Heer, verhoor mijne stem. Laat toch uw oor luisteren naar de stem mijner smeeking. Indien Gij, Heer, ongerechtigheden gadeslaat, Heer, wie zal er bestaan?

Helaas, ik ben vol ongerechtigheden. Gij prijst de armen van geest, de ootmoedigen, zalig en belooft hun den Hemel, en ik verhoovaardig mij in mijne gedachten en verhef mij boven mijne naasten. Gij prijst de barmhartigen zalig en belooft hun barmhartigheid hier en hierna, en ik maak mij schuldig aan koudheid en hardvochtigheid tegen mijn even-

naaste. Gij prijst de zuiveren van harte zalig en belooft hun, dat zij U zullen zien, en ik was onrein in mijne gedachten, begeerten en werken. Gij prijst de vreedzamen zalig en geeft hun den eerenaam van kinderen Gods, en ik zocht twist en zaaide tweedracht en verscheurde alzoo uw goddelijk Hart. Gij prijst de zachtmoedigen zalig en belooft hun de aarde der levens, den hemel, en ik maakte mij schuldig aan bittere beleedigingen, harde woorden, schampere gezegden.

O God, ik belijd mijne schuld, mijne allergrootste schuld, en in de bitterheid mijns harten klopt ik op mijne borst. Slechts ééne zaak is in staat mij te troosten. *Zalig zijn zij, die weenen*, zoo spreekt Gij, *want zij zullen vertroost worden*. Aan een waarachtig, vertrouwvol berouw weigert Gij de vergeving niet. Vergeving dan, Heer Jezus, van al mijne zonden; zij zijn mij van harte leed. Wasch mijne ziel in uw dierbaar

bloed, en zij zal zuiver en rein worden. Ik zal U niet weer bedroeven; neen, nooit lieve Jezus.

Oefening van Ootmoedigheid.

Wij zullen aan Hem gelijk zijn; *want wij zullen Hem zien, gelijk Hij is.* Zoo spreekt uw geliefde leerling, o Heer. Waarom zou ik niet gelooven, dat ik in dit H. Sacrament aan U gelijkvormig worde, daar ik U niet slechts zie, maar U bezit, zooals Gij zijt. Ik zal U binnen weinige oogenblikken ontvangen, zooals Gij in uwe godheid en menschheid, onsterfelijkheid en majesteit zijt, in één woord, zooals Gij in den hemel aanbeden wordt. *Maar wat is dan toch de mensch, dat Gij hem zoo hoogacht, en waarom hecht Gij uw Hart aan hem?* Maar wie is dan toch mijne ziel, o goede Verlosser? Was zij niet uwe slavin, uwe meinedige bruid, uwe moordenares, die U herkruisigde, telkens als zij in de

doodzonde toestemde! O Heer, hoe diep moet ik mij voor U vernederen; hoe groot, hoe oneindig groot is toch uwe liefde, uwe barmhartigheid. Want niettegenstaande mijne onwaardigheid, mijne menigvuldige zonden bemint Gij mij en roept mij toe: *Kom tot Mij.*

Welaan dan, Heer Jezus, ik kom, omdat Gij het verlangt. Kom, zegen uw arm schepsel. *Toon ons uwe barmhartigheid en geef ons uw heil.*

—
Zie verder O p o f f e r i n g d e r
H. C o m m u n i e enz. bl. 39.

Zevende Communie=oefening.

DE HEMEL.

DANKZEGGING.

Aanbidding.

G verborgene Godheid, U aanbidt mijn smeekend hart.
Mijn Heer en mijn God, in den

hemel aanbidden en loven U de engelen en heiligen met de grootste verwondering en eindelooze dankbaarheid; in de hel knielen en beven de duivelen en verdoemden voor U te midden eener onbeschrijflijke wanhoop. En ik, staande tusschen den hemel en de hel, kom U op aarde aanbidden met een levendig geloof, tusschen vrees en hoop. O God, die zoo milddadig, zoo vrijgevig zijt, wanneer Gij belooft; zoo vreeselijk, als Gij straft, ik zie U niet van aanschijn tot aanschijn, zooals Gij U aan de heiligen vertoont; ik ben geen getuige van de uitwerkselen uwer vertoornde rechtvaardigheid; maar ik aanbid U onder de nederige gedaante van brood, die Gij hebt willen aannemen, om mij uwe liefde te toonen. In dezen nederigen toestand aanbid ik U met den diepsten eerbied, te meer nog, dewijl Gij alle bewijzen uwer verheven godheid, uwer indrukwekkende tegenwoordigheid hebt willen verbergen. Hier

wordt Gij miskend, veracht en vergeten, en wilt onmachtig zijn om U te wreken. Uwe vijanden zeiden weleer: *Laat Hem van het kruis afkomen en wij zullen Hem gelooven.*

En wat zeggen heden ten dage de trotsche stervelingen, die evenmin begrip hebben van uwe vernietiging in het allerheiligste Sacrament, als van uw schandelijken kruisdood? „Laat uwe grootheid, uwe macht, ja uwe rechtvaardigheid aan de menschen zien, het zij zoo; maar vertoon U niet onder deze gewone gedaante van brood en wijn, en wij zullen gelooven.” Doch zoo groot is uwe liefde, dat Gij zulke schimpwoorden niet beantwoordt, en dat het nederig geloof van een enkel hart, hetwelk door dit geheim in de diepte uwer liefde kan doordringen, U schade-loos stelt voor het trotsche ongeloof van zoovele menschen, die verachten, wat zij niet kennen.

O goddelijke Jezus, het is waar, uwe menschheid, uwe godheid,

geheel uw wezen is in het allerheiligst Sacrament voor mijne oogen verborgen; maar mijn geloof staat vast; het steunt enkel en alleen op uw woord, dat mij niet op een dwaalspoor kan brengen. In gebed nedergeknielt aanbid ik U dan in dit heilig geheim, en dewijl uwe nederigheid en liefde niet door mij kunnen begrepen worden, of mijn hart moet ook met deze deugden versierd zijn, geef, dat ik dagelijks meer en meer in de beoefening dezer deugden toeneme.

Dankbetuiging.

Welke jubelklanken, Heer Jezus, welke danktonen weerklinken in het hemelsch Sion uit de reien der duizenden en duizenden zaligen. Daar rondom uwen troon weergalmen, o groote God, de lofzangen der apostelen, die eenmaal op twaalf tronen gezeten, met U zullen komen om de twaalf stammen Israëls te oordeelen. Daar wuiven

de martelaren, die bloed en leven voor U gaven, in hun purperen kleed met hunne palmen. Daar zweven de maagden in het lelie-blanke gewaad en volgen het Lam, waar Het gaat. Daar juichen de leeraars met den stralenkrans om het hoofd; zij hebben gedaan en geleerd, en overeenkomstig uw woord zijn zij thans groot in het rijk der hemelen. O mijn Jezus, hoe dankbaar zijn U al uwe heiligen voor de groote genaden, die zij ontvingen. Hoe verblijd zijn ze, omdat zij op aarde uit uwe handen met geduld en liefde het lijden ontvingen, omdat zij er uit vrije keuze nog vele verstervingen en werken van boetvaardigheid hebben bijgevoegd. Dat alles wordt hun nu honderdvoudig, ja duizendvoudig vergolden door U, die oneindig rijk en machtig zijt en U nooit in edelmoedigheid laat overtreffen. O mijn Jezus, eenmaal hoop ik U in uwe glorie te aanschouwen. Zoolang ik hier nog op

aarde moet vertoeven, kan ik niet beter doen dan U altijd meer en meer beminnen, U danken, voor U lijden en werken. Vooral op dit oogenblik, nu Gij in mijn hart rust, en mij in de H. Communie het onderpand der toekomstige glorie gegeven hebt, dank ik U voor de groote liefde, waarmede Gij uw H. Sacrament hebt ingesteld; voor al de genaden, die ik van U ontvangen heb. Ik smeeik U mij te helpen, om zoo te leven, dat in mij eenmaal het woord des priesters bewaarheid wordt: *Het lichaam van Onzen Heer Jezus Christus geleide uwe ziel ten eeuwigen leven. Amen.*

Bede.

Waar ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. O hoe zoet en aangenaam klinken mij deze woorden in de ooren, allerliefste Heiland. Ja, eenmaal hoop ik te zijn, waar Gij nu zijt, waar Gij leeft en heerscht

met den Vader in de eenheid des H. Geestes, vol van macht en majesteit. Ja, Heer, eenmaal hoop ik dat zoete woord te hooren: *Komt, gezegende mijns Vaders, bezit het rijk, dat voor u bereid is van de grondvesting der wereld af.* Maar, o mijn Jezus, zal ik dan in die gesteltenis zijn, die er noodig is, om tot het eeuwig bruiloftsmaal te worden uitgenoodigd? Wie noodigt Gij, Heer? Alleen hen, die U in de armen hebben gespijsd, in de dorstigen gelaafd, in de naakten gekleed, die U in de vreemdelingen hebben geherbergd, in de zieken bezocht, in de gevangenen verlost, in de dooden hebben begraven, in één woord, die U op volmaakte wijze in hunnen evenmensch hebben bemind. O God van liefde, die op aarde zijt gekomen om het vuur der liefde in de harten der menschen te ontsteken, geef mij die ware, oprechte, deelnemende, bovennatuurlijke liefde jegens mijnen evenmensch, wie

hij ook zij. Dan zal ik ook mogen hopen, dat ik U uiterharte bemin. Want de liefde tot U en de liefde tot den evennaaste zijn twee stroomen uit dezelfde bron, twee vlammen van hetzelfde vuur. Geef mij dan, Heer Jezus, deze volmaakte, zuivere liefde, opdat ik eenmaal kome in dat zalige verblijf, waar het geloof en de hoop ophouden te bestaan en waar alleen de liefde allen voor eeuwig gelukkig maakt.

Offer.

Het is mijn God, dien ik ontvangen heb. Ach Heer, hoe spijt het mij in de bitterheid mijns harten, dat ik U zoo dikwijls beleedigd heb. Waarom bezit ik in dit oogenblik niet den liefdebrand der Serafijnen; waarom verteert mij niet de gloed der Cherubijnen! Ach had ik den ijver der apostelen, om U door alle harten te doen kennen en liefhebben. Konde ik U de standvastigheid der martela-

ren, de verstervingen der strengste boetelingen, den ootmoed, de liefde en de zuiverheid der maagden, de deugden en verdiensten aller volmaakte zielen als een aangenaam offer opdragen. Ach Heer, hoe arm en ellendig ben ik! Ik heb niets en ben niets. Wat zal ik U dan geven, om U mijne erkentelijkheid te toonen? Heer, ik zeg het uwen apostel na: *Wat wilt Gij, dat ik doen zal?* Ach, hoe goed zijt Gij, ik verneem reeds uw antwoord. Wees volmaakt, gelijk uw hemelsche Vader volmaakt is. *Indien Gij het leven wilt ingaan, onderhoudt de geboden.* Heb dank, Heer, voor uwe liefdevolle onderrichting. Gij verlangt dus van mij, dat ik door de trouwe vervulling uwer geboden tot de volmaaktheid en heiligheid zal geraken. Gaarne wil ik aan dit rechtmatig verlangen voldoen. Ik offer U mijn hart met al zijne genegenheden, opdat het U bovenal en mijn naaste uit liefde tot U beminne; ik offer U mijne ziel

met al hare krachten, opdat zij alleen aan U denke en steeds in uwe tegenwoordigheid wandele; ik offer U mijn lichaam met al zijne zinnen, opdat alle zich beijveren om U te dienen. Ontvang het offer van mij zelve, en gedoog niet, dat ik ooit terugneme, wat ik U vandaag geschonken heb.

Vernieuwing.

m tot de heiligheid te geraken, dierbare Jezus, en tot de volmaaktheid te komen, waartoe Gij mij in uwe barmhartigheid geroepen hebt, is het allereerst noodzakelijk, dat ik de zonde uit mijn hart verdrijve en immer strijd voere tegen mijne booze driften. *Het rijk der hemelen lijdt, naar uw eigen getuigenis geweld, en de geweldigen nemen het in.* Op den dag van mijn doopsel heb ik den duivel, zijne werken, dat is alle zonden verzaakt; ik heb die belofte vernieuwd op den schoonsten en

gelukkigsten dag mijns levens, toen ik voor de eerste maal aanzat aan uwe heilige tafel; toen de hemel mij aanlachte, de hel mij vreesde en de aarde mij eerbiedigde. Thans, o mijn Jezus, beter dan toen beseffend, wat ik doe, bevestig en bekrachtig ik deze mijne verzaking der zonde, en vernieuw het voornemen van U in het vervolg nooit weer vrijwillig te beleedigen, nooit weer mijne godsdienstplichten te verwaarloozen, uwen heiligen naam te onteeren, den Zondag te ontheiligen, mijnen evenmensch te beleedigen, te hinderen of te benadeelen. In het bijzonder hernieuw ik het goed voornemen, dat ik bij de laatste biecht gemaakt heb, om de zonde, waarin ik het dikwijlst en het lichtvaardigst val, zoo zorgvuldig mogelijk te vermijden en de gelegenheden, die mij tot val kunnen brengen, te uwer liefde zooveel in mijn vermogen is te schuwen. Help mij, goede Verlosser, deze mijne voornemens volbrengen, want

zonder U kan ik niets doen. En
toch, alleen wie volhard zal hebben
tot het einde, zal zalig zijn.

*Hernieuwing der Doopbeloften en
Aflaatgebeden, bl. 54 en volgende.*

Achtste Communie-oefening.

ONZE LIEVE VROUW.

VOORBEREIDING.

Exaltavit spiritus meus in
Deo salutari meo.

Mijn geest heeft zich ver-
heugd in God mijn heil.

(Luc. I, 47).

Oefening van Verlangen.

*I*eder oogenblik zij het allerheiligst en
allergoddelijkst Sacrament geloofd
en gedankt. Ik mag U dan wederom
ontvangen, dierbare Jezus. Gij noo-
digt mij weder tot den liefdedisch.
Ik weet, dat het U aangenaam is,
dat ik mij op de feestdagen uwer
lieve Moeder op de innigste wijze
met U vereenig, en dat zij zelve
mij bij de hand tot de heilige tafel
geleidt. Doch niet alleen Gij, o
goede Jezus, ook de H. Maagd
schept er behagen in te zien, dat

hare kinderen haar hunne liefde toonen, door zich met U op de innigste wijze in de H. Communie te vereenigen. Ik zal alzoo uw beider Harten verheugen, indien ik mij zoo waardig mogelijk tot deze H. Communie voorbereid.

O lieve Jezus, hoe vurig verlangde uwe gezegende Moeder U te aanschouwen, U aan 't hart te drukken, toen de engel haar vanwege uwen hemelschen Vader geboodschapt had, dat zij tot uwe Moeder was uitverkoren. Hoe smeekte zij met de oudvaders: *Dauwt, Hemelen, van boven en dat de wolken den rechtvaardige regenen.* O mijn Jezus, geef mij die brandende begeerte, dat vurig verlangen naar uwe komst, dat haar minnend Hart verslond. En toen Gij eenmaal ten hemel waart opgeklommen en zij uwe lichamelijke tegenwoordigheid moest derven, met welke zoete verrukking van liefde ontving zij toen iederen dag uit de handen uwer leerlingen uw allerheiligst

lichaam in de H. Communie. Ik draag U, goede Jezus, het vurig verlangen en de brandende begeerte uwer allerliefste Moeder op, om aan te vullen hetgeen aan mijne voorbereiding ontbreekt.

O goede Moeder Maria, schenk mij een groot verlangen naar de H. Communie, voortkomende uit de zuiverste liefde tot uwen Zoon en mijnen Heer en God.

Oefening van Geloof.

Toen het groot geheim uwer menschwording in den maagdelijken schoot van Maria voltrokken was, o mijn zoete Verlosser, riep uwe allergezegendste Moeder in vervoering van vreugde uit: *Die machtig is heeft groote dingen aan mij gedaan.* In waarheid, dierbare Jezus, geen grooter geluk kon uwe Moeder te beurt vallen. De engelen des hemels blikten sinds dat oogenblik vol eerbied tot haar op en al de geslachten der aarde prijzen haar zalig.

O goede Verlosser, welk eene
hooge eer en welk een allergrootst
geluk overkomt mij dan heden.
Immers na weinige oogenblikken
zal ik U ontvangen, U, den tweeden
Persoon der allerheiligste Drievul-
digheid, mensch geworden in den
tijd, geboren uit de H. Maagd Maria,
U, door wien alles gemaakt is, en
zonder wien er niets gemaakt is;
U, die gelijk aan den Vader, aan
diens rechterhand gezeten zijt in
glorie en heerlijkheid; U, die een-
maal met groote macht en majes-
teit zult komen op de wolken des
hemels, om alle geslachten te oor-
deelen; U, groote God, even wezen-
lijk en waarachtig, als Gij zijt
neergedaald in den schoot uwer
allerheiligste, allazuiverste Moeder
Maria. Dit geloof ik, mijn Jezus,
omdat Gij zelve mij dit gezegd hebt,
toen Gij in het laatste Avondmaal
het brood in uw heilig lichaam
en den wijn in uw goddelijk bloed
veranderd hebt, en beide uwen
leerlingen hebt aangeboden, zeg-

gende: *Dit is mijn lichaam, dit is de kelk mijns bloeds.* Kom, Heer Jezus, maak mij gelukkig. Kom, schenk aan uw arm schepsel hetzelfde geluk, dat Gij aan uwe lieve Moeder geschonken hebt. Maak mij gelukkiger dan zoovele duizenden heiligen, die U nooit in de H. Communie hebben mogen ontvangen.

Oefening van Hoop.

 Jezus, met welk een zoet betrouwen naderik heden tot U. Ik bevind mij in het heilig gezelschap uwer lieve Moeder. Zij kent beter dan iemand uwe almacht, uwe goedheid en de getrouwheid, waarmede Gij uwe beloften volbrengt. Zij weet, dat zij alles van U kan verkrijgen, omdat Gij haar niets weigeren kunt. Toen zij met U op de bruiloft van Kana genoodigd was en de verlegenheid van het nieuwe echtpaar bemerkte,

omdat er wijn ontbrak, richtte zij vol hoop hare bede tot U. De weinige woorden, die zij sprak: „Zij hebben geen wijn,” waren genoeg om U het eerste en een der grootste wonderen te doen werken. O moge op dit oogenblik uwe goede Moeder voor mij ten beste spreken. Ook mij ontbreekt de wijn, lieve Jezus, de wijn der goddelijke liefde. Ach, ik bemin U zoo weinig, zoo flauw. O, ik bid U, om de verdiensten en door de voorspraak uwer lieve Moeder, vervul mijn hart met eene zuivere, met eene vurige liefde tot U, die het opperste goed in U zelven zijt, het goed, waaruit alle goed voortkomt, het eenig goed, welks bezit alleen mij kan gelukkig maken. O lieve Moeder van Jezus, spreek voor mij ten beste bij uwen lieven Zoon, en mijn arm, koud hart zal gloeien en vlammen van liefde tot Jezus.

Oefening van Liefde.

G Jezus, God van liefde, ja de liefde zelve, hoezeer hebt Gij mij bemind. Ik zie U aan het kruis van alles beroofd, van uwe vrienden, van uwe vrijheid, van uwe schoonheid, van uwe kleederen, van uw kostbaar bloed. Weldra zal U ook het leven begeven.

Ééne zaak, U boven dat alles dierbaar, was nog in uw bezit. Aan den voet van uw kruis stond uwe diep bedroefde Moeder. Ach, wat leed uw minnend Hart bij het aanschouwen harer zielesmarten! Maar grooter dan uw lijden moest nog uwe liefde jegens mij zijn, daar Gij die goede, teergeliefde, allerheiligste Moeder in die droevé ure aan mij tot moeder gegeven hebt. O heb dank, lieve Jezus, heb dank voor uwe overgroote liefde, voor uw allerkostbaarst geschenk. Hoe zal ik eene zoo groote liefde vergelden! O mijn Jezus, Gij vraagt mij niets dan mijn hart, mijne

wederliefde. Ja, ik wil U beminnen. Het is mij leed uit den grond mijns harten, dat er een tijd geweest is, waarop ik U niet lief had. Konde ik U nu beminnen met eene even groote liefde als die, waarmede uwe en mijne goede Moeder U bemind heeft, toen zij U in haren schoot ontving, toen zij U in den armen stal voor het eerst aanschouwde, toen zij U ontmoette op den kruisweg, toen zij stond onder het kruis, toen zij U ontving in de H. Communie na uwe glorieijke hemelvaart. Neem, goede Jezus, mijnen wil voor de daad en vul Gij zelf aan, wat aan de liefde van mijn arm hart ontbreekt. O Maria, Moeder der schoone liefde, leer mij Jezus beminnen, help mij Jezus lief hebben, zooveel als Hij dit verdient.

Oefening van Berouw.

Mag ik op dit oogenblik hopen, o mijn goede Zaligmaker, dat ik

in uwe heilige liefde ben, o, ik weet het maar al te goed, dat dit zoo niet altijd geweest is. Helaas, er is een tijd geweest, dat ik een zondig vermaak boven U gesteld heb, dat ik uwe liefde verloor met mijne booze driften te voldoen. Ach Heer, als ik op dit oogenblik uwe H. Moeder gadesla, toen zij U verloren had, hoe wordt mijn hart dan met schaamte en droefheid vervuld. Met schaamte, omdat ik niet zoo gevoelig ben aan het verlies uwer liefde, als zij het was aan het gemis uwer lichamelijke tegenwoordigheid. Met droefheid, omdat ik mij zelven zoo diep ongelukkig maakte, toen ik U verloor en uw goddelijk Hart zoo bitter griefde. Uwe H. Moeder verloor U zonder hare schuld; zij had zich niets te verwijten, en toch meende zij in hare diepe ootmoedigheid, dat Gij haar wellicht om eene of andere fout verlaten hadt. Maar toen ik uwe liefde verloor, was ik wel degelijk schuldig en

grootelijks schuldig. Ik beken het Heer, met alle oprechtheid en droefheid, en ik smEEK U van harte om vergeving. Moge ik uit deze H. Communie kracht en sterkte putten, om U nooit, nooit weer door eene doodzonde te vergrammen.

O Maria, verkrijg voor mijn hart eene groote droefheid en voor mijne oogen tranen van berouw, om te beweenen, dat ik Jezus door de zonde zoo dikwijls heb verloren; verwerf mij de genade van Hem weder te vinden en Hem altoos te behouden. Amen.

Oefening van Ootmoedigheid.

Toen aan uwe goddelijke Moeder door een engel werd aangekondigd, dat zij de uitverkorene was, die aan de wereld den Verwachte der volkeren schenken zou, verhoovaardigde zij zich niet over die hooge eer. Neen, o Jezus, op het

oogenblik, dat zij uwe Moeder werd, noemde zij zich de dienstmaagd des Heeren. En tot hare nicht Elizabeth, die haar zalig prees, zeide zij: „De Heer heeft nedergezien op de geringheid, op de nietigheid zijner dienstmaagd.”

Maar, o mijn Jezus, hoe zal ik mij dan genoeg voor U vernederen, nu Gij U gewaardigen wilt uwen intrek te nemen in mijn arm, zondig hart! Moet ik niet met David zeggen: Ik heb gezondigd. Ik heb kwaad tegen U bedreven. *Ontferm U mijner, o God, volgens uwe groote barmhartigheid.* Neen, Heer, ik ben niet waardig U in de H. Communie te ontvangen; mijne zonden, mijne lauwheid, mijne traagheid, mijne tallooze gebreken maken mij die groote gunst onwaardig, geheel onwaardig. Maar o Jezus, ik heb zulk eene groote behoefte aan U, en daarom nader ik met een groot verlangen; en omdat Gij oneindig goed zijt, nader ik ook met een groot vertrouwen.

Ik ben er zeker van, aan de hand uwer Moeder geleid, zal ik door U niet verstooten worden.

Zie verder O p o f f e r i n g d e r
H. C o m m u n i e, enz. bl. 39.

Achtste Communie=oefening.

ONZE LIEVE VROUW.

DANKZEGGING.

Aanbidding.

*Mijne ziel verheft den Heer en mijn
geest heeft zich verheugd in
God, mijnen Zaligmaker, want Hij,
die machtig is, heeft groote dingen
aan mij gedaan en heilig is zijn
naam. Zoo jubelde uwe aller-
heiligste Moeder, o dierbare Jezus,
toen het groot geheim uwer aller-
heiligste menschwording in haren
maagdelijken schoot voltrokken was.
Met welken diepen eerbied en
groote nederigheid aanbad zij U,*

het vleesch geworden Woord. Hoe groot was hare vreugde, toen zij U met de oogen des lichaams aanschouwde als een klein, machteloos wichtje, rustend in hare armen, slapend aan haar minnend hart. O met welke liefde en ootmoedigheid aanbad zij U. Maar welke blijdschap moet haar moederlijk hart overstroomd hebben, toen de engelen des hemels haar op den blijden paaschdag omzweefden en juichend zongen: „Verheug U, Koningin des hemels, alleluja; omdat Hij, dien Gij waardig zijt geweest te dragen, alleluja, is verrezen, gelijk Hij gezegd geeft, alleluja.” En thans, nu zij U in al uwe glorie en heerlijkheid aanschouwt in den hemel, gezeten aan de rechterhand uws Vaders, hoe jubelt zij van heilige vreugde en looft en prijst en dankt zij U in vereeniging van de negen koren der zalige geesten en van alle heiligen.

O dierbare Jezus, welk een groot geluk en welk eene hooge eer is

ook mij te beurt gevallen op het oogenblik dat Gij in eigen persoon in mijn hart gekomen zijt. Hoe zal ik U genoeg kunnen loven en danken! Ach Heer, wie ben ik om U te aanbidden en te loven!

En hoe zal ik mijnen mond en mijne tong tot uwen lof gebruiken, nadat ik beide zoo menigmaal tot zonden misbruikt heb! Ik vereenig mij dan, goede Verlosser, met al de aanbiddingen, lofprijzingen en eerbewijzen, welke uwe allerheiligste Moeder U ooit bewezen heeft, nog bewijst en in alle eeuwigheid bewijzen zal, en ik smEEK U met de hare ook de mijne te aanvaarden.

Dankbetuiging.

Welken dank ben ik U niet verschuldigd, goede Zaligmaker, voor de onverdiende eer en het groote geluk, die ik wederom van U ontvangen heb. O hoe goed zijt Gij voor den ellendigen mensch. Ach

Heer, ik kan geene woorden vinden om U mijne dankbaarheid uit te drukken. Daarom vereenig ik mij in den geest met al de koren der engelen en al de reien der zaligen, die niet zullen ophouden U te danken voor al de genaden, die zij van uwe oneindige goedheid ontvangen hebben. Vooral vereenig ik mij met uwe allerheiligste Moeder, die eene gansche eeuwigheid te kort acht, om U naar behooren te danken voor den rijken overvloed van gratiën, die Gij in haar Hart hebt uitgestort.

In het bijzonder zeg ik U heden dank, dat Gij mij eene zoo goede, zoo verhevene, zoo heilige, barmhartige moeder in Mariageschonken hebt. Ik bedank U voor de buitengewone genaden haar verleend: voor hare onbevleete ontvangenis, voor haar goddelijk moederschap, voor hare ongeschonden maagdelijkheid. Ik zeg U dank voor de goddelijke en zedelijke deugden, waarmede Gij

hare ziel hebt versierd, voor de zuivere genoegens en hemelsche wellusten, die Gij haar hebt doen smaken, en ook voor het lijden, de smarten en vernederingen, die Gij haar hebt doen ondergaan en de rijke verdiensten, die zij door het geduldig verdragen van hare smarten en vernederingen heeft verzameld. Ik dank U voor de groote macht en heerlijkheid, die Gij haar in den hemel bereid hebt, waar zij als de welbeminde Dochter des Vaders, als de teergeliefde Moeder des Zoons, als de nooit volprezen Bruid des H. Geestes aan uwe rechterhand is gezeten, als de koningin der engelen, der aartsvaders, der profeten, der apostelen, der martelaren, der belijders, der maagden, ja van alle heiligen.

Ik weet, goede Jezus, dat uwe lieve Moeder het kanaal is, waardoor uwe genaden tot ons afdalen. Ik dank U daarom ook voor alle genaden en gaven, die ik door

de tusschenkomst en door de voorbede uwer H. Moeder ontvangen heb, en smeeK U mij, op hare voorbede ook nog de gratie te verleenen, van al uwe gaven een zoo heilig gebruik te maken, als zij dit tijdens haar aardsch leven gedaan heeft, opdat ik U en haar eens in den hemel moge aanschouwen en eeuwig moge loven, danken en prijzen.

Bede.

Met een groot vertrouwen, dierbare Jezus, durf ik U vandaag eene bijzondere genade vragen, eene genade, die Gij vurig wenscht mij te schenken. Geef mij, goede Verlosser, eene ware, eene innige godsvrucht tot uwe lieve Moeder. Ik weet, Heer, dat U niets meer ter harte gaat, dan uwe H. Moeder door al uwe schepselen te zien eeren en liefhebben. Zij verdient dit, omdat zij uwe Moeder is, en hare moederlijke plichten te uwen

opzichte immer op de volmaaktste en liefderijkste wijze heeft vervuld. Zij verdient het ook, omdat zij mijne moeder is, wijl Gij in uwe onbegrensde liefde haar aan mij tot moeder gegeven hebt. O mijn Jezus, is deze godsvrucht tot de H. Maagd U en Maria hoogst aangenaam, zij is ons menschen ook hoogst voordeelig. Zij is een teeken van voorbestemming tot de eeuwige zaligheid. Ja, overeenkomstig de woorden van den H. Bernardus, gaat een waar dienaar van Maria nooit verloren. Zij is de koningin van barmhartigheid; zij is ons leven, onze zoetheid, onze hoop; zij is onze troost in het aardsche ballingsoord; zij houdt van uit den hemel op ons hare barmhartige oogen gevestigd en zal ons U in den hemel doen aanschouwen.

Lieve Jezus, om de liefde, die Gij uwe heilige Moeder altijd hebt toegedragen, geef mij eene groote hoogachting en liefde tot uwe Moeder, en

laat mij met een onbepaald ver-
trouwen mij zelve, mijne zielen mijn
lichaam voor tijd en eeuwigheid
aan haar toewijden. Meer behoef
ik U heden niet te vragen, want
wat de H. Geest van de wijsheid zegt,
past de H. Kerk op uwe gezegende
Moeder toe: *Met haar, (met Maria)*
is mij alle goed toegekomen.

Offer.

Welk schepsel ter wereld, o mijn
Jezus, heeft er ooit een grooter,
een edelmoediger offer gebracht dan
uwe allerheiligste Moeder. Immers,
toen zij de wet der zuivering vol-
bracht, waartoe zij niet verplicht
was, vertoonde zij zich in den
tempel als eene gewone moeder,
ofschoon zij de meest bevoorrechte
aller stervelingen was. Zij bekreunde
er zich weinig om, wat de menschen
van haar zeiden of dachten; zij
wilde in den diepsten ootmoed
zich onderwerpen aan de wet, om
voor alle moeders, voor alle men-

schen, ook voor mij een voorbeeld van de stiptste gehoorzaamheid te zijn. Zoo draag ik U nu ook den vasten wil op, dierbare Zaligmaker, om altijd uwe heilige wet te onderhouden en uwe geboden te volbrengen, zonder mij aan het gepraat van ijdele, lichtzinnige en ongodsdienstige beknibbelaars te storen, en hunne verwijtingen, beleedigingen en bespottingen met geduld en liefde te uwer eere te verdragen.

Uwe lieve Moeder bracht bij hare zuivering nog veel zwaarder offers. Zij bracht toen reeds het offer van haren grootsten schat, die Gij waart, zoete Jezus. Zij wist, wat dat offer haar kosten zou, wat al inwendig en uitwendig lijden, welk verdriet, welke droefheid en welk grievend wee met dit offer gepaard zouden gaan. Doch zij schrikte voor geene smarten terug, en bracht den hemelschen Vader blijmoedig het offer, dat Hij haar vroeg. Lieve Jezus, naar het voor-

beeld uwer Moeder, geef ik U ook het dierbaarst, wat ik bezit: mijn hart, mijn eigen wil. Ik doe er afstand van op dit oogenblik. Ik stel mijnen wil geheel in den uwen en zeg met U: *Niet mijn, maar uw wil geschiede*. Bewaar wat ik U heb toevertrouwd als uw schat, als uw eigendom en beschik er over naar uw welbehagen.

Vernieuwing.

Gedoog, dierbare Zaligmaker, dat ik nogmaals de plechtige beloften vernieuw, die ik bij mijn heilig Doopsel door den mond van peter en meter, en later op den gelukkigen dag mijner eerste H. Communie in persoon heb afgelegd. Ik heb toen verzaakt aan den duivel, aan zijne werken en aan zijne ijdelheden, en ik heb U, mijn goede Verlosser, tot mijnen eenigen Heer en Koning verkozen. Ik heb beloofd U alleen te zullen dienen en gehoorzamen, en ik hernieuw en bekrachtig

heden deze beloften, nu Gij tot mij gekomen zijt. Help mij, dierbare Jezus, om aan deze beloften tot mijnen jongsten snik getrouw te blijven.

Maar, o Jezus, ik heb op den blijdsten dag mijns levens nog eene andere belofte gedaan. Ik heb toen uwe lieve Moeder Maria op eene gansch bijzondere wijze tot mijne moeder, tot mijne patrones verkozen. Ik heb ziel en lichaam onder hare bijzondere bescherming gesteld. Ontelbaar vele genaden zijn de vruchten dier toewijding geweest. Ik weet het, allerliefste Verlosser, dat het U aangenaam is, dat ik uwe H. Moeder vereer, bemin en mij op haar verlaat. Daarom vernieuw ik ook deze toewijding. Ik neem U, die in mijn hart rust, tot getuige, dat ik altijd een waar dienaar van uwe allerheiligste Moeder zijn wil; dat ik haar dagelijks wil eeren en aanroepen; dat ik hare feesten met godsvrucht wil vieren; dat ik dik-

wijls den rozenkrans wil bidden; dat ik haar scapulier met eerbied altijd wil dragen, dat ik te harer eere mij zal beijveren om de schoone deugd van zuiverheid, die haar zoo dierbaar is, ongeschonden te bewaren, en daarom alle dagen drie maal het Wees gegroet wil bidden ter eere harer onbevleete ontvangenis. Help mij, lieve Jezus, om ook aan deze goede voornemens tot mijnen dood getrouw te blijven. Amen.

O mijne Meesteres, o mijne Moeder, ik draag mij geheel aan U op. En om U mijne gehechtheid te bewijzen, wijd ik U heden mijne oogen, mijne ooren, mijn mond, mijn hart, kortom geheel mij zelven. Dewijl ik dus de uwe ben, bewaar mij, verdedig mij, als uw goed, als uw eigendom. Amen.

Hernieuwing der Doopbeloften en Afsaatgebeden, bl. 54 en volgende.

Regende Communte=oefening.

HET VAGEVUUR.

VOORBEREIDING.

Miseremini mei, saltem vos amici mei.
Ontfermt u mijner, gij ten minste mijne
vrienden. (Job 19, 21).

*Stel u voor, mijne ziel, hoe de
arme gevangenen des vagevuurs smee-
kend de handen tot u uitstrekken en
uw medelijden inroepen. Wees hun-
ner indachtig.*

Oefening van Verlangen.

Hoe gelukkig ben ik, dierbare
Jezus, dat ik weldra zal mogen
aanzitten aan het bruiloftsmaal der
liefde, waar Gij U op de innigste
wijze met mijne ziel vereenigen
zult; waar ik als de H. Joannes
aan uw Hart zal mogen rusten,
ja, waar ik hart aan hart met U

zal mogen spreken. O hoe goed, hoe barmhartig, hoe liefdevol zijt Gij. Ja Gij zijt waarlijk mijn hoogste, mijn opperste goed. Met U ontvang ik alles, bezit ik alles, wat mij gelukkig kan maken; zonder U is ieder mensch volgens het woord van David behoeftig en arm.

Dat ondervinden, Heer, de zielen des vagevuurs. Zij derven de zaligende aanschouwing van uw goddelijk aanschijn en dat is voor haar eene onuitsprekelijke, onbegrijpelijk groote smart. Daarom verzuchten zij: *Wanneer zal ik komen, o Heer, en voor uw aanschijn verschijnen? Wie geeft mij vleugelen als eene duif, dat ik wegvlieg en ruste in U, o God, als in mijn hoogste goed.*

Genadige Heer Jezus, geef haar de rust.

Verleen aan mij, Heer, dat brandend, dat smachtend verlangen naar de H. Communie, dat de arme zielen des vagevuurs aandrijft, om zich met U in de vreugde

des hemels te vereenigen. Kom, *Heer Jezus, kom. Mijne ziel verlangt naar U.* Kom, mijn zoete Verlosser en Bruidegom mijner ziel. Ik verlang vurig met U te spreken, U de verlangens mijns harten te openbaren en bij U de belangen der lijdende zielen te bepleiten.

Oefening van Geloof.

Groote, ontzaglijke en schrikwekkende waarheden des geloofs komen mij onwillekeurig voor den geest, o rechtvaardige God, wanneer ik tot lāfenis van de zielen des vagevuurs deze H. Communie ga ontvangen. De straffen, welke die arme zielen lijden, zeggen mij, hoe groot de boosheid der zonde, zelfs der dagelijksche zonde is. De zonde is eene belediging uwe hoogste majesteit aangedaan, en daarom het grootste kwaad der wereld. Ik leer hier ook, hoe streng uwe oordeelen zijn en hoe verschrikkelijk uwe rechtvaardigheid

is, als de tijd der barmhartigheid voorbij is. Maar, o goede Verlosser, het geloof aan de gemeenschap der heiligen leert mij ook, dat door de gebeden der levenden, door mijne smeekingen en goede werken aan de lijdende zielen vermindering of verkorting van lijden wordt toegestaan. Daarom offer ik U deze H. Communie tot lafenis van de zielen des vagevuurs op.

O oneindig heilige en rechtvaardige God, die U uit louter barmhartigheid en liefde onder de gedaante van brood verschuilt, ik aanbid U hier in het allerheiligste Sacrament, gezeten op den troon der liefde. O met hoeveel goedheid en geduld behandelt Gij mij. Gij zijt bereid mij mijne menigvuldige fouten te vergeven en mij met uwe overvloedigste genadegaven te verrijken. Wanneer ik U dan ook wezenlijk en waarachtig in mijn hart zal hebben ontvangen, zal ik met de bruid van het hooglied uitroepen: *Ik heb Hem gevonden,*

dien mijne ziel bemint, ik zal Hem vasthouden en niet laten gaan, alvorens Hij mij gezegend en aan de arme lijdende zielen vermindering van straf geschonken zal hebben.

Oefening van Hoop.

Het vertrouwen, goede Jezus, is volgens den H. Alfonsus, de maat, waarmede men uit de schatten uwer barmhartigheid en liefde put. Met hoe grooter vertrouwen men tot U nadert, des te overvloediger wordt men met uwe genaden begunstigd. O, had ik zulk een groot vertrouwen, als de Kananeesche vrouw, die voor hare zieke dochter bad en smeekte. Zij ondervond van U niets dan schijnbare onverschilligheid en vernederende, harde woorden. Doch toen zij immer aanhield, zich niet liet ontmoedigen en nederig volhardde in haar vertrouwen, hebt Gij haar geloof geprezen en haar geschonken, wat zij U met zooveel aan-

drang afsmeekte. Mij, goede Jezus, geeft Gij geen harde woorden; mij wijst Gij niet af. Integendeel, Gij roept mij met zoete stem toe: *Komt allen tot Mij, ... Ik zal u verkwikken.* O, waarom zou ik dan niet met een groot, met een onbepaald vertrouwen tot U naderen! Te meer, goede Jezus, daar ik heden niet zoo zeer voor mij zelve, als wel voor de arme zielen des vagevuurs uw medelijden kom inroepen. Met de liefdevolle en bedroefde zusters van Lazarus spreek ik tot U: *Heer, dien Gij lief hebt, is krank.* Mijne arme bloedverwanten en vrienden in het vagevuur zijn meer dan krank, Heer. Zij lijden allerverschrikkelijkste smarten. Zij zijn uwe vrienden, uwe liefste vrienden, want zij zijn in uwe liefde uit deze wereld gescheiden. Ontferm U dan over hen, dierbare Jezus, verlos hen uit de verschrikkelijke vlammen.

Oefening van Liefde.

 mijn Jezus, kon ik op dit oogenblik de woorden begrijpen, die ik zoo dikwijls tot U stier: Mijn God, ik bemin U bovenal, omdat Gij zijt het opperste goed in U zelven. Kon ik ze nu begrijpen, gelijk zij verstaan worden door de geloovige zielen in het vagevuur. Zij zijn in uwe liefde bevestigd. Zij beminnen U uit geheel haar hart en daarom worden zij door een onwederstaanbare kracht tot U als tot haar hoogste goed en haar laatste einde gedreven. Ook Gij, Heer, bemint haar; uwe liefde trekt haar tot U, maar uwe onverbiddelijke rechtvaardigheid stoot ze terug, wijl zij nog niet rein genoeg zijn om U van aanschijn tot aanschijn te aanschouwen. En dat, Heer, is juist de groote oorzaak van haar onbeschrijflijk lijden. Ach, mijn Jezus, kon ik U beminnen, gelijk zij U liefhebben. Ach, waarom bemin ik U zoo weinig,

ik die nog maar alleen de bewijzen uwer oneindige, onuitsprekelijke liefde ondervind en de vreeselijke uitwerkselen van uwen rechtmatigen toorn nooit aanschouwd heb. O liefde, o oneindige liefde, waarom ken ik U niet, waarom bemin ik U niet! Ach, mijn Jezus, doe mijn hart branden van liefde tot U. Dat het vuur uwer goddelijke liefde hier op aarde al mijne fouten en gebreken verteere, opdat ik na mijnen dood niet door de vlammen des vagevuurs behoefte gelouterd te worden, maar aanstonds tot de aanschouwing van uw minnelijk aanschijn worde toegelaten.

Oefening van Berouw.

Gontferm U mijner, o God, volgens uwre groote barmhartigheid. O wanneer ik een blik sla op het vagevuur, dan erken ik eerst recht goed de afschuwelijke boosheid der zonde en het groote onrecht, dat zij U aandoet. Als de zonde niet een

ijselijk kwaad was, hoe zou het U dan, oneindig barmhartige God, mogelijk zijn, zielen die U beminnen en door U bemind worden, zoo streng te kastijden! Ach, mijn Jezus, hoe dikwijls heb ik tegen U gezondigd en hoeveel kwaad heb ik voor uwe oogen bedreven. Hoe heb ik het durven wagen uwe opperste majesteit te hoonen en te beledigen, uwe rechtvaardigheid te tergen en uwe goedheid en liefde te miskennen! Vergeving, barmhartige Jezus, vergeving; voor mij duurt de tijd der barmhartigheid nog voort. Ik kan nog altijd gemakkelijk vergiffenis van mijne ontelbare zonden verwerven. Gij vraagt mij niets anders, dan dat ik met eene hoopvolle liefde nederig en rouwmoedig mijne schuld voor U belijd en beterschap beloof. Dat doe ik, Heer; ja ik beken mijne schuld. Het is mij leed, dat ik U zoo menigmaal beledigd heb. Ik verfoei mijne zonden en beloof uw goddelijk Hart niet meer te

hartigheid op uwen troon van liefde, gevestigd in mijn hart. Ik vereenig mij met de negen koren der engelen, met al de reien der zaligen, met de lijdende zielen des vagevuurs, met al de leden der strijdende kerk op aarde, die duizenden malen den groet herhalen: Geloofd zij Jezus Christus. Heilig, heilig, heilig is de Heer, God der legerscharen. O had ik zooveel tongen als er bladeren aan de boomen, stofjes in de lucht, zandkorrels aan den oever der zee, sterren aan het firmament zijn, om U te loven, te aanbidden, te prijzen, te verheerlijken, te danken en te beminnen. *Want Gij gaat allen lof te boven.* Hoe vurig verlang ik, mijn Jezus, al de zielen, die in het vagevuur zuchten, uit hunnen smartvollen kerker te verlossen, opdat zij hare smeekbeden en droeve zuchten zouden vervangen door lofzeggingen en eerbetuigingen. Ach Heer, verlos haar omwille uwer eigene glorie, opdat zij U in alle eeuwig-

heid loven, prijzen, aanbidden en verheerlijken. Gedenk, hoe zij uwen naam op aarde voor de menschen verheerlijkt hebben, en vervul aan haar uwe belofte: Die Mij voor de menschen zullen verheerlijken, hen zal Ik ook verheerlijken voor mijnen Vader, die in den hemel is.

Dankbetuiging.

Ik zeg U dank, goede Jezus, hartelijk dank, dat Gij wederom tot mij gekomen zijt, om mijn arm hart te troosten, te bemoedigen en te versterken. Hoe goed zijt Gij voor uw arm schepsel. Gij vergeeft en vergeet de beledigingen, U aangedaan en overlaadt mij met weldaden en zegeningen. O hoe zou ik U ooit genoeg voor zoo groote barmhartigheid kunnen bedanken! Neen, mijn arm hart is daartoe niet in staat. En hoeveel weldaden hebt Gij aan mijne vrienden en bloedverwanten bewezen, die op dit oogenblik in de vlammen des vagevuurs gereinigd

worden! Gij hebt hen in uwe eindelooze barmhartigheid voor den eeuwigen ondergang behoed. Gij hebt hen, toen ze uit menschelijke zwakheid in zonde gevallen waren en uwe goddelijke liefde verloren hadden, wederom in genade aangenomen. Ja, Gij hebt hun zelfs het eerst de hand ter verzoening toegereikt. Ook daarvoor ben ik U van harte dankbaar, goede Jezus. Moeten zij nog lijden en voor hunne schulden voldoen, zij hebben toch de troostvolle zekerheid, dat zij U na korteren of langeren tijd in den hemel zullen aanschouwen en in uw bezit eeuwig gelukkig zullen zijn. Welk een troost voor mij! Ach mijn Jezus, die mij thans in de H. Communie het onderpand der eeuwige glorie gegeven hebt, laat mij eens in den hemel de dierbaren wedervinden, die door den dood aan mijn minnend hart ontruikt zijn, opdat ik U met hen danke, love en prijze in alle eeuwigheid.

Bede.

Mij zelve vergetend, allerliefste Zaligmaker, kom ik uwe barmhartigheid inroepen voor de lijdende zielen des vagevuurs. Herinner U, lieve Jezus, de woorden, die Gij zelf gesproken hebt, toen de leerlingen van Joannes den Dooper U vroegen, of Gij de Verlosser, de Zaligmaker der wereld waart. Gaat, zoo luidde uw antwoord, en zegt aan Joannes: „De blinden zien, de kreupelen wandelen, de meelaatschen zijn genezen, de dooven hooren, de dooden staan op, aan de armen wordt het evangelie verkondigd.” (Matth. 11, 4) De mirakelen, ten voordeele van armen en ongelukkigen uitgewerkt, zijn dus de kenteekenen van den Messias. Ach, mijn Jezus, ik bid U door uwe oneindige verdiensten en uw allersmartelijkst lijden, toon dat Gij ook voor de zielen des vagevuurs de Verlosser zijt. Zij zijn blinden, Heer, die verzuchten

naar het eeuwig licht, die vurig verlangen U in uwe glorie te aanschouwen; zij zijn kreupelen, die door eigen krachten den hemel niet genaken kunnen; zij zijn als melaatschen door de vlekken, die haar aankleven; zij zijn doof voor de heerlijke lofzangen, die weergalmen in het hemelsch Sion; zij zijn dood en als begraven in een folterend vuur; zij zijn arm in de hoogste mate en kunnen ook niets meer verdienen; zij hebben niets, wat zij tot voldoening harer schulden kunnen aanbieden en buiten staat om nieuwe voldoening te verwerven. Ach, wanneer zult Gij haar de blijde tijding harer verlossing aankondigen?

Lieve Jezus, hoezeer verdienen zij uw medelijden! Zijn zij niet uwe liefste bruiden, die Gij teeder bemint; hebt Gij niet reeds voor ieder harer een troon in den hemel bereid? Hoelang, Heer, zult Gij die arme, lijdende zielen nog laten jammeren, klagen en smeeken?

Ach, verkort den duur, verminder de hevigheid harer smarten. *Toon ons, Heer, uwe barmhartigheid, en geef ons uw heil*, zoo roepen zij U toe. Allerbarmhartigste Jezus, *wees haar genadig, geef haar de eeuwige rust en dat het eeuwig licht haar verlichte.*

Meer in het bijzonder, Heer, bid ik voor de zielen van...., van mijne dierbare bloedverwanten, van mijne vrienden en kennissen; van hen, die wellicht om mijnentwil in het vagevuur lijden; van hen, die zich op aarde altijd beijverd hebben om U in uw Sacrament van liefde te eeren en godvruchtig te ontvangen; van hen, die het meest verlaten zijn en voor degenen, die op het punt staan van verlost te worden.

Offer.

welk een kostbaren schat hebt
Gij mij wederom in handen
gesteld, allerliefste Jezus. Gij hebt

mij uwe godheid en menschheid met al uwe verdiensten geschonken. Dat is mijn eigendom, ik kan er naar goedvinden over beschikken. O dierbare Zaligmaker, hoe zou ik op dit oogenblik aan iets anders kunnen denken dan aan het nuttig besteden van dien overgrooten schat. Ik offer U op, lieve Jezus, al het bloed en al de tranen die uwe goddelijke oogen vergoten hebben, tot voldoening voor de straffen, die de zielen des vagevuurs nog te lijden hebben voor de zonden, die zij door de oogen bedreven hebben. Ik offer U de smarten uwer doornagelde handen tot uitdelging der schulden, die zij gemaakt hebben door slechte werken. Ik offer U de pijnen uwer doorboorde voeten om te voldoen voor de zonden, die zij door het misbruik harer voeten bedreven hebben. Ik offer U de smartelijke folteringen van uw met doornen gekroond hoofd tot voldoening der zonden van gedachten, waaraan zij

zich hebben schuldig gemaakt. Ik offer U het wreede lijden, waardoor uwe heilige ooren verscheurd werden tot uitboeting der zonden, die zij door het gehoor hebben bedreven. Ik offer U de angsten en smarten van uw stervend Hart om de straffen uit te boeten, die zij zich op den hals gehaald hebben door verkeerde, ongeoorloofde liefde. In één woord, lieve Jezus, ik offer U uwe oneindige verdiensten en voldoeningen tot uitboeting van al de schulden, die de arme zielen des vagevuurs bij U gemaakt hebben, en smeeke U omwille uwer smarten aan hare smarten een einde te willen maken.

Vernieuwing.

Odierbare Zaligmaker, hoe zeer is de gedachte aan het vagevuur in staat mij tot ernstig nadenken en tot het maken van goede voornemens aan te zetten. Als ik zie, hoe streng Gij zelfs kleine en in

ons oog geringe fouten, straft, dan maak ik, ootmoedig voor uwe majesteit neergebogen, het vaste besluit niet alleen de doodzonde, maar ook elke vrijwillige dagelijkse zonde zorgvuldig te vermijden. Geen ongehoorzaamheid, geen ongeduld, geen gramschap, geen on-eerbiedigheid in uw huis of in het gebed, geen kwaadspreken, geen afgekeerdheid van mijnen even-mensch, geen leugentaal meer, lieve Jezus. Vooral geen lauwhheid en traagheid, koudheid en onverschil-ligheid meer, wanneer ik tot uw Sacrament van liefde nader, want dit moet uw zoet en minnend Hart grieven.

Met geduld en onderwerping, Heer, wil ik de kruisjes en weder-waardigheden des levens uit uwe handen aannemen, opdat ik daar-door hier op aarde aan uwe strenge rechtvaardigheid moge voldoen en alzoo de vlammen des vagevuurs ontkomen moge.

Ik maak ook het voornemen,

o Jezus, mij het lot van de arme zielen des vagevuurs meer aan te trekken, zorgvuldiger te zijn in het verdienen van aflaten, waardoor ik hare smarten kan verkorten; dikwijler het hoogheilig Sacrificie der Mis bij te wonen, den H. Kruisweg te doen en de goede werken te verrichten, waardoor ik haar het best en krachtdadigst kan bijstaan. Dit zal strekken tot uwe eer, tot mijne eigene zaligheid en tot verlossing uwer dierbare, lijdende bruiden. Zegen, Heer Jezus, deze mijne goede voornemens en help mij, om ze getrouw ten uitvoer te brengen. Amen.

Hernieuwing der Doopbeloften en Aflaatgebeden, bl. 54 en volgende.

Gebeden onder de H. Mis

OP DEN DAG DAT MEN TE COM-
MUNIE GEWEEST IS.

Voorbereiding.

In den naam des Vaders en des
Zoons en des H. Geestes.
Amen.

*De priester gaat naar het altaar.
Jezus gaat naar den hof van
Olijven.*

Gmijn God, met dankbaarheid
denk ik aan het onwaardeer-
baar geluk, dat mij dezen morgen
is te beurt gevallen.

Groote God, Gij zijt tot mij,
ellendig schepsel, afgedaald. Gij
hebt uw verblijf in mij genomen
en mij met weldaden overladen.

Nimmer zal ik U daarvoor genoeg kunnen danken.

Hemelsche Vader, neem de H. offerande der Mis, die ik met den priester opdraag, aan, tot erkentenis uwer heerschappij over alle schepselen, — tot dankzegging voor al uwe weldaden, vooral voor het groote liefdeblijk, mij heden geschonken, — tot voldoening voor alle zonden, — en om nieuwe weldaden van U te verkrijgen, zoo voor mij, als voor allen, die mij dierbaar zijn.

Heer, reinig mijne ziel van alle vlekken, die haar nog aankleven, opdat ik met een zuiver gemoed dit hoogheilig offer bijwone.

Begin der Mis.

De priester bidt aan den voet van het altaar en belijdt zijne zonden.

Christus bidt en zweet water en bloed.

„Ik zal naderen tot het altaar Gods, tot God, die mijne jeugd verblijdt.”

Zoo bidt thans de priester. —
Mijne ziel, gij hebt dezen morgen
niet alleen mogen gaan tot Gods
altaar, maar God zelf is tot U
genaderd. Wat zoeten troost mocht
gij smaken, toen uw goede Zalig-
maker zich met U kwam vereeni-
gen. Neen, Heer, ik verdien zooveel
liefde niet, want ik ben een zondig
mensch. Met den priester verneder
ik mij voor U en smee U ver-
geving voor mijne menigvuldige
ongetrouwheden. Vooral spijt het
mij, dat ik U zoo dikwijls met
zulke koelheid in mijn hart heb
ontvangen. O beminnelijke Jezus,
ik zal mij beijveren voortaan met
meer liefde tot U te naderen.
Ondersteun mijne zwakheid, opdat
ik U nooit meer door zware zonde
beleedige en trachte ook de vrij-
willige dagelijksche zonden te ver-
mijden. Maak, dat uwe heilige
liefde steeds meer en meer in
mijn hart moge aangroeien.

De priester gaat op, kust het altaar, leest het Introïtus en Kyrië eleison.

Jezus wordt door Judas verraden en gevangelijk weggevoerd.

Laat ons Jezus Christus aanbidden, den Koning en Beheerscher der volkeren, die met den overvloed van zijn geest degenen vervult, die Hem ontvangen. Hij heeft ze gespijzigd met de zuiverste tarwe en verzadigd met honig uit de steenrots. Alleluja.

Juicht God, uw Helper, ter eere; looft met blijdschap den God van Jacob.

Glorie zij den Vader, den Zoon en den H. Geest; gelijk het was in het begin, nu en altijd, en in de eeuwen der eeuwen. Amen.

God, hemelsche Vader, heb medelijden met uwe kinderen.

God, Zoon, Verlosser der wereld, versterk ons door uw H. lichaam en bloed.

God, Heilige Geest, sta ons bij

met uwe genade, opdat wij steeds in goede gesteltenis en met veel vrucht de heilige Sacramenten mogen ontvangen.

De priester bidt (of zingt) „Gloria in excelsis,” een jubellied. (1)

Herinner u de blijdschap der Joden bij Jezus' gevangenneming.

Glorie aan God in den hooge en vrede op aarde aan de menschen van goeden wil! Wij loven U; wij prijzen U; wij aanbidden U; wij verheerlijken U; wij bedanken U om uwe groote glorie, Heer God, Hemelsche Koning, God, Almachtige Vader; Heer Jezus Christus, Eeniggeboren Zoon des Vaders. Die wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer. Die wegneemt de zonden der wereld, neem onze smeekeing aan. Die aan de rechterhand des Vaders gezeten zijt, ontferm U onzer. Want Gij

(1) Deze vreugdezang wordt somtijds weggelaten.

alleen zijt de Heilige, Gij alleen de Allerhoogste, Jezus Christus met den H. Geest, in de glorie van den Vader. Amen.

De priester zegt: „Dominus vobiscum.”

Jezus ontmoet Petrus.

God, die ons in dit wonderbaar Sacrament de gedachtenis van uw lijden hebt nagelaten, geef ons, bidden wij U, dat wij de heilige geheimen van uw lichaam en bloed zoodanig vereeren, dat wij de vrucht uwer zaligmaking zonder ophouden mogen smaken. Gij, die leeft en heerscht in de eenheid des H. Geestes, God in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

BEMERKING. *Heeft men tijd over, dan kan men aan zijn paternoster eenige Onze Vaders en Wees gegroeten bidden tot verschillende intenties, b. v. voor de H. Kerk, voor den Paus, de Bisschoppen, voor alle priesters*

*en geloovigen, — voor zijne ouders
enz. of de verschillende gebeden,
bl. 310—316 van dit boekje.*

*De priester leest (of zingt) den
Epistel.*

Jezus wordt naar Pilatus gezonden.

Broeders, het is van den Heer zelf, dat ik heb, hetgeen ik u geleerd heb; namelijk, dat de Heer Jezus in den nacht, toen Hij werd overgeleverd, brood nam, na de dankzegging het brak en zeide: Neemt en eet, dit is mijn lichaam, dat voor u zal overgeleverd worden; doet dit tot mijne gedachtenis. en na het avondmaal den kelk genomen hebbende, zeide Hij: Dit is de kelk van het nieuwe testament in mijn bloed; zoo dikwijls gij hem zult drinken, doet het tot mijne gedachtenis. Want zoo dikwijls gij het brood zult eten en dezen kelk zult drinken, zult gij den dood des Heeren verkondigen, totdat Hij komt. Al-

wie onwaardig dit brood zal eten of den kelk des Heeren drinken, zal schuldig zijn aan het lichaam en bloed des Heeren. Dat de mensch zich dus beproeve alvorens van dit brood te eten en van dezen kelk te drinken; want wie onwaardig eet en drinkt, eet en drinkt zijn oordeel, omdat hij niet onderscheidt het lichaam des Heeren.

Aller oogen zijn met vertrouwen op U gevestigd, o Heer, en Gij geeft hun voedsel ten bekwamen tijde. Gij opent uwe hand en vervult ieder schepsel met uwen zegen. Alleluja.

Mijn vleesch is waarlijk spijs en mijn bloed is waarlijk drank. Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Alleluja.

—

De priester buigt zich voorover en leest (of zingt) het Evangelie.

Jezus door Herodes bespot en naar Pilatus teruggevoerd.

In dien tijd zeide Jezus tot de menigte der Joden: Mijn vleesch is waarlijk spijs en mijn bloed is waarlijk drank. Die mijn vleesch eet en mijn bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem. Gelijk de levende Vader Mij heeft gezonden en Ik leef door den Vader, zoo zal ook hij die Mij eet, door Mij leven. Het gaat hiermede niet als met het manna. Uwe vaderen hebben het manna gegeten en zijn gestorven; maar die dit Brood eet, zal leven in eeuwigheid.

De priester bidt (of zingt) „Credo”. (1)

Christus voor Pilatus.

Ilk geloof in éénen God, den almachtigen Vader, Schepper van

(1) „Ik geloof.”

hemel en aarde, van alle zichtbare en onzichtbare dingen. En in éénen Heer Jezus Christus, Gods ééngeboren Zoon; en uit den Vader vóór alle eeuwen geboren; God van God, licht van licht, waarachtig God van den waarachtigen God; geboren en niet gemaakt, van ééne zelfstandigheid met den Vader, door wien alles gemaakt is. Die om ons menschen, en om onze zaligheid is nedergedaald van den Hemel. *En is Vleesch geworden door den H. Geest, uit de Maagd Maria: En is Mensch geworden.* Hij ik ook gekruist voor ons onder Pontius Pilatus, Hij heeft geleden en is begraven; en Hij is ten derden dage verrezen volgens de Schriften; en Hij is opgeklommen ten hemel; zit aan de rechterhand des Vaders; vandaar zal Hij wederkomen in glorie, om te oordeelen de levenden en de dooden; wiens rijk geen einde zal hebben.

Ik geloof in den heiligen Geest, den Heere en levendmakende, die

uit den Vader en den Zoon voortkomt; die met den Vader en den Zoon te zamen aanbeden en mede verheerlijkt wordt; die door de Profeten gesproken heeft.

En ééne heilige, katholieke en apostolieke Kerk. Ik belijd een doopsel ter vergeving der zonden. En ik verwacht de verrijzenis der dooden en het leven der toekomstige wereld. Amen.

De Offerande.

De priester ontdekt den kelk, — offert en zegent brood en wijn — en bedekt weder den kelk met het palla.

Jezus wordt ontkleed, gegeeseld en met doornen gekroond.

Almachtige God, zie van uw verheven troon op het offer neer dat de priester U thans opdraagt. Het is nu slechts brood en wijn, maar zij zullen weldra veranderd

worden in uw goddelijk vleesch en bloed. Met deze offergave bied ik U aan alles wat ik ben en wat ik bezit, mijne ziel en mijn lichaam, mijne vermogens en mijne zintuigen. Zegen, o lieve Jezus, mijne tong, waarop Gij dezen morgen gerust hebt, opdat zij niet spreke dan tot uwe glorie. Zegen mijne oogen, opdat zij niets aanschouwen, wat U zou kunnen mishagen. Zegen mijn mond, opdat ik U nooit vergramme door zonde van onmatigheid of door slechte woorden. Zegen mijne handen en overige zintuigen, opdat zij U nimmer beledigen. Zegen mijn geheugen, opdat het zich voortdurend uwe liefde en uwe weldaden herinnere. Zegen mijn verstand, opdat het uwe goedheid kenne, de verplichting van U te beminnen begripe en ik goed moge weten, wat ik moet doen en laten om U te behagen. Zegen vooral mijn hart, dat Gij nog kort geleden bezocht hebt. O Heer, het is nog zoo zwak en

onstandvastig. Geef het een krachtigen wil om slechts U, die oneindig goed zijt, te beminnen; geen ander verlangen te hebben, dan U te behagen; geen ander genot te smaken dan hier op aarde met U één te zijn door de liefde en U later in de eeuwigheid voor altijd te bezitten.

*De priester wast zijne handen.
Christus wordt door Pilatus nogmaals onschuldig verklaard.*

O mijn God, hoe menigmaal heb ik mijne zonden willen verontschuldigen, evenals de ongelukkige Pilatus. Van ganscher harte beken ik thans een zondaar te zijn, die U menigmaal vrijwillig beleedigd heb. Geef, dat ik met een oprecht en nederig hart mijne misslagen belijde, als ik mij door het H. Sacrament der Biecht tot het ontvangen der H. Communie voorbereid.

Nog liever wil ik sterven, dan eene groote zonde in de Biecht te verzwijgen.

—

De priester, naar het volk gekeerd, zegt „Orate fratres.” (1)

Jezus wordt aan het volk vertoond, terwijl Pilatus zegt: „Ecce homo, ziet den mensch.”

Door mijne talrijke oneerbiedigheden in uwe heilige tegenwoordigheid, zelfs onder het hoogheilig offer der Mis heb ik uwe goddelijke liefde geminacht, o mijn Jezus! Geef, dat ik door mijne ingetogenheid in de kerk U eenigszins voldoening geve voor de oneer U aangedaan en mijn evenmensch een stichtend voorbeeld geve.

—

(1) „Bidt, Broeders,” opdat deze offerande aangenaam zij aan den almachtigen God.

De priester bidt (of zingt) de Praefatie. (I)

Christus wordt ter dood veroordeeld.

Mijne ziel, loof den Heer, uwen God, uit geheel uw hart; want waarlijk het is billijk en heilzaam den almachtigen Vader en eeuwigen God altijd en op alle plaatsen te danken door Christus onzen Heer.

Allerzoetste Jezus, help mij God loven voor de menigvuldige weldaden van Hem ontvangen, vooral voor het groote bewijs zijner goedheid, mij heden verleend. Gij alleen kunt Hem naar waarde danken, uw Hart alleen kent daarvan het geheim. Alhoewel ik een zondaar ben en mijne lippen onrein zijn, waag ik het toch mijne stem te vereenigen met de dankzeggingen van uw H. Hart en de lofzangen der hemelsche geesten, die den troon der Godheid omringen om de allerheiligste Drievuldigheid

(1) Beteekent *voorbereiding* tot de H. Consecratie.

zonder ophouden toe te zingen:
Heilig, heilig, heilig is de Heer, de
God der Heerscharen. Hemel en
aarde zijn vol van uwe heerlijkheid.
Hosanna in den hooge! Gezegend
Hij, die komt in den naam des
Heeren. Hosanna in den hooge!

BEMERKING, zooals bladz. 239.

De Canon. ⁽¹⁾

*De priester buigt zich een oogen-
blik voorover.*

Jezus draagt zijn kruis.

Wij bidden U ootmoedig en vurig,
o allergoedertierenste Vader,
door Jezus Christus, uwen Zoon,
onzen Heer, de offerande gunstig
aan te nemen en te zegenen, die
wij U opdragen voor de H. Katho-
lieke Kerk; opdat het U believe
haar te bewaren, te beschermen en

(1) *Canon* d. i. *regel*, omdat dit gedeelte der
H. Mis (van Sanctus tot Nutting) in den
regel hetzelfde blijft in alle Missen, terwijl
in andere gedeelten der Mis vaak eene
aanmerkelijke verandering voorkomt.

te besturen, met onzen H. Vader den Paus, onzen Bisschop en allen, die het ware geloof belijden.

Gedenk, Heer, uwe dienaars en dienaressen, bijzonder mijne ouders, bloedverwanten, vrienden, weldoeners en allen, voor wie ik verplicht ben te bidden of voor wie mijne gebeden verzocht zijn. Maak hen gelukkig op aarde en schenk hun eenmaal het eeuwig geluk des hemels. Ik bid U ook voor den priester, die dit H. Sacrificie opdraagt en voor allen, die hier tegenwoordig zijn, alsmede voor de bekeering der zondaars, ketters en ongeloovigen. En opdat mijn gebed U welgevallig moge zijn, vereenig ik het met dat der allerheiligste Maagd, der HH. Apostelen Petrus en Paulus, der HH. martelaren en van alle Heiligen. Laat ons, o God, door hunne verdiensten en gebeden in alles door uwen bijstand versterkt worden. Door Christus, onzen Heer. Amen.

*De priester strekt zijne handen uit
over het brood en den wijn.*

Jezus wordt gekruisigd.

 hemelsche Vader, zie mij hier
neergeknield, om bij het on-
bloedig Sacrificie der Nieuwe Wet
tegenwoordig te zijn. Dezelfde Jezus,
dien ik dezen morgen in mijn hart
heb ontvangen, komt aanstonds
op het altaar tegenwoordig. Verleen
mij de genade aan de vruchten
van dit H. Offer deelachtig te
worden.

De H. Consecratie.

Jezus sterft aan het kruis.

*De hemelen openen zich en Jezus,
de God van majesteit daalt op het
woord des priesters op het altaar
neder. Buig U vol eerbied voor uwen
Koning neder, aanbid Hem en vraag
met het grootste vertrouwen wat
gij wilt verkrijgen voor levenden en
dooden.*

Bij de opheffing der H. Hostie.

Jezus, eeuwig Woord des Vaders,
 God en mensch, ik geloof, dat
 Gij hier tegenwoordig zijt. Ik aanbid
 U, ik bemin U, ik draag mij geheel
 aan U op. Geloofd en gedankt zij
 te allen tijde het allerheiligste en
 allergoddelijkst Sacrament.

Jezus, ik geloof in U, omdat Gij
 de eeuwige waarheid zijt.

Jezus, ik hoop op U, omdat Gij
 de oneindige barmhartigheid zijt.

Jezus, ik bemin U, omdat Gij
 het hoogste goed zijt.

Bij de opheffing van het H. Bloed.

Ik aanbid U, o dierbaar bloed,
 dat Christus voor alle menschen
 gestort heeft. Wasch, heilig mijne
 ziel en bewaar haar ten eeuwigen
 leven.

Eeuwige Vader, ik offer U het
 allerkostbaarst bloed van Jezus
 Christus tot voldoening mijner
 zonden en voor de behoeften der
 Heilige Kerk.

*Na de Consecratie bidt de priester
in stilte.*

Jezus wordt beweend.

Ziedaar Jezus, mijn besten
Vriend, mijn teederen Vader,
mijn grootsten Weldoener op het
altaar neergedaald. Dezelfde goede
Jezus, die zich dezen morgen in
de H. Communie aan mij gaf, is
wederom in mijne nabijheid om
mij te zegenen.

Zoet is reeds de gedachte aan
Jezus; want zij vervult het hart
met ware vreugde. Maar veel
zoeter, zoeter dan honig boven
alles is zijne tegenwoordigheid.
Geen gezang is zoo verrukkend,
niets kan men denken, dat zoeter
is dan Jezus, de Zoon van God.
O Jezus, hoop der boetvaardigen,
wat zijt Gij goed voor hen, die
tot U bidden, wat zijt Gij vol
liefde voor hen, die U zoeken,
maar wat zijt Gij voor degenen,
die U vinden!

Geene tong kan het zeggen, geen

boek kan het ons leeren; alleen hij, die het ondervonden heeft, kan gelooven, wat het zeggen wil, Jezus te beminnen.

O Jezus, wees onze blijdschap, Gij, die eemaal onze vergelding zult zijn. Aan U zij altijd roem door alle eeuwen. Amen.

O Heer Jezus, wij smeeken U deemoedig, dat deze heilige offerande ons allen heilzaam moge zijn en ons vergiffenis onzer zonden en nieuwe genaden moge verkrijgen.

Gedenk, o Heer, de zielen uwer dienaars en dienaressen, die ons in het H. Geloof zijn voorgegaan, als oprechte christenen zijn gestorven en thans uwe barmhartigheid zoozeer noodig hebben; gedenk de zielen in het Vagevuur, vooral die mijner bloedverwanten en vrienden; ook die, voor welke in de kerk onze gebeden worden verzocht en van degenen, die ooit iets tegen mij misdaan hebben.

Genadige God, heb medelijden met haar, opdat zij spoedig met

de engelen en heiligen des hemels
U eeuwig lof en dank mogen
brengen. Amen.

—
*De priester bidt (of zingt) „Fater
noster, Onze Vader.”*

*De zeven woorden van Jezus aan
het kruis.*

 God, hoe gelukkig ben ik, U
tot Vader te hebben. Wat
eene vreugde te mogen denken, dat
de hemel, waar Gij verblijft, eens
mijne woonplaats zal zijn.

Dat Gij moget gekend, gediend
en geëerd worden door alle vol-
keren der aarde. Heersch over onze
harten en bestuur onzen wil ten
goede. Weiger uwe kinderen het
geestelijk en lichamelijk voedsel
niet. Wij vergeven van harte; ver-
geef Gij ons ook, ondersteun ons
in de bekoringen en in alle ram-
pen des levens; en bewaar ons
van de zonde, het grootste van
alle kwaad. Amen.

De priester breekt de H. Hostie en laat — na „Pax Domini” (1) — een gedeelte in den kelk vallen.

De ziel van Christus daalt neder in het voorgeborchte der hel.

G Heer, verlos ons, bidden wij U, van alle kwaad, dat verleden, dat tegenwoordig, dat nog aanstaande is; en verleen ons door de voorspraak van de zalige en roemwaardige Moeder Gods Maria, altijd Maagd, van de HH. Apostelen Petrus, Paulus en Andreas en alle Heiligen genadig vrede in onze dagen, opdat wij door den bijstand uwer barmhartigheid geholpen, te allen tijde vrij mogen blijven van zonden, en van alles wat onzen vrede zou storen. Door denzelfden Jezus Christus, onzen Heer, uwen Zoon, die met U leeft en heerscht van eeuwigheid tot eeuwigheid. Amen.

(1) „De vrede des Heeren” zij altijd met u.

*De priester bidt „Agnus Dei” (1).
Christus wordt als de Zoon Gods
erkend.*

Lam Gods, voormij geslachte offerd,
wees mij genadig. — Aanbid-
delijk offer mijner zaligheid, maak
mij zalig. — Goddelijke Middelaar,
verwerf mij genade bij uwen Va-
der en geef mij uwen vrede.

De Nutting.

*De priester ontvangt de H. Com-
munie onder de gedaanten van
brood en wijn.*

Christus wordt begraven.

Het was voor uwe liefde niet
genoeg, o mijn beminnelijke
Zaligmaker, dat Gij U voor ons
als een lam liet slachtofferen, uwe
onbegrijpelijke goedheid ging nog
verder. Gij wildet ons tot het uiterste
lief hebben en U zelven schenken
tot spijsze onzer ziel. Heden hebt
Gij mij gegeven al, wat Gij bezit

(1) „Lam Gods” enz.

en wat Gij zijt. O overmaat van liefde! Wat zal ik U hiervoor wedergeven? — Ik bid U, dierbare Bruidegom mijner ziel, thans uw bezoek op eene geestelijke wijze te vernieuwen. Ik beken nogmaals mijne nietigheid: Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden. Jezus, ik geloof in U; Jezus ik hoop op U; *Jezus, ik bemin U bovenal*. Het spijt mij, U zoo menigmaal bedroefd te hebben. Kom, lieve Jezus, kom in mijn hart.

Het lichaam van onzen Heer Jezus Christus beware mijne ziel ten eeuwigen leven. Amen.

O heilige maaltijd, waarin Christus genuttigd wordt; waarin de gedachtenis van zijn lijden gehouden, de ziel met genade vervuld en ons het onderpand der toekomstige glorie gegeven wordt.

Ziel van Christus, heilig mij.

Lichaam van Christus, maak mij zalig.

Bloed van Christus, verzadig mij.
 Water van Christus' zijde, reinig mij.
 Lijden van Christus, versterk mij.
 O goede Jezus, verhoor mij.

Laat niet toe, dat ik van U gescheiden worde.

Tegen den boozen vijand verdedig mij.

In het uur van mijnen dood roep mij.

Doe mij dan tot U komen,
 Opdat ik met uwe heiligen U love
 In de eeuwen der eeuwen. Amen.

(300 dagen aflaat telkens. Na de H. Communie ontvangen te hebben: 7 jaar; en voor die het dagelijks bidden eens in de maand een volle aflaat op de gewone voorwaarden, mits men ook kerkbezoek daarbij voege.)

*Postcommunie (1) en laatste gebeden.
 Christus verrijst en onderricht zijne Apostelen.*

 lieve Jezus! de H. Communie
 des priesters herinnert mij

(1) Gebed na de H. Communie.

aan uwen dood, gevolgd door uwe glorievolle verrijzenis. *Ook ik zal eenmaal sterven*; doch ik weet niet *wanneer*; ik weet niet *waar*; ik weet niet *hoe*! In deze onzekerheid, vraag ik U, o mijn God, om een zaligen dood. Verleen mij de genade om voor dat ik sterven ga, met volle kennis de laatste HH. Sacramenten te mogen ontvangen, en in vol vertrouwen op uwe oneindige goedheid en barmhertigheid uit dit leven te scheiden. Maak, o Heer, dat wij in den hemel volkomen verzadigd worden door de onbeschrijfelijke wellusten welke het aanschouwen uwer Godheid aanbiedt, hetwelk ons wordt afgebeeld door het ontvangen van uw heilig lichaam en kostbaar bloed gedurende dit leven.

Dit vragen wij U door de voorpraak van uwe Heilige Moeder Maria, van uwen voedstervader, den H. Jozef en van de Heilige Barbara, de patrones van een zaligen dood. Amen.

*„Ite missa est” (1) en zegen.
Hemelvaart van Jezus.*

Zegen, o Heer, de goede voornemens van mij en van allen, die hier tegenwoordig zijn. Zegen mijne dierbare ouders, bloedverwanten en vrienden, den Paus, de Bisschoppen en alle priesters. Zegen ook de zielen in het vagevuur. Dit vraag ik U *in den naam des Vaders en des Zoons en des H. Geestes. Amen.*

*Het laatste Evangelie.
Zending van den H. Geest.*

Goddelijk Woord, Licht der menschen, Zon der gerechtigheid, verdrijf door uwe heldere stralen de duisternissen mijner ziel. De wereld, die Gij geschapen en verlost hebt, het menschedom heeft U niet gekend; maar ik ben zoo gelukkig U te kennen en te bezitten. Doch wat zal mij de glans van uw licht

(1) Gij kunt gaan, het offer is volbracht.

baten, zoo ik den weg niet bewandel, waarop Gij mij zijt voorgedaan? Wat voordeel zal ik trekken uit den schat van genaden, waarmede Gij mij verrijkt hebt, indien ik hem verkwist? O Jezus, die vol genaden en waarheid zijt, prent in mijn geest de waarheid, die mij verlicht; stort in mijn hart de genade, die mij heiligt. Geef, dat ik uwe deugden navolge. *Jezus, zachtmoedig en ootmoedig van Harte, maak mijn hart gelijk aan het uwe.* Maak, dat ik U meer en meer behage, dankbaar zij voor uwe groote weldaden, om eens het geluk te hebben, U eeuwig te bezitten in het verblijf der zaligen.

—

Dankgebed.

Hartelijk dank, o mijn God, voor de groote weldaad, die gij mij hebt verleend door het bijwonen van dit H. Misoffer. Het verheugt mij, dat ik hierdoor U op eene waardige wijze heb kunnen dan-

ken voor de onschatbare gunst,
die ik dezen morgen in de H.
Communie heb mogen ontvangen.

Alle dagen mijns levens zal ik
uwe goedheid prijzen en heden
wensch ik elk oogenblik met liefde
te herhalen: Geloofd, gedankt en
geprezen zij Jezus in het Aller-
heiligste Sacrament des Altaars!

Gebeden onder het Lof.

Lofzang

VAN DEN H. THOMAS VAN AQUINE. (I)

Geborgen Godheid, U aanbidt mijn
hart,
U, die in deez' schijnsels oversluierd wordt,
'k Geef mij gansch gevangen voor uw
Majesteit,
Zinkend bij 't aanschouwen, in mijn macht-
loosheid.

Oogen, smaak en voelen falen in deez' stond,
Maar 't geloovig hooren biedt ons vasten
grond,

(I) „Adore Te,” vertaald door T. Stok-
vis, S. J.

Ik geloof de leere, van Gods Zoon gehoord;
Niets is zoo onfeilbaar als het Waarheids-
woord.

Aan het kruis verborg zich 't God-zijn
slechts alleen;
Maar hier is het mensch-zijn schuilende
meteen,
Toch geloof ik beiden, en belijd ze mee
Met den goeden moorder in een zelfde beê.

Ik aanschouw, als Thomas, uwe wonden
niet,
Maar Gij zijt mijn God toch, wien ik hulde
bied,
Leer me in U gelooven, in U hopen, Heer,
En U vurig minnen, immer, immer meer.

O Gedachtnisteecken van des Heeren dood!
Levend, en den stervling levend makend
brood,
Geef mijn arme ziele, dat zij door U leev',
En meer hongrend immer naar U henen
streev'!

Pelikaan van liefde, Jezus naamloos goed,
Wasch mij van mijn smetten in uw godlijk
bloed;
Één, een enkle druppel kan het wijd heelal
Zuiveren van zonden, eindloos in getal.

in de woestijn, geringschatting voor dit hemelsch Manna. Tot eereboete voor zoo verregaande lauwheid, offer ik U het allerkostbaarst bloed op, dat uit de wonde van uwen linkervoet is gevloeid. En terwijl ik met mijnen geest in deze wonde rust, herhaal ik duizend en duizend malen :

Geloofd en gedankt zij te allen tijde het allerheiligst en allerverhevenst Sacrament :

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader enz.

II. **I**k aanbid U met diepen eerbied, o mijn Jezus. Ik geloof, dat Gij in dit allerheiligste Sacrament tegenwoordig zijt, en ik maak de meening door deze daad van aanbidding U eerherstel te geven voor de ondankbaarheid van zoo vele christenen, die U niet vergezellen en ternauwernood een uitwendig teeken van aanbidding waardig keuren, wanneer zij zien, hoe Gij naar de zieken wordt ge-

dragen om dezen tot troost en tot teerspijze te zijn op den weg naar de eeuwigheid. Tot eereboete van zooveel koelheid, bied ik U aan het allerkostbaarst bloed, dat uit de wonde van uwen rechtervoet is gevloeid. En terwijl ik met mijnen geest in deze wonde rust, herhaal ik duizend en duizend malen:

Geloofd en gedankt zij te allen tijde het allerheiligst en allerverhevenst Sacrament.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader enz.

III. **I**k aanbid U met diepen eerbied, o mijn Jezus, waarachtig brood des eeuwigen levens, en ik maak de meening door deze daad van aanbidding U voldoening te geven voor zoovele wonden, die uw Hart dagelijks worden toegebracht door de onteering der kerken, waarin Gij U gewaardigt onder de sacramentele gedaanten te verblijven, om door uwe geloovigen aanbeden en bemind te

worden. Tot eereboete voor zooveel onteeringen bied ik U aan het allerkostbaarst bloed, dat uit de wonde uwer linkerhand is gevloeid. En terwijl ik met mijnen geest in deze wonde rust, herhaal ik ieder oogenblik :

Geloofd en gedankt zij te allen tijde het allerheiligst en allerverhevenst Sacrament.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader enz.

IV. **I**k aanbid U met diepen eerbied, o mijn Jezus, levend brood, dat uit den hemel is nedergedaald, en ik maak de meening met deze daad van aanbidding U vergoeding te geven voor zoovele en zoo groote oneerbiedigheden, waaraan uwe geloovigen zich dagelijks schuldig maken, wanneer zij zonder godsvrucht de H. Mis bijwonen, waarin gij uit eindelooze liefde, ofschoon op onbloedige wijze, hetzelfde offer vernieuwt, dat Gij wel eer voor onze zaligheid op den

Calvariëberg hebt opgedragen. Tot eereboete voor zooveel ondankbaarheid offer ik U het allerkostbaarst bloed op, dat Gij uit de wonde uwer rechterhand hebt gestort. En terwijl ik mij in den geest in deze heilige wonde verberg, vereenig ik mijne stem met die der Engelen, die U eerbiedig omringen, met hen zeggende:

Geloofd en gedankt zij te allen tijde het allerheiligst en allerverhevenst Sacrament.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader enz.

V. **I**k aanbid U met diepen eerbied, o mijn Jezus, waarachtig zoenoffer voor onze zonden, en ik offer U deze daad van aanbidding op ter vergoeding voor de heiligschennende beledigingen, welke zooveel ondankbare christenen U aandoen, die tot U durven naderen en U in de H. Communie ontvangen met doodzonde op hun geweten. Tot eereboete voor zoo-

veel gruwelijke heiligschennissen offer ik U op de laatste druppelen van het allerkostbaarst bloed, die uit de wonde uwer heilige zijde zijn gevloeid. En terwijl ik mij in deze wonde verberg, aanbid, zegen en bemin ik U, en herhaal ik met alle zielen, die van eerbied voor het allerheiligst Sacrament zijn doordrongen, zonder einde:

Geloofd en gedankt zij te allen tijde het allerheiligst en allerverhevenst Sacrament.

Onze Vader. Wees gegroet. Eere zij den Vader enz.

Smeekgebed.

Gebarmhartige Jezus, dien ik dezen morgen in mijn hart heb mogen ontvangen, ik verlang in het vervolg U getrouw te dienen en alle zonden te vluchten. Geef, dat ik mijne ziel niet meer verpande aan de wereld en hare vergankelijke goederen; maar U alléén aanhange. Gij toch zijt mijn

Zaligmaker, mijn Aanvoerder, mijn
Geneesheer, mijn Meester, mijn
Vriend, mijn Vader.

O konde ik U mij zelven als
eene levende offerande opdragen!
Ten minste bied ik U aan al mijne
gedachten, mijne woorden, mijne
werken.

Doch, o Heer, al ben ik van
goeden wil, zonder uwe genaden
kan ik niets. Ik ben een zwak
mensch, en evenals uw leerling,
de H. Paulus, moet ik mij beklagen,
dat ik in mijn lichaam eene aan-
sporing tot zinnelijkheid gewaar
word, die mij ten val zou kunnen
brengen. Daarom, o Heer, richt
ik mijne oogen tot U, in den
hoogen hemel, en smee ik U
mijne zwakheid te ondersteunen.

Wanneer dan mijne vijanden mij
aanvallen, kom mij te hulp; Gij
weet hoe lichtelijk ik in deze zon-
den, in deze fouten hervat . . . ,
herhaaldelijk heb ik mij voorge-
nomen nooit meer deze zonden . . .
te bedrijven; en toch ben ik her-

vallen! Ach, o Heer, ondersteun mij door uwe genade, opdat ik in het vervolg in de bekoring *terstond* mijne toevlucht tot U neme, *terstond* de zoete namen van Jezus, Maria en Jozef aanroep, *terstond* mij den gekruisten Zaligmaker voorstelle en mij dikwijls herinnere de eeuwige waarheden, welke het H. Geloof mij voorhoudt.

O Heer Jezus Christus, Gij die zachtmoedig en ootmoedig van Harte zijt, — die U vernietigd hebt, een ellendig menschenkind gelijk geworden, en U nog dagelijks op geheimzinnige wijze vernietigt in de handen uwer priesters, — en gedurende eeuwen en eeuwen U laat bespotten en verguizen in uw liefdevol Sacrament; leer mij naar uw voorbeeld de nederigheid beoefenen, mij niet verheffen boven mijne medemenschen en gaarne de minste te zijn.

O Heer Jezus, die de gedaante van een armen dienstknecht hebt aangenomen, leer mij steeds arm

van geest zijn; bezit ik weinig tijdelijk goed, — bewaar mij dan van de onrechtvaardige begeerte naar het eigendom van anderen, — kan ik over tijdelijke goederen beschikken, — geef dan, dat ik mijn hart daaraan niet hechte, maar ze gebruike om de armen bij te staan, het H. Geloof te helpen verbreiden en andere goede werken te ondersteunen, die mij vooral belang moeten inboezemen.

O onbevlekt Lam Gods, die eene allerkuischte maagd tot moeder hebt gekozen, schenk mij een zuiver en rein hart; geef, dat ik de zuiverheid van mijn ziel en van mijn lichaam beware te midden der gevaren, die mij omringen.

O Jezus Christus, als een onschuldig lam ter dood gebracht, met smaad en verachting overladen, schenk mij den geest van geduld en zachtmoedigheid. Leer mij zachtmoedig en ootmoedig van harte zijn.

O mijn Verlosser, die ons in het

allerheiligste Sacrament eene spijze hebt bereid, die onze ziel versterkt, ons hart reinigt en in liefde ontvlamt, geef, dat ik u alléén diene, en mij niet overgeve aan overdaad in spijs en drank.

O Heer Jezus, die in den hof van Olijven in akeligen doodstrijd tot driemaal toe, nederliggende ter aarde, tot uwen hemelschen Vader hebt gebeden: Vader, niet mijn wil, maar uw wil geschiede; geef, dat ik steeds met eerbied, aandacht en volharding mijn hart in het gebed tot God moge verheffen en met eene heilige onderwerping aan den wil des Heeren, de kruisen en tegenspoeden verdrage.

Heer Jezus, die op het punt van aan het kruis te sterven, voor uwe vijanden gebeden hebt; geef, dat ik mijn naaste beminnegelijk mij zelven en naar uw voorbeeld gaarne vergiffenis schenke aan hen, die iets tegen mij misdaan hebben.

O allerzoetste Verlosser, Gij die harten en nieren doorgrondt, die

getuige zijt van al mijn doen en laten; sta mij bij met uwe genade, opdat ik de plichten van mijnen staat getrouw vervulle en vooral die deugden moge beoefenen, die mij het meest noodig zijn.

O God van barmhartigheid en liefde, ik kom U ook bidden voor degenen, die door bloedverwantschap of vriendschap met mij verbonden zijn, — voor mijne wel-doeners, — voor degenen, die, om welke reden dan ook, mijne vijanden genoemd worden, — voor alle geloovige zielen, — voor de bekeering der zondaars en ongeloo-vigen, — voor de volharding der rechtvaardigen, — voor de verheffing der H. Kerk, — voor alle Overheden, zoo wereldlijke als geestelijke, en voor al degenen, die mijne gebeden verzocht hebben.

Geef, dat allen, die nog in leven zijn, aldus hun levensloop voleinden, dat zij eenmaal de kroon der gerechtigheid, de belooning des hemels mogen ontvangen.

Zie goedgunstig neer op de zielen des vagevuurs, opdat zij uit dien akeligen kerker verlost worden, en U met de hemelingen mogen aanbidden en loven in de eeuwen der eeuwen. Amen.

Gebod tot de H. Maagd.

Maria, mijne goede Moeder, ik werp mij voor uwe voeten neder om U te danken voor de veelvuldige genaden, die ik door uwe voorspraak verworven heb. Nog slechts enkele uren geleden heb ik mij door eene oprechte biecht van mijne zonden gezuiverd, en mij gesterkt met het heilig vleesch en bloed van uwen lieven Zoon. De volle aflaat, welken ik daarna hoop verdiend te hebben, heeft mij de volledige kwijtschelding aller zondschulden aangeboden. O wat zoete vreugde gevoel ik op dit oogenblik in mijn hart! Wat zal ik gelukkig wezen, indien ik tot aan mijnen dood in dezen zaligen staat volhard.

Verkrijg mij daarom, dat ik de heilige besluiten, die ik nu voor uwe voeten neerleg, nooit vergete.

Nooit meer zal ik eene doodzonde bedrijven. Alle gelegenheden, die mij tot zonde kunnen verleiden, wil ik schuwen. Weg met alle plaatsen, met alle personen, met alle vermaken, die mij van God en van den weg der deugd kunnen verwijderen!

Intusschen, o lieve Moeder, vrees ik voor mijne zwakheid en onbestendigheid. Gij weet, hoe ik dikwijls voornemens heb gevormd, die ik niet ten uitvoer bracht. Daarenboven, de wereld is zoo bedorven en vol gevaren, de helsche vijand zoo listig om mij tot zonden te verlokken, zoo woedend als hij ziet, hoe mijne ziel aan zijne handen ontruikt is en in staat van genade leeft.

O Gij, de moeder der volharding, help mij; sta mij bij in alle gevaren. Geef, dat ik in de bekoring *aanstonds* uw heiligen naam met dien van Jezus en den H. Jozef aanroepe.

*Jezus, Maria, Jozef staat mij bij, Jezus,
Maria, Jozef, redt mijne ziel, dit zij
mijne bede in leven en sterven.
Amen.*

Zegen met het Allerheiligste.

Anbidden wij dan, eerbiedig neergebogen, dit verheven Sacrament: de eeredienst der Oude Wet wijke voor dien der Nieuwe: het geloof vulle aan, wat buiten het bereik der zintuigen valt.

Lof en jubelzang, heil, eer en alvermogen, zoowel als zegening, zij den Vader en den Zoon; aan Dengene, die van Beiden voortkomt zij gelijke lof gebracht.

v. Gij hebt hun een brood van den hemel gegeven,

r. Dat allerlei aangenamen smaak had.

L a a t o n s b i d d e n .

God, die ons in dit wonderbaar Sacrament de gedachtenis van uw lijden hebt nagelaten;

geef ons, smeeken wij U, de heilige geheimen van uw lichaam en bloed zóó te vereeren, dat wij de vrucht uwer verlossing voortdurend in ons mogen ontwaren. Die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

(100 dagen aflat, eenmaal daags).

—
„**Laudate Dominum.**”

„**L**ooft den Heer, alle natiën!
looft Hem alle volkeren.

Want groot in zijne barmhartigheid jegens ons, en eeuwig duurt des Heeren trouw.

Glorie zij den Vader”, enz.

Oefening van den Heiligen Kruisweg.

O Jezus, beminnelijke Verlosser, ootmoedig in uwe heilige tegenwoordigheid neergeknielt, kom ik mijn dank betuigen voor de onwaardeerbare genade der verlossing en U bidden om vergiffenis mijner menigvuldige zonden en misslagen. Het spijt mij van harte, dat ik U zoo dikwijls heb beledigd door mijne zonden; niet alleen omdat ik daardoor de eeuwige straffen der hel verdiend heb en den hemel heb verloren, maar vooral, omdat ik U, die het hoogste goed zijt, daar-

door heb vergramd. Nooit zal ik eene groote zonde meer bedrijven!

O Heer, geef dat ik deze Kruiswegeroefening met eerbied en aandacht moge verrichten en al de aflaten moge verdienen, die de H. Kerk er aan verbonden heeft.

O Maria! bid voor mij, opdat ik den Kruisweg met dezelfde gevoelens volge, waarmede gij hem zoo dikwijls bewandeld hebt.

O Engel Gods, die mijn bewaarder zijt, aan wiens zorg ik door de opperste Goedheid ben toevertrouwd, gewaardig u mij te verlichten, te bewaren, te geleiden en te besturen. Amen. (100 dagen afl.)

EERSTE STATIE.

Jezus wordt ter dood veroordeeld.

Wij aanbidden U, Christus, en loven U,

Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld verlost hebt.

Dadat onze Heer Jezus Christus gegeeseld en met doornen gekroond is, wordt Hij door den heidenschen landvoogd veroordeeld om aan het kruis te sterven. Pilatus weet zeer goed, dat Jezus onschuldig is; maar de ellendige vrees van aan de menschen, aan den keizer te mishagen, doet hem een onrechtvaardig doodvonnis uitspreken.

Helaas! hoe dikwijls ben ik ook lafhartig geweest! Hoe dikwijls heb ik gezondigd, om niet aan de menschen te mishagen! Hoe dikwijls heb ik uit laffe vrees voor de menschen verwaarloosd de Heilige Sacramenten te ontvangen en andere goede werken te verrichten.

O Jezus, versterk mij door uwe genade, om voortaan het menschelijk opzicht te verachten en onbeschroomd uwen heiligen wil te volbrengen.

Onze Vader. Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons, zondaars, genadig.

Dat de zielen der overledenen door Gods barmhartigheid in vrede rusten. Amen.

TWEEDE STATIE.

Jezus neemt het kruis op zijne schouders.

Wij aanbidden U, enz.

Zie, hoe Jezus met liefde het zwaar en pijnlijk kruis omhelst, en daarmede beladen zich op weg begeeft naar Calvarië. Geene klacht laat Hij hooren, maar in alles wil Hij den wil zijns hemelschen Vaders eerbiedigen.

Ja, lieve Jezus, ik wil naar uw voorbeeld mijn kruis dragen. Tot voldoening der menigvuldige lauwheden en onverschilligheden, waaraan ik mij vooral ten opzichte van het Allerheiligste Sacrament heb schuldig gemaakt, wil ik mij in

ziekte en tegenspoed, in bekoringen en moeilijkheden, en in alles aan uwen heiligen wil onderwerpen.
Onze Vader, enz.

DERDE STATIE.

*Jezus valt voor de eerste maal
onder het kruis.*

Wij aanbidden U, enz.

Jezus vervolgt zijnen weg naar Calvarië, terwijl zijne vijanden Hem lasteren, beschimpen en met eene duivelsche wreedheid mishandelen. Afgemat door pijnen naar ziel en lichaam valt Hij onder zijn kruis ter aarde neder. O Jezus! met recht spreekt Gij ons toe: „*Leert van Mij, dat Ik zachtmoedig en ootmoedig van harte ben,*” want zie, Gij laat U vernederen als een aardworm, zonder het minste woord te spreken. En ik, ik kan niets verdragen en ben zoo hoovaardig! — Genadige Jezus, schenk

mij vergiffenis, ik wil mij beteren en vooral bij het ontvangen van uw H. Sacrament in diepe nederigheid aan uwe voeten nederknielen.

Onze Vader, enz.

VIERDE STATIE.

*Jezus ontmoet zijne bedroefde
Moeder.*

Wij aanbidden U, enz.

Maria was heengesneld naar den weg, dien Jezus volgen moest om den Calvariëberg te bereiken. Daar ziet zij Hem naderen, beladen met het schandelijk kruishout, en van het hoofd tot de voeten met bloed overdekt. Wat droevige ontmoeting!

O Jezus, o Maria, ik heb door mijn zondig leven uwe Heilige Harten met droefheid overladen. Doe mijn hart ontvlammen in liefde tot U, opdat het zich niet hechte aan de aarde en hare vergankelijke

schijngoederen, maar U alleen be-
minne. O Jezus, o Maria, liever
sterven dan U nog door de zonde
te bedroeven!

Onze Vader, enz.

VIJFDE STATIE.

*Simon van Cyrene wordt gedwon-
gen het kruis te dragen.*

Wij aanbidden U, enz.

De Joden zien, dat de Zalig-
maker uitgeput is van krachten
en vreezen, dat Hij bezwijken zal,
voordat Hij als slachtoffer hunner
woede gekruisigd wordt. Daarom
dwingen zij Simon, een vreemde-
ling, Jezus' kruis te helpen dragen.

Gaarne, o goede Jezus, zou ik
in plaats van Simon uw kruis heb-
ben gedragen en aldus uw lijden
eenigszins verlicht hebben. Dit
was mij niet gegeven; doch ik
kan U op andere wijze dienen.
Ik zal mij tegen het kwaad ver-

zetten, als ik uwen heiligen Naam of uwen H. Godsdienst hoor lasteren, als ik tegen de zuiverheid of tegen de eer van den naaste hoor spreken. Ik zal een goed voorbeeld geven door dikwijls waardig en godvruchtig de Heilige Sacramenten te ontvangen en in de kerk mij steeds eerbiedig te gedragen.

Vergeef het mij, dat ik tot nu toe zoo lafhartig ben geweest, en zoo weinig voor uwe eer heb durven doen.

Onze Vader, enz.

ZESDE STATIE.

*Veronica droogt het aangezicht
van Jezus af.*

Wij aanbidden U, enz.

Veronica, eene kloeke vrouw, dringt door de rijen der soldaten heen, om haren goddelijken Meester van nabij te zien. Hoe is Hij met

stof, zweet en bloed bedekt! Haar hart breekt van medelijden. Zij nadert tot Jezus en droogt zijn aanbiddeijk gelaat af, dat in haren doek geprent blijft.

Hoe dikwijls, o Jezus, kan ik U dergelijken troost verschaffen door godvruchtige werken te verrichten tot lansen der zielen van het vagevuur en tot bekeering der zondaars. Geef, dat ik dikwijls tot deze doeleinden mijne heilige Communie en de H. Mis opdrage.

Onze Vader, enz.

ZEVENDE STATIE.

*Jezus valt voor de tweede maal
onder het kruis.*

Wij aanbidden U, enz.

Met helse woede vallen de beulen aanhoudend tegen Jezus in vervloeking en verwenschingen uit. Zij slaan, stampen en dwingen Hem zijn weg te vervolgen. Jezus

doet nog eenige stappen, wankelt en valt ten tweeden male neder.

O goede Jezus, door dezen tweeden pijnlijken val wildet Gij boeten voor mijn gedurig hervallen in de zonden. Ja, ik beken, dat ik ontrouw ben geweest en vraag U opnieuw vergiffenis van al mijne zonden, vooral van die ik door oncerbiedigheid en onteering van het Allerheiligste bedreven heb.

Ik zal alle gevaren en gelegenheden van zonde vluchten en mij beteren.

Onze Vader, enz.

ACHTSTE STATIE.

Jezus vermaant de weenende vrouwen.

Wij aanbidden U, enz.

Enige godvruchtige vrouwen zien Jezus in dien allerellendigsten toestand en worden tot tranen toe bewogen. Jezus zegt haar: „Indien

met het groene hout zoo wordt gehandeld, wat zal er dan met het dorre geschieden?"

Indrukwekkende woorden, ook voor mij, o mijn Jezus. Handelt men zoo met U, wat zal er dan van mij geworden? Van mij, die zooveel kwaad gedaan heb en de schuld van al uw lijden ben? Zal ik eens als een dor hout in het helsche vuur geworpen worden? O neen, mijn God, kastijd mij in dit leven, maar spaar mij in de eeuwigheid. Geef mij tijd en genade om alles goed te maken, wat ik ooit tegen U misdaan heb, vooral door oneerbiedigheid in uw heilig huis, door lauwheid en onverschilligheid jegens uwe Heilige Sacramenten. Ik wil U voortaan oprecht beminnen en mijne zonden door boetvaardigheid uitwischen.

Onze Vader, enz.

NEGENDE STATIE.

*Jezus valt voor de derde maal
onder het kruis.*

Wij aanbidden U, enz.

Zie, hoe de beulen Jezus slaan en stooten, om Hem spoediger den smartelijken weg te doen vervolgen. Zijn wil is goed, maar de krachten ontbreken Hem. Hij kan nauwelijks den eenen voet voor den anderen zetten en valt weldra, onder een vloed van tranen en badend in zijn bloed, ten derden male ter aarde neder.

O Jezus, uwe goedheid overtreft mijne boosheid. Zal ik den moed laten zinken? Neen, met eene vaste hoop en een onbeperkt vertrouwen zal ik mij tot uwe oneindige barmhartigheid wenden en vooral dikwijls voor het Allerheiligste Sacrament nederknielen en het zoenoffer der H. Mis bijwonen.

Barmhartigheid dus, o mijn Jezus,
barmhartigheid.

Onze Vader, enz.

TIENDE STATIE.

*Jezus wordt van zijne kleederen
beroofd en met gal gelaafd.*

Wij aanbidden U, enz.

Jezus is gekomen op de plaats waar
Hij gaat sterven. De beulen bie-
den Hem een walgelijken drank aan,
wijn met gal vermengd. Ook rukken
zij Hem de kleederen af waardoor
al zijne wonden opnieuw worden
opengereten en zijn bloed met
stroomen nedervloeit.

Dit alles lijdt Gij, o Jezus, tot
uitboeting mijner zinnelikheden en
onzedigheden. Geef, dat ik in het
vervolg alle overdaad in spijs en
drank vermijde, mij niet aan de
minste zonde tegen de heilige
deugd van zuiverheid plichtig make,
en vergeef mij alles, wat ik op dit

punt misdaan heb. Laat mij door de H. Communie, het brood der Engelen, alle bekoringen tegen de zuiverheid overwinnen.

Onze Vader, enz.

ELFDE STATIE.

Jezus wordt gekruisigd.

Wij aanbidden U, enz.

Jezus wordt als een onschuldige lam op de slachtbank neergeworpen. De beulen grijpen zijne gezegende handen en voeten vast; met een wreed geweld rekken zij armen en beenen uit en hechten hun slachtoffer met plumpe nagelen aan het kruis. Dan heffen zij dit op en met een geweldigen schok valt het neder in den kuil.

O mijn gekruiste Zaligmaker, onthecht mijn hart van de schepselen, van de wereld, hare ijdelheden en valsche vermaken. Hecht mij aan U door den band der liefde;

geef, dat ik vooral door het ontvangen der H. Communie meer en meer U leere beminne en U nooit verlate.

Onze Vader, enz.

TWAALFDE STATIE.

Jezus sterft aan het kruis.

Wij aanbidden U, enz.

Da drie uren in de ongehoordste pijnen aan het kruis te hebben gehangen, beveelt Jezus zijne ziel aan zijn hemelschen Vader, buigt het hoofd en sterft.

O goede Jezus, ik hoor U stervende vergiffenis schenken aan uwe moordenaars en vijanden. Naar uw voorbeeld vergeef ik alle ongelijk, door wie dan ook mij aangedaan. Tegelijk met den laatsten druppel van uw goddelijk bloed schenkt Gij mij uwe Moeder Maria. Ik van mijnen kant geef U mijne ziel en al wat ik bezit. Ik wil voortaan voor U

leven, op dat ik in mijn stervensuur, na het waardig ontvangen der HH. Sacramenten, de zoete woorden moge hooren, die Gij stervend tot den goeden moordenaar gezegd hebt: „Heden zult gij met Mij zijn in het paradijs.”

Onze Vader, enz.

DE RTIENDE STATIE.

Jezus wordt afgenomen van het kruis.

Wij aanbidden U, enz.

Twee leerlingen nemen het levenloos lichaam van Jezus van het kruis af en leggen het eerbiedig neder op den schoot zijner bedrukte Moeder. Met eene onbeschrijflijke liefde omhelst Maria haren lieven Zoon en drukt Hem aan haar hart.

Ziedaar een voorbeeld voor ons, hoe wij met vurige liefde en diepe godsvrucht het lichaam en bloed van Jezus in de H. Communie

moeten ontvangen. O goede Moeder Maria, verwerf voor mij deze schoone gevoelens als ik het overgroot geluk heb tot de H. Tafel te naderen.

Onze Vader, enz.

VEERTIENDE STATIE.

*Jezus wordt in een nieuw graf
begraven.*

Wij aanbidden U, enz.

Het heilig lichaam van Jezus wordt door de twee leerlingen gebalsemd, in een helder doods-kleed gewikkeld en neergelegd in een nieuw steenen graf, waaruit Hij weldra zal verrijzen.

Ook ik zal eenmaal sterven en begraven worden. Geef mij, o mijn Zaligmaker, de genade, om gedurende dit kortstondig leven mijne christelijke plichten met ijver te vervullen, dikwijls uwe Heilige Sacramenten te ontvangen en in

uwen dienst getrouw te volharden. Dan zal ik den dood der rechtvaardigen sterven en aldus op den grooten oordeelsdag luisterrijk uit mijn graf opstaan.

Onze Vader, enz.

Bemerkingen.

1°. Het is niet noodzakelijk, om de aflaten te verdienen, hierbij nog andere gebeden te voegen. Nochtans bidt men gewoonlijk zes Onze Vaders en zes Wees gegroeten en even zoovele malen „Glorie zij den Vader” tot intentie van Z. H. den Paus.

Zij die het blauwe scapulier der Onbevleete Ontvangenis van Maria dragen, kunnen daardoor verschillende volle en gedeeltelijke aflaten verdienen.

2°. Zeer loffelijk ook is het, al onze voldoeningen en aflaten te stellen in de handen van Maria, opdat zij die naar welgevallen aan de geloovige zielen toevoege.

**Litanie van het Allerheiligste
Sacrament.**

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God, hemelsche Vader, ontferm U
onzer.
God, Zoon, Verlosser der wereld,
God, Heilige Geest,
Heilige Drievuldigheid, één God,
Levend brood, uit den hemel
nedergedaald,
Verborgten God en Zaligmaker,
Tarwe der uitverkorenen,
Wijn, die maagden voortbrengt,
Voortreffelijk brood en wellust
der koningen,
Altijddurende offerande,
Zuiver spijsoffer,
Lam zonder vlek,

Ontferm U onzer.

Allerzuiverste maaltijd, ontf. U onz.
Spijs der Engelen,
Verborgen manna,
Gedachtenis van Gods won-
deren,
Bovennatuurlijk brood,
Woord, dat vleesch geworden
zijt en onder ons woont,
Heilige Hostie,
Kelk der zegening,
Geheim des geloofs,
Hoogwaardig en uitmuntend
Sacrament,
Allerheiligste offerande,
Zoenoffer voor levenden en
dooden,
Hemelsch behoedmiddel tegen
de zonden,
Wonder van Gods wonderen,
Allerheiligste gedachtenis van
het lijden des Heeren,
Geschenk, dat alle volheid te
boven gaat,
Voortreffelijk gedenkteeken der
goddelijke liefde,
Overvloeiende bron van Gods
milddadigheid,

Ontferm U onzer.

Hoogheilig en wonderbaar geheim,
 ontferm U onzer.
 Krachtige spijs der onsterfelijk-
 heid,
 Aanbiddelijk en levendmakend
 Sacrament,
 Onbloedige offerande,
 Allerzoetste maaltijd, waarbij de
 Engelen tegenwoordig zijn en
 dienen,
 Teeken van genade,
 Band van liefde,
 Offeraar en offerande,
 Verkwikking der heilige zielen,
 Teerspijze dergenen, die in den
 Heer sterven,
 Onderpand der toekomstige
 glorie,
 Wees genadig, spaar ons, Heer.
 Wees genadig, verhoor ons, Heer.
 Van het onwaardig nuttigen uws
 lichaams en bloeds, verlos ons,
 Heer.
 Van de begeerlijkheid der oogen,
 verlos ons, Heer.
 Van de hoovaardij des levens,
 verlos ons, Heer.

Ontferm U onzer.

Van alle gevaren der zonde, verlos ons, Heer.

Van alle oneerbiedigheid en misbruik ten opzichte van dit hoogwaardig Sacrament,

Van alle zwakheden en zonden, die de heerlijke uitwerkselen van dit aanbiddelijk Sacrament kunnen vermindere-
ren en beletten,

Door de groote begeerte, die Gij gehad hebt om dit Paaschlam met uwe leerlingen te eten,

Door den diepen ootmoed, waarmee Gij de voeten uwer leerlingen gewasschen hebt,

Door de vurigste liefde, waarmee Gij dit goddelijk Sacrament hebt ingesteld,

Door uw dierbaar bloed, dat Gij ons op het altaar hebt nagelaten,

Door de vijf wonden, die Gij in uw allerheiligst lichaam voor ons ontvangen hebt,

Wij, zondaren, wij bidden U, verhoor ons.

Verlos ons, Heer.

Dat het U behage, het geloof, den
eerbied en de godsvrucht jegens
dit wonderbaar Sacrament in
ons te onderhouden en te ver-
meerderen, wij bidden U, ver-
hoor ons.

Dat het U behage, ons door
eene oprechte belijdenis onzer
zonden tot het dikwijls nutti-
gen dezer geestelijke spijs te
bereiden,

Dat het U behage, ons van
alle ketterij, ongeloofigheid
en verblindheid des harten
te bevrijden,

Dat het U behage, ons aan de
kostbare en hemelsche vruch-
ten van dit Sacrament deel-
achtig te maken,

Dat het U behage, ons in het
uur des doods met deze
hemelspijze voor de reis naar
de eeuwigheid te versterken,

Zoon Gods,
Lam Gods, dat wegneemt de
zonden der wereld, spaar ons,
Heer.

Wij bidden U, verhoor ons.

Lam Gods, dat wegneemt de
zonden der wereld, verhoor ons,
Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de
zonden der wereld, ontferm U
onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Christus, ontferm U onzer.

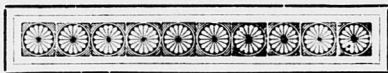
Heer, ontferm U onzer.

v. Heer, verhoor mijn gebed.

R. En mijn geroep kome tot U.

Laat ons bidden.

O God, die ons in het wonder-
baar Sacrament de gedachtenis van
uw heilig lijden hebt nagelaten,
geef, bidden wij U, dat wij de
heilige geheimen van uw lichaam
en bloed zoo vereeren, dat wij de
vrucht uwer verlossing altijd in
ons mogen gevoelen. Die leeft en
heerscht met God den Vader in
de eenheid des H. Geestes God,
in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

Litanie van het H. Hart van Jezus.

Heer, ontferm U onzer.
Christus, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
Christus, hoor ons.
Christus, verhoor ons.
God, hemelsche Vader, ontferm U
onzer.
God Zoon, Verlosser der wereld,
God, Heilige Geest,
Heilige Drievuldigheid, één God,
Hart van Jezus, den Zoon van
den eeuwigen Vader,
door den H. Geest gevormd
in den schoot der Moeder-
maagd Maria,
met het Woord Gods zelf-
standig vereenigd,
oneindig in majesteit,

Ontferm U onzer.

Hart van Jezus, heilige Tempel van
God, ontferm U onzer.

verblijfplaats des Aller-
hoogsten,

woonplaats van God en deur
des hemels,

brandende vuuroven van
liefde,

bewaarplaats van rechtvaar-
digheid en liefde,

vol goedheid en liefde,

grondelooze diepte aller
deugden,

allen lof overwaardig,

koning en middelpunt aller
harten,

waarin alle schatten van
wijsheid en wetenschap
aanwezig zijn,

waarin de Godheid ten volle
woont,

waarin de Vader zijn wel-
behagen heeft genomen,

van wiens volheid wij allen
ontvangen hebben,

verlangen der eeuwige
heuvelen,

Hart van Jezus,

Ontferm U onzer.

Hart van Jezus, vol medelijden en
barmhartigheid, ontferm U onzer.
milddadig jegens allen, die
U aanroepen,
bron van leven en heiligheid,
verzoening voor onze zonden,
met smaad overladen,
om onze misdaden ver-
pletterd,
gehoorzaam geworden tot
den dood,
met eene lans doorstoken,
bron van alle vertroosting,
ons leven en onze verrijzenis,
onze vrede en onze ver-
zoening,
zoenoffer voor de zonden,
heil van hen, die op U
hopen,
hoop van hen, die in U
sterven,
vreugde aller heiligen,
Lam Gods, dat wegneemt de
zonden der wereld, spaar ons,
Heer!
Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, verhoor ons, Heer!

Ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden
der wereld, ontferm U onzer.

v. Jezus, zachtmoedig en oot-
moedig van Harte,

R. Maak ons hart gelijk aan uw
Hart.

Laat ons bidden.

Almachtige eeuwige God, zie
neder op het Hart van uwen aller-
liefsten Zoon, en op den lof en
de voldoeningen, die Hij U heeft
aangeboden, in naam van alle
zondaars, en schenk hun, terwijl
zij uwe barmhartigheid afsmeeken,
genadig de vergiffenis der zonden,
in den naam van denzelfden Jezus
Christus, uwen Zoon, die met U
leeft en heerscht in de eenheid des
H. Geestes God, door alle eeuwen
der eeuwen. Amen.

Schietgebeden.

Zoet Hart van Jezus, maak dat
ik U immer meer en meer
beminne.

(300 d. afl., telkens. 26 Nov. 1876.)

Mijn Jezus, barmhartigheid.

(100 d. afl., telkens. 24 Sept. 1846.)

Allerzoetste Jezus, wil mij geen
Rechter, maar een Zaligmaker zijn.

(50 d. afl., telkens. 11 Aug. 1851.)

Bemind zij overal het H. Hart
van Jezus.

(100 d. afl., eens daags. 23 Sept. 1860.)

Jezus, mijn God, ik bemin U
bovenal.

(50 d. afl., telkens. 7 Mei 1854.)

Jezus, zachtmoedig en ootmoe-
dig van Harte, maak mijn hart ge-
lijk aan het uwe.

(300 d. afl., eens daags. 25 Jan. 1868.)

Zoet Hart van Maria, wees mijn
heil.

(300 dag. afl., telkens. 27 Nov. 1876.)

Verschillende Gebeden.

Gebed tot den H. Jozef.

Gheilige Jozef, Bewaker en Vader der maagden, aan wiens trouwe hoede Christus Jezus, de onschuld zelve en de Maagd der maagden zijn toevertrouwd geweest, ik bid en smEEK U door Jezus en Maria, die U zoo dierbare panden, maak, dat ik van alle onzuiverheid bewaard, met een onbesmeurd hart en een zuiver lichaam Jezus en Maria te allen tijde allerzuiverst moge dienen. Amen.

(100 dagen aflat, eens daags.)

H. Jozef, vriend van het H. Hart, bid voor ons.

(100 dagen aflat, eens daags.)

Gebed tot den H. Aloysius.

O heilige Aloysius, met engelachtige deugden versierd, ik, uw trouwe, ofschoon zeer onwaardige dienaar, beveel u op eene bijzondere wijze aan de zuiverheid van mijne ziel en van mijn lichaam. Ik bid u door uwe engelachtige zuiverheid, mij aan te bevelen bij Jezus Christus, het Lam zonder vlek, en bij zijne allerheiligste Moeder, de Maagd der maagden, en mij de gratie te verwerven van alle zonde bevrijd te worden.

Laat niet toe, dat ik mij ooit door eenige zonde van onzuiverheid besmeure; maar wanneer gij mij aan de bekoring of het gevaar van zonde zult zien blootgesteld, verwijder dan uit mijn hart alle onkuische genegenheden; wek in mij op de herinnering aan de eeuwigheid en aan den gekruisigden Jezus; druk in mijn hart het gevoel eener heilige vreeze Gods, en ontsteek in mij het vuur der goddelijke liefde,

opdat ik u navolgende op aarde,
moge verdienen met u in den hemel
het bezit van God te genieten.

Amen.

Onze vader. Wees gegroet. Glorie
zij den Vader, enz.

(100 dagen aflat, eens daags.)

**Gebed tot de H. Agnes,
Maagd en Martelares.**

Gallerzoetste Heer Jezus Christus,
bron aller deugden, beminnaar
der maagden, machtige overwinnaar
der duivels, gestreng verdelger der
ondeugden, ach, werp een gena-
digen oogslag op mijne zwakheid
en verleen mij door de tusschen-
komst der gelukzalige Moeder de
Maagd Maria, en van uwe welbe-
minde bruid, de eerbiedwaardige
maagd en martelares de H. Agnes, de
bovennatuurlijke hulp uwer genade,
opdat ik de aardsche dingen wete
te minachten en de hemelsche te
beminnen; te weerstaan aan de
ondeugden en bekoringen; mij stand-

vastig te houden in de deugd, en niet de eerbewijzingen te zoeken; de vermaken te vermijden; de zonden te beweenen, die ik het allergrootst ongeluk heb gehad te bedrijven; de gevaarlijke gelegenheden te vluchten en mij daarvan verre verwijderd te houden; mij van alle slechte gewoonten te onthouden; omgang te hebben met de goeden en in het goede te volharden, en dat ik op deze wijze door de gaaf uwer genade verdiene de onvergankelijke kroon des eeuwigen levens te bezitten met de H. Agnes en alle heiligen gedurende de gansche eeuwigheid. Zoo zij het.

(100 dagen aflaat, eens daags.)

Gebed om een zaligen levensstaat.

Barmhartige God, doe mij kennen in welken staat Gij wenscht dat ik U diene; verlicht mijn verstand opdat ik dat beroep kieze, in hetwelk ik het zekerst mijne zaligheid zal bewerken.

O heilige Geest, trek mij door uwe goddelijke ingevingen tot dien staat des levens, in welken ik U het meest behagen zal.

O heilige Maagd, verwerf voor mij de genade van den staat te mogen kennen, waarin uw welbeminde Zoon wil, dat ik Hem diene.

Mijn heilige Engelbewaarder, sta mij bij in de verkiezing van eenen staat, om steeds als een gehoorzaam kind, overeenkomstig den wil van God te handelen en mijne zaligheid te bewerken. Amen.

Gebod tot de H. Barbara.

Heilige Barbara, bijzondere patro-
nes en beschermster der ster-
venden, die van God boven andere
heiligen het voorrecht hebt verkregen
om zieken en stervenden bij te
staan, bid voor mij, opdat ik uit
deze wereld niet scheide zonder de

laatste heilige Sacramenten waardig te hebben ontvangen. Amen.

Gebed tot verkrijging van een zaligen dood.

 Maria zonder de erfsmet ontvangen, bid voor ons, die tot U vluchten. O toeverlaat der zondaren, moeder der stervenden, wil ons niet verlaten in het uur van onzen dood, maar verkrijg voor ons eene volmaakte droefheid, een oprecht berouw, de vergeving onzer zonden, het waardig ontvangen der allerheiligste Teerspijze, de versterking van het Sacrament des laatsten Oliesels, opdat wij alzoo waardig kunnen verschijnen voor den troon van den rechtvaardigen maar ook barmhartigen Rechter, onzen God en Zaligmaker. Amen.

(100 dagen aflaat, eens daags.

Pius IX. 11 Maart 1856.)

**Gebed om de genade der
volharding.**

(Naar den H. Alphonsus.)

Mijn God ik dank U, dat Gij, gelijk ik hoop, al de beledigingen hebt vergeven, die ik U heb aangedaan. Ik bemin U boven alles, en het spijt mij meer dan eenig kwaad, dat ik uwe oneindige Majesteit zoo versmaad heb. Ik maak het voornemen liever te sterven, dan U ooit weder te vergrammen; doch ik vrees wegens mijne zwakheid andermaal uwe genade te verliezen. Ach, ik bid U door de verdiensten van Jezus Christus, laat niet toe, dat ik ooit weder in uwe ongenade valle. En laat Gij, o Jezus, mijn Verlosser, dewijl Gij aan het kruis gestorven zijt om mij zalig te maken, alzoo niet toe, dat ik mij van U gescheiden zie.

Mijn Jezus, mijn Jezus, verhoor mij, laat niet toe, dat ik van U gescheiden worde. Dit hoop ik door het bloed, dat Gij met zoo-

veel smart voor mij hebt vergoten.
 En Gij, mijne Moeder en mijne
 hoop, Maria bid voor mij: en als
 Gij mij door eenige bekoring ziet
 aangevallen, verwerf mij dan de
 genade, om aanstonds mijne toe-
 vlucht te nemen tot uwen Zoon,
 met de woorden: *Help mij, mijn*
Jezus! Mijne moeder, sta mij bij,
opdat ik God niet verlieze! Dus-
 doende hoop ik te sterven, God
 en U beminnde, om U eeuwig
 te beminnen in den hemel. Amen.

INHOUD.

	Bladz.
Voorrede	VII
Morgengebed op de Communie-	
dagen	9
Avondgebed.	13
Biechtgebeden.	17
Eerste Communie-oefening:	
Eerste algemeene voorbereiding.	24
Opoffering der H. Communie .	39
Eerste, algemeene dankzegging .	44
Hernieuwing der doopbeloften .	54
Gebed met vollen aflat. . . .	58
Gebed tot intentie van Z. H. den	
Paus.	59
Tweede Communie-oefening: In den	
Advent.	
Vorbereiding	63
Dankzegging	72
Derde Communie-oefening: In den	
Kersttijd.	
Vorbereiding	82
Dankzegging	91

Vierde Communie-oefening: In de Vasten.	
Voorbereiding	101
Dankzegging	111
Vijfde Communie-oefening: In den Paaschtijd.	
Voorbereiding	122
Dankzegging	133
Zesde Communie-oefening: Het H. Hart van Jezus.	
Voorbereiding	144
Dankzegging	155
Zevende Communie-oefening: De Hemel.	
Voorbereiding	166
Dankzegging	178
Achtste Communie-oefening: Onze Lieve Vrouw.	
Voorbereiding	190
Dankzegging	201
Negende Communie-oefening: Het Vagevuur.	
Voorbereiding	213
Dankzegging	223
Gebeden onder de H. Mis . . .	234
Gebeden onder het Lof:	
Lofzang „ <i>Adore te</i> ”	264
Aanbidding en Eereboete . . .	266
Smeekebed.	271

**Gebed om de genade der
volharding.**

(Naar den H. Alphonsus.)

Mijn God ik dank U, dat Gij, gelijk ik hoop, al de beleedigingen hebt vergeven, die ik U heb aangedaan. Ik bemin U boven alles, en het spijt mij meer dan eenig kwaad, dat ik uwe oneindige Majesteit zoo versmaad heb. Ik maak het voornemen liever te sterven, dan U ooit weder te vergrammen; doch ik vrees wegens mijne zwakheid andermaal uwe genade te verliezen. Ach, ik bid U door de verdiensten van Jezus Christus, laat niet toe, dat ik ooit weder in uwe ongenade valle. En laat Gij, o Jezus, mijn Verlosser, dewijl Gij aan het kruis gestorven zijt om mij zalig te maken, alzoo niet toe, dat ik mij van U gescheiden zie.

Mijn Jezus, mijn Jezus, verhoor mij, laat niet toe, dat ik van U gescheiden worde. Dit hoop ik door het bloed, dat Gij met zoo-

veel smart voor mij hebt vergoten.
 En Gij, mijne Moeder en mijne
 hoop, Maria bid voor mij: en als
 Gij mij door eenige bekoring ziet
 aangevallen, verwerf mij dan de
 genade, om aanstonds mijne toe-
 vlucht te nemen tot uwen Zoon,
 met de woorden: *Help mij, mijn*
Jezus! Mijne moeder, sta mij bij,
opdat ik God niet verlieze! Dus-
 doende hoop ik te sterven, God
 en U beminnde, om U eeuwig
 te beminnen in den hemel. Amen.

INHOUD.

	Bladz.
Voorrede	VII
Morgengebed op de Communie- dagen	9
Avondgebed.	13
Biechtgebeden.	17
Eerste Communie-oefening:	
Eerste algemeene voorbereiding.	24
Opoffering der H. Communie .	39
Eerste, algemeene dankzegging .	44
Hernieuwing der doopbeloften .	54
Gebed met vollen aflat. . . .	58
Gebed tot intentie van Z. H. den Paus.	59
Tweede Communie-oefening: In den Advent.	
Vorbereiding	63
Dankzegging	72
Derde Communie-oefening: In den Kersttijd.	
Vorbereiding	82
Dankzegging	91

Vierde Communie-oefening: In de Vasten.	
Voorbereiding	101
Dankzegging	111
Vijfde Communie-oefening: In den Paaschtijd.	
Voorbereiding	122
Dankzegging	133
Zesde Communie-oefening: Het H. Hart van Jezus.	
Voorbereiding	144
Dankzegging	155
Zevende Communie-oefening: De Hemel.	
Voorbereiding	166
Dankzegging	178
Achtste Communie-oefening: Onze Lieve Vrouw.	
Voorbereiding	190
Dankzegging	201
Negende Communie-oefening: Het Vagevuur.	
Voorbereiding	213
Dankzegging	223
Gebeden onder de H. Mis . . .	234
Gebeden onder het Lof:	
Lofzang „ <i>Adore te</i> ”	264
Aanbidding en Eereboete . . .	266
Smeekebed.	271

Gebed tot de H. Maagd . . .	277
Zegen met het Allerheiligste. .	279
„ <i>Laudate Dominum</i> ”.	280
Oefening van den H. Kruisweg .	281
Litanie van het Allerheiligste Sacrament	299
Litanie van het H. Hart van Jezus .	305
Schietgebeden	309
Verschillende gebeden :	
Gebed tot den H. Jozef . . .	310
„ tot den H. Aloysius . .	311
„ tot de H. Agnes . . .	312
„ om een zaligen levensstaat	313
„ tot de H. Barbara . . .	314
„ tot verkrijging van een zaligen dood	315
„ om de genade der vol- harding.	316

